

COMOARA NEAMULVI

VOLUMUL VIII

DESCÂNTECE

BUCUREȘTI

1 9 4 3

GHEORGHE I. TAZLĂUANU

COMOARA NEAMULUI

VOLUMUL VIII

DESCÂNTECE

BUCUREȘTI

1 9 4 3

DESCÂNTECE

DE ALBEATĂ

Descânțec de albeață

- Amin... Amin...
Descânțecul dela mine
Leacul dela Dumnezeu.
A purces (cutare)
- 5 Luni de dimineață
Pe rouă, pe ceață,
Pe drumul lui Adam,
La fântâna lui Iordan
Să caute de e apă înpuțită
- 10 De mătasea broaștei,
De pietre mucegăite,
Și nimeni nu l-a văzut
Și nimeni nu l-a auzit,
Numai Maica Domnului,
- 15 Din porțile raiului,
L-a văzut,
L-a auzit,
Înapoi l-a înturnat
Și degrabă l-a întrebat :
- 20 — Unde te duci (cutare)
Cu nouă oameni,
Cu nouă hârlețe,
Cu nouă sape ?
— Ne ducem pe drumul lui Adam,
- 25 La fântâna lui Iordan,
Să o curățăm și să o limpezim
De apă înpuțită,
De mătasea broaștei,
De pietre mucigăite.
- 30 Maica Sfântă Maria a zis :

- Nu vă duceți pe drumul lui Adam
La fântâna lui Iordan,
Să o curățiți de apă înpuțită
De mătasea broaștei
35 Și de pietre mucigăite ;
Ci vă înturnați la (cutare)
C'are albeață cu stere,
Albeață prin săgetătură,
Albeață prin pocitură,
40 Albeață prin întâlnitură,
Albeață prin pălitură,
Albeață prin împunsătură,
Albeață prin fulgerătură,
Stere cu albeață.
45 Stere prin lovitură,
Stere prin pălitură,
Stere prin gând,
Stere prin spicul grâului,
Stere prin viforul vântului,
50 Stere prin colbul drumului,
Stere cu albeață de nouăzeci și nouă feluri.
Voi, cu hârlețul,
Să-l hârlețiți,
Cu sapile să-l săpați,
55 Cu măturile să-l măturați,
Văzutul să-l sloboziți,
Ochii să-i curățiți,
Lacrimile să le conțeniți,
Urdorile să le secați,
60 Junghiurile să le împrăștiați,
Și (cutare) să rămâie
Curat și luminat,
Ca argintul cel curat,
Ca soarele din senin.
Amin.
-

Descântec de albeață

- Plecă (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Pe drumul mare,
Se 'ntâlni cu vântul mare
5 Turbat vântul mare.
Luă paie
Și gunoaie,
Și umplu ochii lui (cutare)
De albeață,
10 De gunoiște.
El plecă vătându-se
Și tare olecăindu-se ;
Dar nimeni nu auzia,
Nimeni n'o vedea,
15 Numai Maica Domnului,
Din înaltul cerului,
Singură o auzia,
La ea se scobora,
Și o 'ntreba :
20 — Ce te văicărești,
Ce te olecăiești,
— Cum nu m'aș văicăra
Și nu m'aș olecăia,
Maică Sfântă Mare,
25 Că eu am purces,
Pe cale, pe cărare,
Pe drumul cel mare,
Și m'am întâlnit, cu vântul mare
Turbat vântul mare
30 Și luă paie

Și gunoaie,
 Și-mi umplu ochii,
 De albeață,
 De gunoiață.
35 — Taci și nu mai plângea
 Și nu te orecăia
 Și nu te văicăra,
 Că eu nu te-oiu lăsa
 Și ochiul ți-oiu curăța
40 De albeață,
 De gunoiață.
 Cu târnul o'iu târnui,
 Cu lopata l-oiu răni
 Și te-oiu curăți
45 De toate junghiurile,
 De toate țepile,
 De orice durere,
 De orice usturime
 Și te las curat,
50 Și luminat
 Ca argintul strecurat,
 Ca soarele din senin.
 Amin.

Din gura descântătoarei Ionță Elena, Găzârle-Bacău

Descântec de albeață

- Purces-au nouă fete curate,
Cu nouă lopeți de argint,
Cu nouă măhuri de busuioc,
Cu nouă cofițe de apă,
- 5 — Unde ați purces, voi, nouă fete curate,
Cu nouă lopeți de argint,
Cu nouă măhuri de busuioc,
Cu nouă cofițe de apă ?
— Noi, nouă fete curate,
- 10 Cu nouă lopeți de argint,
Cu nouă cofițe de apă,
Cu nouă măhuri de busuioc,
Am purces la aria de aramă,
Cu lopețile să rănim,
- 15 Cu măturile să măturăm,
Cu nouă cofițe să stropim.
— Nu vă duceți la aria de aramă,
Cu lopețile să răniți,
Cu măturile să măturați,
- 20 Cu nouă cofițe de apă să stropiți ;
Vă duceți la (cutare)
Și măturați șterpul,
Și albeața și alucia
Și gunoiul și urciorul
- 25 Și puhăiala din ochiul (cutăruia)
Să le luați,
Și peste Marea Neagră, să le aruncați,
Acolo să pieie,
Acolo să răspieie,
- 30 Ca spuma de mare,

Ca roua de soare.
Să rămâie (cutare)
Curat și luminat
Ca Maica din cer ce l-a lăsat,
35 Ca Dumnezeu, ce l-a fapt.
Ca soarele din senin
Și dela mine leacul.
Amin.

Din gura moașei Lungu Ruxandra, Ghermănești-Fălciu.

Descântec de albeață

- Bună dimineața,
Șaptezece de fecioare curate,
Unde mergeți,
Unde vă duceți,
- 5 Arzând și pârjolind,
Cu șaptezece de greble,
Cu șaptezece de măhuri?
— Noi, șaptezece de fecioare curate,
Cu șaptezece de greble,
- 10 Cu șaptezece de măhuri,
Ne ducem să greblăm,
Și să măturăm
Mănăstirile de călugări
Și de prescuri.
- 15 — Ba, voi, acolo nu mergeți,
— Ba, voi, acolo nu vă duceți,
Că mănăstirile și prescurile
Dumnezeu le-a lăsat,
Dumnezeu le-a dat,
- 20 Dumnezeu le-a greblat,
Dumnezeu le-a măturat.
Veniți de greblați
Și măturați
Săgețile, albețile,
- 25 Săgetăturile, împunsăturile,
Din creștetul capului,
Din fața obrazului,
Din sgârciul nasului.
Cu grebla o greblați,
- 30 Cu mătura o măturați,

- In Marea Neagră o aruncați,
Unde cocoș negru nu cântă,
Unde câine nu latră.
Acolo, să trăiască,
35 Acolo, să viețuiască,
Albețile și săgețile,
Săgetăturile și' mpunsăturile.
Să rămâie cât un fir de mare,
In patru părți despicaț,
40 In Marea Neagră aruncat.
Acolo să trăiască,
Acolo să viețuiască ;
Iar (cutare) să rămâie
Ca soarele în senin
45 Leacul să-i fie. Amin.

Din gura moașei Scânteie Ioana, Găzărei-Bacău

Descântec de albeață

- Amin... Amin...
Adam amin,
Descântecul dela mine
Leacul dela Dumnezeu!
- 5 Purces-a (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Grasă și frumoasă.
Când la mijloc de cale,
Întâlnitu-s-o cu nouă feciori,
- 10 Din nouă cetăți,
Cu nouă săgeți,
Cu nouă sape,
Cu nouă lopeți,
Cu nouă măhuri.
- 15 A întâlni s'a întâlnit
Pe din dos cu albeață,
Iar di ochi l-a pălit
Și l-a orbit
El a început a țipa
- 20 Și a se văicăra,
Cu glas mare pân'la cer,
Cu lacrimi pân'la pământ.
Nimeni din lume l-a auzit,
Nimeni din lume l-a văzut,
- 25 Numai Maica Domnului,
Sus din poarta cerului,
Singură numai l-a văzut,
Singură numai l-a auzit,
Pe scări de argint s'a scoborât,
- 30 Pe scaun cu jilț s'a odihnit,

- Și a întrebat, întrebatu-l-a :
— Ce țipi și ce te văicărezi (cutare) ?
— Cum n-oiu țipa
Și cum n-oiu văicăra,
35 Că eu am pornit
Gras și frumos,
Pe cale, pe cărare,
Când la mijloc de cale,
Întâlnitu-m-o nouă feciori,
40 A întâlni, m'o întâlnit,
Pe din dos cu albeață m-o pălit.
Dar maica Domnului
Înainte a celor nouă feciori ieșia
Și-i întreba :
45 — Voi, nouă feciori,
Din nouă cetăți
Cu nouă săgeți,
Cu nouă lopeți,
Cu nouă sape,
50 Cu nouă măhuri,
Unde vă duceți ?
— Ne ducem să curățim câmpii
De spini și de mărăcini.
— Nu vă duceți să curățiți câmpii
55 De spini și de mărăcini.
Pe drumul drumurilor să plecați,
Pământul să cutremurați,
Apele să le turburați
Și la (cutare) s'alergați
60 Și albeața să i-o scăpați,
Din creerii capului,
Din grumazul gâtului,
Din melcele ochilor,
Din rădăcinile măselelor,
65 Din vârful nasului,
De sub capul pieptului.
Cu săgețile să-l săgetați,
Cu săpile să-l săpați,
Cu hârlețul să-l hârlețiți,
70 Cu topoarele să-l hăcuiți,

Cu pieptenele s'o pieptănați,
Cu mătura bisericei s'o măturați,
Pe lopeți s'o luați
Și'n foc s'o aruncați.
75 Să rămâie (cutare)
Curat și luminat.
Amin.

Din gura descântătoarei Stanca Vasile-Doftana-Bacău

DE ARGINTUL VIU

Descântec de argintul viu

- numele Tatălui
Și al Fiului
Și al sfântului Duh. Amin.
Argintule și argintoaică,
5 Peste nouă mări plecat,
Din prăvălie'n prăvălie umblat,
Pentru leac luat.
Nu te-a cumpărat (cutare)
Să-l trândăvești,
10 Să-l îmbolnăvești,
Să-l ologești,
Și să-l sluțești ;
Ci te-a cumpărat
Și te-a luat
15 Să-l lecuiești,
Să-l tămăduiești,
Să-l vindeci
Și să-l cureți
De toate relele,
20 De toate aruncăturile,
De toate daturile
De toate spurcăciunile,
De toate amețelile,
De toate păienjenelile.
25 Tu argintule și argintoaico,
Să te duci să umbli,
Trei zile și trei nopți
Și unde oiu găsi sfârșeala,
Unde oiu găsi amețeala,
30 Unde oiu găsi datul,

Unde oiū găsi aruncatul,
Unde oiū găsi faptul,
Und oiū găsi păienjeneala,
Unde oiū găsi amețeala,
35 Să le speli, să le risipești,
Și pe (cutare) să-l lecuiești,
Carnea să i-o împlinești,
Cum e porcul gras și împlinit;
Așa să se facă (cutare) gras și rumenit.
40 Cum nu se poate suferi mirosul de usturoi,
Așa să nu se poată lipi de (cutare)
Toate păsurile,
Toate boalele,
Toate durerile,
45 Toate slăbiciunile,
Toate amețelile,
Toate daturile,
Toate făpturile,
Tate aruncăturile,
50 Toate spurcăciunile.
Pe el să-l lecuiești,
Carnea să i-o împlinești.
Să umbli trei zile,
Să umbli trei nopți,
55 Prin trupul (cutăruia)
Și să-i cureți,
Și să-i speli,
Toată amețeala,
Toată piroteala,
60 Toată păienjeneala,
Toată sfârșeala,
Și (cutare) să rămâie
Curat și luminat,
Ca steaua cerului,
65 Ca roua câmpului,
Ca poala Maicăi Domnului.
În numele Tatălui
Și-al Fiului
Și-al sfântului Duh...
Amin.

DE BEŞICA CEA REA

Descântec de beșica cea rea

- Fugi beșică, beșicată,
Fugi beșică albă,
Fugi beșică neagră,
Fugi beșică vânătă,
5 Că eu cu fumul,
Te voiu afuma,
Cu scrum te-oiu ungea,
Cu foc te-oiu frige,
Și puterea ți-oiu stânga.
- 10 Beșică beșicată,
De diavoli lăsată,
De ce la (cutare) ai venit ?
Sângele i-ai aprins
Și prin carne i-ai pătruns.
- 15 Ieși căci eu am venit
Cu foc să te frig,
Cu fum să te-afum,
Dela (cutare) să te alung,
- Peste nouă mări,
20 Peste nouă țări,
In sfârcurile mărilor,
La fetele smeilor,
Acolo să trăiți,
Acolo să văcuiți,
- 25 Acolo de veci să vă sălășluiți.
(Cutare) să rămâie
Curat și luminat,
Ca roua de pe floare,
Ca raza Sfântului Soare,
- 30 Dela mine descântecul,
Și dela Dumnezeu leacul.

DE BAGHIȚĂ

Descântec de baghiță

- Baghiță umilăcioasă,
Baghiță crăpăcioasă,
Ieși din mațele lui (cutare)
Nu te juca cu fusele dela fusar,
5 Cu lingurile dela lingurar,
Și cu măturile dela măturar !
Că eu cu fusele te-oiu înțepa,
Cu lingurile te-oiu aduna,
Cu măturile te-oiu mătura,
10 Să rămâie (cutare)
Curat și luminat,
Ca steaua de sus,
Ca roua de jos,
Ca poala Maicăi Precistei.

Din gura descântătoarei Hămăceag Catinca-Epureni-Fălciu

DE DÂNSELE

Descântec de Dânsale

- A purces (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Pela mijloc de cale,
L'a întâlnit nouă dihori,
5 Cu nouă deochiuri,
 Nouă dihori cu de dânsale,
Nouă dihori cu ceasurile rele,
 Ficele și maicele
 Și smeoaicele.
10 Ele au zis cântecul să le cânt,
 Și jocul să le joc.
 Dar eu nici cântecul nu l-am cântat,
 Nici jocul nu l-am jucat.
 Ele rău s'au mâniat,
15 In pământ că m'au trântit,
 Dureri în trup mi-a vârât,
 De mâini, de picioare m'au ologit,
 Fața tare mi-a îngălbenit,
 Ochii mi-a împăienjenit,
20 Limba 'n gură mi-a 'nlemnit.
 Iar eu abia plângeam
 Și d-abia mă orăcăiam,
 Nimenea nu mă vedea,
 Nimenea nu mă auzia,
25 Fără numai Sfântul Gavril,
 Din porțile raiului,
 Din poalele cerului,
 Pe scări de argint să scobora
 In băț de aur să sprijinea,
30 La mine fuguța venea,

Și din gură că-mi grăia,
— (Cutare) nu mai plânge,
Nici te orăcăi,
Nici te văicări,
35 Ci la (cutare) descântătoare,
Du-te curând și degrabă,
Că ea o căuta,
Și te-o descânta
Cu fus de găsit l-oiu înjunghia,
40 Cu lână de cerb te-oiu lega,
Cu para de găsit să le dea,
Cu vin le-o îmbăta,
Peste Marea Neagră le-o arunca,
Și (cutare) să rămâie,
45 Curat, luminat,
Ca argintul strecurat.

Din gura descântătoarei Rada Vaslie-Romanați-Dâmbovița

DE BETIE

Descântec de beție

- Cum nu stă apa 'n ciur,
Cum nu stă meiul în pătul,
Cum nu poate sta peștele fără apă,
Așa să nu poată sta (cutare)
- 5 Nebăut rachiu, nici vin,
Să umble după băutură 'n sat,
Ca un câine turbat,
Să se ție lumea după el,
Ca praful după câinele bătrân.
- 10 Când pleacă la drum,
Și să nu-l poată opri
Nici stăpâni,
Dela vin, dela rachiu,
Cum nu să poate opri apa curgătoare,
- 15 Cum nu să poate opri oastea mergătoare,
Cum nu să poate opri săgeata înfiorătoare.

Din gura moașei Marla Ilinca- Ciulnița-Muscel

DE BUBA CEA REA

Descântec de buba cea rea

- Beșică roșie,
Beșică albă,
Beșică neagră,
Beșică turcească,
5 Beșică tătarească,
Focul să te pârlască.
S'au dus două fete mari,
La fântâna lui Iordan,
Ca să taie un curcan,
20 Să facă un praznic,
Ș-o chemat toate bubele,
Și toate rănilile
Și toate sgâncile ;
Numai pe buba cea rea n'a chemat-o.
10 Ea atunci s'a mâniat
Și amar s'a înfocat
Dela vârf s'a uscat,
Dela rădăcină s'a uscat,
Ș'a rămas (cutare)
15 Curat, luminat,
Ca argintul strecurat
Ca Dumnezeu ce l-a fapt,
Descântecul dela mine
Și leacul dela Dumnezeu.

Din gura descântătoarei Hămăceag Catinca-Epureni-Fălcu.

DE BUBE DULCI

Descântec de bube dulci

- Făcut-a Sfânta Duminecă,
Cumetrie și masă mare
Și-a chemat toate bubele,
Și toate sgârieturile,
5 Și toate ranele
Și toate mâncărimele
Și toate sgâncile,
Pe toate le-a poftit,
Pe toate le-a hrănit
10 Și pe toate le-a ospătat.
Numai pe bubele cele dulci
Nu le-a chemat,
Nu le-a poftit,
Nu le-a hrănit,
15 Nici nu le-a ospătat.
Bubele cele dulci s'au supărat,
Din vârf s'au uscat,
Din rădăcini s-au secăt,
Pe pustia neagră au plecat,
20 Acolo să pieie,
Acolo să răspieie,
Ca spuma de mare,
Ca roua de soare.
Și (cutare) să rămâie,
25 Curat și luminat,
Ca Maica din cer ce l-a lăsat,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut,
Ca soarele din senin.
Amin.

Descântec de bube dulci

- Vineri de dimineața,
Toate preotesele,
Toate diaconesele,
Dis de noapte se sculară,
5 Pe ochi mândri se spalară,
In haine scumpe se'mbrăcară,
La biserică plecară.
Dar pe bubele dulci,
Nu le chemară,
10 Bubele dulci se supărară,
Din vârf se aplecară,
Din rădăcină se uscară
Și cu totul secară,
Ș'a rămas (cutare)
15 Curat și luminat,
Ca argintul strecurat,
Ca steaua de sus,
Ca roua de jos,
Ca poala Maicăi Preceștii.

Din gura descântătoarei Lupu Zamfira-Câmpulung-Muscel

DE BUBĂ NEAGRĂ

Descântec de bubă neagră

- Bubă neagră,
Bubă albă.
Bubă turuvie,
Bubă nărvie,
5 Bubă ghivizie,
Bubă prin căscare,
Bubă prin strigare,
Bubă prin întâmpinare,
Bubă prin săgetare,
10 Bubă prin dedeochiul cel mare,
Nu te umfla,
Nu te'nbujoara.
Eu cu cimbru te-oiu descânta,
Eu la Maica Domnului m'oiu ruga,
15 Și la Sînta Marți și la Sfânta Miercurea,
Și la Sfânta Joi m'oiu ruga,
Junghiurile și săgețile a sta,
Și buba cea neagră,
Din vârf s'a usca,
20 Din rădăcină a seca
Și peste Marea Neagră oiu arunca.
Acolo, buba cea neagră să pieie,
Acolo, să răspieie,
Ca spuma de mare,
25 Ca roua de soare,
Ca stupitul în pământ,
Iar (cutare) să rămâie
Curat și luminat,
Ca Maica din cer ce l-a lăsat,
30 Ca Dumnezeu ce l-a dat,
Ca soarele din senin,
Amin,

Din gura moașei Tătaru Ruxandra-Pitești-Argeș

Descântec de buba neagră

- Nici cocoșul n'a cântat
Și pe (cutare) dracul cel negru l-a apucat.
În corpul lui a intrat
Și pielea i-a găurit
5 Și coarnele i s'a ivit.
(Cutare) a început a plângea
A se văicăra și de durere a striga.
Nimenea nu-l auzia,
Nimenea nu-l vedea,
10 Numai Maica Domnului,
Din mijlocul raiului,
Scară de aur scobora
Și la (cutare) venea
Și'n grabă-i zicea :
15 — Nu mai plânge (cutare),
Nu te mai văicărea,
Nu te mai olecăia.
Du-te la (cutare) descântătoare,
Că ea cu fierul roș,
20 Coarnele i-a arde,
Cu osul în cap îl va bate,
Cu miere, cu foc, l-o goni,
Și dela tine l-o goni,
Peste mări, peste hotare,
25 Unde soare nu răsare.
Iar (cutare) a rămas
Curat, luminat
Ca argintul cel curat.

Din gura desoântătoarei Illoafa Tinca-Huși-Fâlcu

Descântec de bubă neagră

- Ho, bubă, neagră,
Vacă neagră.
Ho, bubă neagră,
Șcroafă neagră.
- 5 De-i fi bubă neagră,
Să te duci în Marea Neagră,
Ho, bubă roșie,
Capră roșie.
De-i fi bubă roșie
- 10 Să te duci la Marea Roșie.
Ho, bubă verde.
De-i fi bubă verde]
Să te duci la Marea Verde.
Ho, bubă albastră,
- 15 De-i fi bubă albastră,
Să te duci la Marea Albastră,
Ho, bubă, albă.
De-i fi bubă albă,
Să te duci în Marea Albă.
- 20 Bubă neagră prin vedere,
Bubă neagră prin strigare,
Bubă neagră prin ochitură,
Bubă neagră prin pocitură,
Bubă neagră prin săgetătură,
- 25 Bubă neagră prin ochi răi,
Bubă neagră umflăcioasă,
Bubă neagră mîncăcioasă,
Bubă neagră de nouăzecișinouă feluri,
Bubă neagră de nouăzecișinouă chipuri,
- 30 Nu coace,

- Nu sparge,
Nu învenina omul,
Nu urzica omul.
Că eu mâna oiu întindea
35 Cu para de argint te-oiu atingea,
Și bine fe-oiu alegea,
Din toate mădulările,
Din toate ciolanele,
Din toate încheieturile.
40 Și te voiu trimete la casa,
Unde cocoș negru nu cântă,
Unde vaca neagră nu rage,
Unde câine negru nu latră,
Unde popă creștin nu toacă,
45 Unde fata mare nu înpletește cosiță.
Acolo pe tine te așteaptă
Cu mesele întinse,
Cu făclii aprinse,
Cu pahare pline,
50 Cu fețele senine.
Acolo să trăiți,
Acolo să văcuiți ;
Că (cutăruia) nu-i trebuiți.
Acolo să piei,
55 Acolo să răspiei,
Ca roua de soare,
Ca spuma de mare.
Eu cu foc te-oiu pârlî,
Cu balegă de vacă te-oiu mânji,
60 Să nu rămâi nici de leac,
Nici cât un bob de mac.
Să rămâie (cutare)
Curat și luminat,
Ca roua de pe floare,
65 Ca raza Sfântului Soare.

Din gura descântătoarei Lupașcu Anica-Huși-F

Descântec de bubă neagră

- Purcese (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Dar la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
- 5 S'a 'ntâlnit,
Și l-a isbit,
Buba albă,
Buba roșie,
Buba neagră,
- 10 Buba înveninată,
Buba vânătă,
Buba galbenă.
Bubă prin întâlnitură,
Bubă prin isbitură,
- 15 Bubă prin săgetătură,
Bubă prin dedechiu,
Bubă prin ceas rău,
Bubă prin pocitură,
Bubă prin vânt,
- 20 Bubă prin căldură,
Bubă prin răceală,
Bubă prin dedechiu al mare.
Bubă prin răsăritul soarelui,
Bubă dela prânz,
- 25 Bubă de amiază,
Bubă de nouăzecișinouă feluri.
Tu dela (cutare)
Să ieși din oase,
Să ieși din creeri,
- 30 Din toate ciolanele,

- Din toate încheieturile.
Eu cu fierul te-oiu frige,
Cu acul te-oiu împunge,
În vârf de cuțit te-oiu lua,
40 Peste nouă mări te-oiu arunca.
Acolo să trăiești,
Acolo să văcuiești,
Acolo să piei,
Acolo să răspiei,
45 Ca pulberea în vânt,
Ca stupitul în pământ.
Și la (cutare)
Să nu rămâi de leac.
Să rămâie (cutare)
50 Curat și luminat,
Ca steaua de sus,
Ca roua de jos,
Ca raza soarelui senin,
Dela mine leacul. Amin.
-

Descântec de bubă neagră

- Amin... Amin...
Adam amin...
Bubă albă,
Bubă neagră.
- 5 Bubă bubată,
Bubă întunecată,
Bubă dela oase,
Bubă dela întunecoasă,
Bubă prin căscare,
- 10 Bubă prin strigare,
Bubă prin întâmpinare,
Bubă prin dedeochiul cel mare,
Bubă prin pocitură,
Bubă prin izbitură,
- 15 Cragă prin dedeochiu.
Cragă nu te umfla,
Cragă nu te îmbujora,
Cragă nu te înfoca,
Cragă nu te muta,
- 20 Cragă prin dedeochiu,
Cragă prin pocitură,
Cragă prin săgetătură,
Cragă domolește junghiurile,
Cragă încetează-ți durerile.
- 25 Cu cimbru te-oiu descânta,
De Maica Domnului m'oiu ruga,
Că tu, bubă neagră,
Din vârf oiu seca,
Din rădăcină te-oiu usca,
- 30 Eu cu mâna te-oiu lua,

Peste Marea Neagră te-oiu arunca.
Acolo să piei,
Acolo să răspiei,
Ca spuma de mare,
35 Ca roua de soare.
Să rămâie (cutare)
Curat, luminat,
Ca Dumnezeu ce l-a dat,
Și Maica Domnului ce l-a fapt.

Din gura descântătoarei Năstase Manolea-Pitești-Arges.

Descântec de bubă neagră

- Am ieșit afară,
Mă uitai la dealul Golocinului,
Acolo, era o mănăstire galbenă, gălbănărie,
Preoții cu pretesele galbene, gălbănărie,
5 Dascălii cu dascălițele galbene, gălbănărie,
Oamenii cu femeile' galbene, gălbănărie,
Flăcăii cu fetele galbene, gălbănărie,
Șerprii cu șopârlele cu gurile căscate;
Buba cea neagră a secăt' din rădăcină,
10 A secat din vârf și s'a uscat din inimă,
Căci descântătorul (cutare) grabă a sosit
Că fierul a fript-o, cu petică din gunoiu a afumat-o
Și (cutare) leac i-a dăruit,
Ș-a rămas curat și luminat,
15 Ca steaua cerului,
Ca roua câmpului.

Din gura descântătorului Mitachi Toma-Epureni-Fălciu

DE BRÂNCA

Descântec de brâncă

- Brâncă brâncilor,
Aluna câinilor,
Și-a păgânilor,
Fugi, din fața omului.
- 5 Din obrazul voinicului ;
Că te-ajung,
Că te 'mpung,
Că te ard,
Tu să fugi
- 10 Și să te duci,
Din fața omului,
Din obrazul voinicului ;
Că nu este locul tău,
Du-te în coada mărilor,
- 15 În capul balenilor,
Și în osul lupilor
Și al urșilor.
Acolo este locul tău,
Aici este osul omului,
- 20 Și osul voinicului ;
Că eu te-oiu descânta
Și tu vei seca,
Din fața omului,
Din obrazul voinicului,
- 25 Și (cutare) să rămâie
Curaț și luminat,
Ca Dumnezeu ce l-a lăsat.
-

Descântec de brâncă

- Brâncă seacă,
Brâncă bășică,
Brâncă umflată,
Brâncă înveninată,
5 Să piei,
Și să răspiei,
Din os, din carne,
Din păr, din piele,
Din fața obrazului,
10 Din creerii capului,
Din rădăcina măselelor,
Din măduva oaselor,
Eu cu gura te-oiu descânta,
Cu mâna te-oiu apuca,
15 Peste Marea Neagră te-oiu arunca ;
Unde popă nu citește,
Unde cioban nu chiuește.
Unde câine nu latră,
Unde fată nu se piaptănă.
20 Acolo să trăiești,
Acolo să văcuiești,
Acolo să piei,
Acolo să răspiei,
Ca spuma de mare,
25 Ca roua de soare,
Și (cutare) să rămâie
Curat și luminat,
Ca steaua cerului,
Ca roua câmpului,
30 Ca Dumnezeu ce l-a făcut,
Și Maica Domnului ce l-a născut.

Din gura descântătoarei Atanasia Ioana-Tîgănei-R.-Vâlcea.

DE CAIRLÂC

Descântec de cairlâc

Cairlâc prin de deochiu,
Cairlâc prin deochietură,
Cairlâc prin pocitură,
Cairlâc prin săgetătură,

5 Nu te umfla,
 Nu te îngâmfa,
 Carne macră nu mânca,
 Os nu lepăda.

Eu cu cimbru oiu descânta,
10 La Maica Domnului m'oiu ruga,
 Tu din vârf te vei usca,
 Din rădăcină vei seca,
 Peste nouă mări te-oiu arunca.

 Acolo să piei,
15 Acolo să răspiei,
 Ca spuma de mare,
 Ca roua de soare.
 Și (cutare) să rămâie,
 Curat și luminat,

20 Ca spuma de mare,
 Ca roua de soare,
 Dela mine descântecul
 Dela Dumnezeu leacul.
 Amin.

Din gura descântătoarei Matelu Ioana-Doftana-Bacău.

DE CÂRTIȚĂ

Descântec de cârțiță

- Cârțiță, cârțițoasă,
Bubă drăcească !
A purces (cutare)
Pe cale, pe cărare,
5 Gras și frumos,
Mândru și voios
Și la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
L'a întâlnit cârțița mare,
10 De creștet că l-a luat,
Jos la pământ l-a dat,
Cu gura l-a mușcat
Și l-a înveninat,
Cu bube și buboale,
15 Cu cârțițe cârțițoale.
Eu cu păr și cu ceară,
I-am descântat,
Rădăcina i-a secăt,
Vârful i-s'a uscat.
20 Cârțița să se topească
Și să secătuiască,
Cum se topește ceara
Și să pice să răspice,
Cum pică părul din cap.
25 Peste cap l-a aruncat,
Și ele toate au secat.
Să rămâie (cutare)
Curat și luminat
Ca steaua de sus,
30 Ca roua de jos,
Ca poala Maicăi Precistei.

Descântec de cârtiță

- S'a dus (cutare)
Intr'o luni în câmp,
Să culeagă flori.
La plecare
- 5 El eră spălat
Și pieptenat
Și la trup curat,
Diavolul l-au îndemnat,
In spurcăciuni a călcat,
- 10 Pe picioare s-au mânjit,
Bube i-au ieșit,
Bube l-au umplut,
Din ele sânge și venin au curs.
Au ieșit una, două, trei,
- 15 Patru, cinci, șease,
Șeapte, opt, nouă,
Nouă, opt, șeapte,
Șease, cinci, patru,
Trei, două, una
- 20 Și niciuna.
După cum eu nimic nu văz,
După cum de numărat
Dela unul înapoi nu mai pot,
Așa și bubele nu mai cresc.
- 25 Și (cutare) să rămâie
Curat și luminat,
Ca roua de pe flori,
Ca cerul senin fără nouri.

DE CEAS RĂU

Descântec de ceas rău

- Purcese (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Grasă și frumoasă,
Veselă și voioasă,
5 Când a ajuns la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
O a întâlnit
Moroiu cu moroaica,
Strigoiu cu strigoaica,
10 Samca cu samcoiu,
Lupul cu lupoica,
Șearpele cu șerpoaica,
Zmeul cu zmeoaica,
Diavolul cu diavoloaica,
15 Când l-a întâlnit,
În pământ l-a trântit,
Carnea mâncatu-i-a,
Sângele suptu-i-a,
Gura amuțitu-i-a,
20 Picioarele luat-u-i-a,
Măinile amorțituile-a,
Jos ca un butuc lăsat-u-o-a,
Ea plângea,
Și se văicăra,
25 Și se orăcăia,
Nimenea nu o vedea,
Nimenea nu o auzia.
Numai Maica Domnului
Din înaltul cerului,
30 O a văzut ș'a auzit.

- Jos din cer s'a scoborât,
Pe scaun de aur s'a așezat,
Și de grabă o a întrebat :
— Ce plângi (cutare),
35 — Ce te văicărești,
Ce te orăcăiești,
Ce te înspăimântezi ?
— Cum nu m'oiu văicăra,
Cum nu m'oiu înspăimânta,
40 Și n'oiu plângea,
Dac-am plecat d-acasă,
Grasă și frumoasă,
Veselă și voioasă,
Și când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
45 M'a întâlnit,
Moroii cu moroaica,
Strigoii cu strigoaica,
Samca cu samcoiu,
Lupul cu lupoica,
50 Zmeul cu zmeoaica,
Diovolul cu diavoloaica,
Când m'o întâlnit,
Jos, că m'a trântit,
Carnea mâncatu-mi-a,
55 Sângele băutu-mi-a,
Gura amușitu-mi-a,
Picioarele luatu-mi-a,
Măinile amorțitu-mi-a,
Jos, butuc lăsatu-m-a,
60 Maica Domnului zicea :
— Nu te mai înspăimânta,
Nu mai plângea,
Nu mai te văicăra ;
Că eu leacul ți-oiu da,
65 Că eu cu mâna dreaptă te-oiu lua,
Și la descântătoarea (cutare) te-oiu ducea.
Descântătoarea pe cal negru a încălecat,
Cu biciu de foc a mănât
In picioarele calului a călcat
70 Toate boalele,

- Toate durerile.
Toate usturimile,
Cu cuțitul apoi tăia,
Și fără miți făcea
- 75 Toată frica,
Toată lipitura,
Toată spaima,
Toată săgetătura,
Toată pocitura,
- 80 Toată fulgerătura,
Din creerii capului,
Din auzul urechilor,
Din fața obrazului,
Din sfârçușul nasului,
- 85 Din mâini,
Din picioare,
Din spinare,
Din pânțece,
Din maiu,
- 90 Din plămâi,
Din toate mădularele,
Din toate încheieturile,
Ș'a rămas (cutare)
Curat, luminat,
- 95 Ca argintul cel curat,
Descântecul dela mine,
Leacul dela Dumnezeu,
Amin... Amin...
Adam... Amin.

Din gura descântătoarei Ionță Ioana, T.-Severin.

DE CEI RĂI

Descântec de cei răi

- Plecară (cutare)
In ziua mare,
Și băură apă dintr'un lac mare,
Dar el n'a știut sărmanul,
5 Că în acel lac,
S'a spălat un drac.
Și cum apă a băut,
Mațele i-au ghiorăit,
Pielea i-au plesnit,
10 Oasele i-au trosnit,
Și de foame pofta i-a perit.
Atunci el la (cutare) a alergat
Cu piatra 'n baltă a aruncat,
Toată apa a tulburat,
15 Pe dracul l-a alungat.
Cu gura a strigat
Iar cei răi din sângele lui (cutare) au fugit.
Și în fundul mărilor s'au oprit.
Iar (cutare) a rămas ușor,
20 Ca un mândru fecior.

Din gura descântătoarei Bursa Ioana-Vad-Maramureș

Descântec de cel răl

- Voi, nouă voinici,
Cu nouă cordate,
Cu nouă cai înșelați,
Cu nouă cai înzgârdați,
5 Unde vă duceți ?
— Noi, nouă voinici,
Cu nouă cordate,
Cu nouă cai înșelați,
Cu nouă cai înzgârdați,
10 Ne ducem să vânăm
Munții și codrii.
— Nu vă duceți să vânați,
Munții și codrii,
Ci vă duceți la (cutare) în pânțec,
15 Că pe ăl rău l-au întâlnit,
Răii l-au găsit,
In coșul lui au intrat.
In coș,
Sub coș,
20 In inimă,
Sub inimă,
In mațe,
Sub mațe,
In maiuri,
25 Sub maiuri,
Ca cocoșul au cântat,
Ca porcul au grohăit,
Ca câinele au hămăit,
Ca cioara au gărait,
30 Ca toatea ălea au făcut,

Voi, din coșul lui îi scoteți,
Cu cordatele îi înpușcați,
Cu ogarii îi amuțați,
Peste Marea Neagră îi alungați,
35 Să nu rămâie rău de leac,
Nici cât un fir de mac,
Și (cutare) să rămâie
Ca argintul și aurul strecurat.

Din gura descântătoarei Brânzoiu Anica-Turcinești-Gor].

Descântec de cel răi

- Au purces pe cale,
Pe cale, pe cărare,
Boi negri,
Ponegri,
- 5 Cu limbile scoase,
Cu coarnele întoarse,
Cu părul sbârlit,
Și nimeni nu i-a văzut,
Și nimeni nu i-a auzit,
- 10 Numai Maica Domnului,
Din porțile cerului.
I-a auzit,
I-a văzut,
Și la ei s'a scoborât
- 15 Și așa a glăsuț :
— Unde mergeți, voi
Nouă boi negri,
Ponegri,
Cu limbile scoase,
- 20 Cu coarnele 'ntoarse,
Cu părul sbârlit ?
— Noi, nouă boi negri,
Ponegri,
Cu limbile scoase,
- 25 Cu coarnele 'ntoarse,
Cu părul sbârlit,
Cu urechile vânt trăgând,
Cu picioarele brazde aruncând,
Ne ducem la pietri să ne hrănim,
- 30 La izvoare să ne răcorim.

- Nu vă duceți la pietri, să vă hrăniți,
Și la isvoare să vă răcoriți:
Mergeți la (cutare)
Și mâncați răul din pânțelele lui,
35 Și beți sânge din corpul lui
 Și vă hrăniți
 Și vă răcoriți,
 Și pe (cutare) curățiți.
Și cutare să rămâie,
40 Curat, luminat,
Ca steaua de sus,
Ca roua de jos,
Ca poala Maicăi Precistei,
Că eu le-am descântat
45 Și Dumnezeu leac i-a dat,
Amin... Amin...
Adam Amin...

Din gura descântătoarei Dumitru Anica-Valea-lui-Bosle- Fălciu

Descântec de cei răi

- S'a sculat Sfânta Vineri diminează
S'a făcut o masă mare,
S'o prânzare,
S'a chemat toate boalele
5 Şi toate lingorile.
Numai răul dela (cutare)
Nici nu l-a chemat,
Nici nu l-a ospătat,
El atunci s'a înciudat
10 Şi s'a înfocat,
Pe cute s'a încălecat
Pe apa Bârladului s'a aruncat.
Eu din gură l-am descântat,
Din urmă cu mătura l-am măturat,
15 Peste nouă mări
Şi peste nouă țări l-am aruncat,
S'a rămas (cutare)
Curat, luminat,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut,
20 Ca Maica Domnului ce l-a născut.

Din gura descântătoarei Oplincă Elena-Bârsana-Maramureș

Descântec de cei răi

- Acest domn ce-a venit,
Mare oaste a ridicat.
Toți au avut cai de încălecat
Și arme de luat ;
5 Dar cei răi ai (cutăruia)
N'au avut,
Nici cai de încălecat,
Nici arme de luat.
Ei atunci s'au supărat,
10 Pe cute au încălecat,
Cutea'n pohoț o au luat,
Peste Marea Neagră s'au aruncat
Ș'acolo s'au înecat.
(Cutare) a rămas.
15 Luminat și curat,
Cum Dumnezeu l-a lăsat
Și Maica Domnului l-a fapt.
Dela mine descântecul
Dela Dumnezeu leacul.
20 Amin... Amin...
Adam Amin...

Din gura descântătoarei Stan Mihai Ilija, Bârsana-Maramureș.

DE CEL PERIT

Descântec de cel perit

- Sculatu-m'am Marți dimineață,
Pornit-am pe cale,
Și pe cărare,
Și când la mijloc de cale,
5 La mijloc de cărare,
Am întâlnit nouă fete,
Cu nouă sepe,
Cu nouă măhuri,
Unde mergeți, voi,
10 Nouă fete,
Cu nouă sepe,
Cu nouă măhuri?
— Noi, nouă fete,
Cu nouă sepe,
15 Cu nouă măhuri,
Mergem să săpăm mărul roșului.
— Voi, nouă fete,
Cu nouă sepe,
Cu nouă măhuri,
20 Nu vă duceți,
Să săpați mărul roșului,
Ci vă duceți să săpați,
Cel perit dela (cutare)
Cu sapele îl săpați,
25 Cu greblele îl greblați,
Cu mătura îl măturați,
Peste Marea Neagră îl aruncați,
Unde cocoș nu cântă,
Unde câine nu latră,
30 Unde popă nu cețește,

Unde topor nu ciocănește,
Unde fată mare cosiță nu împletește.
Acolo să piei,
Acolo să răspiei,
35 Ca spuma de mare,
Ca roua de soare,
(Cutare) să rămâie,
Curat luminat,
Ca roua codrului,
40 Ca steaua cerului.

Din gura femelei Boboc Maria-Podoleni-Fălciu

Descânțec de cel perit

- Mihail și Gavril
Și arhangheli,
Unde vă duceți,
Cu câinii voștri,
5 Cu șoimii voștri?
— Ne ducem
Să vânăm,
Lupi și urși,
Și toate jivinele,
10 Și toate lighioanele.
— Nu vă duceți
Să vânați
Lupi și urși.
Și toate jivinele,
15 Și toate lighioanele
Și duceți-vă la (cutare)
Și-i luați cel perit,
Din creerii capului,
Din sfârcul nasului,
20 Din fața obrazului,
Din piele,
De sub piele
Din miez de miez de ciolănele.
Câinii le-or goni,
25 Șoimii le-or ciupi,
Și (cutare) a rămănea
Curat și luminat,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut,
Și Maica Domnului ce l-a născut.
-

Descântec de cel perit

- Tu, lup cu cel perit,
Nu veni la (cutare),
Nu veni tu rozând,
Nu veni cocând,
5 Nu veni mâncând,
Nu veni usturân l,
Nu veni tușind,
Nu veni durând,
Nu veni spărgând,
10 Nu veni săpând,
Că eu cu o oală de jolfă
Din cap ți-oiu turna
Vârful ți s'o usca,
Rădăcina ți-o seca,
15 Cum nu se afla,
Toriște în biserică,
Și biserică 'n toriște,
Așa să nu se afle,
Cel perit la (cutare)
20 Și să răm*ie curat,
Ca Dumnezeu de luminat,
Ca argintul strecurat,
Ca Maica Domnului ce l-a dat,
Că eu l-am descântat,
25 Și Dumnezeu leac i-a dat.

Din gura descântătoarei Dumitru Anica-Valea-lui-Bosle-Fălciu.

Descântec de cel perit

- A purces (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Grasă și frumoasă,
Bună și sănătoasă,
- 5 Când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
L-a întâlnit un lup turbat,
Cu dinții de foc,
Cu limba de pară
- 10 Cu spurcul de miază-zi,
Și unul de miază-noapte,
Spurcul mohorât
Spurcul cisorât,
In față i-a sărit,
- 15 Carne i-a mâncat,
Sângele i-a băut,
Cel perit s'a stârnit.
— Cutare nu te mai văicăra
Nu te mai mișăla,
- 20 Du-te la (cutare)
Descântătoare,
Cu gura a cânta,
Cu limba a descânta.
Cu acul l-o împunge,
- 25 Cu acul l'o pătrunde.
Și cel perit s'a usca,
Și cel perit o seca.
Cum se usuca cocioarba pe foc.
Spuma de mare,

30 Și roua de soare,
 Și (cutare) să rămâie,
 Curat, luminat,
 Ca Dumnezeu ce l-a dat,
 Descântecul dela mine,
35 Leacul dela Dumnezeu.

Din gura descântătoare! Moga Maria, Poenii de sub Munte—Maramureș

Descântec de cel perit

- A purces (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Bun, sănătos,
Gras și frumos,
- 5 La mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
L-a întâlnit cel pierit din deochi,
Cel pierit prin săgetătură,
Cel pierit prin mâncărime,
- 10 El a prins a plânge
Și a se văicăra,
Cu glas mare până'n cer,
Cu lacrimi până'n pământ.
Și nimeni în lume nu l-a văzut,
- 15 Numai Maica Sfântă Maria
L-a văzut și l-a auzit,
Pe scări de argint s'a scoborât
Și la (cutare) a venit
Și de mână l-a luat
- 20 Și din gură l-a 'ntrebat :
— De ce plângi și te văicărezi (cutare),
Cu glas mare până'n cer,
Cu lacrimi până'n pământ ?
— Cum nu m'oiu plângea
- 25 Și nu m'oiu văicărea,
Că eu am purces dela casa mea
Bun și sănătos,
Mândru și frumos
Și în drum pe cale,
- 30 M'a întâlnit cel pierit

- Și m'a pocit !
— Tu (cutare) în seamă nu băga
Și du-te la Vasilca descântătoarea,
Că ea te va descânta
35 Și de cel pierit oiu scăpa,
Iar eu cu acul în smântână oiu descânta,
Și cel pierit dela (cutare) oiu lua,
Din creerii capului,
Din fața obrazului.
40 Din sfârcul nasului.
Din luminile ochilor,
Din auzul urechilor,
Din cerul gurei,
Din toate ciolanele,
45 Din toate încheieturile,
Din toate firicelele,
Și tu (cutare) vei rămânea curat,
Ca Maica din cer ce te-a lăsat.
Dela mine decântecul,
50 Iar dela Dumnezeu leacul.
Amin. . Amin..
Adam Amin.

Din gura descântătoarei Vasile Rada, Românești-Dâmbovița.

DE DEOCHIU

Descântec de deochiu

Pasăre albă,
Cudalbă,
Trei pietre a sfărâmat :
Din una a curs lapte,
5 Din una a curs vin.
Din una a curs venin.
Cine a mâncat lapte,
S'a săturat.
Cine a băut vin,
10 S'a îmbătat.
Cine a băut venin
S'a acropat.
Să rămâie (cutare)
Curat, luminat,
15 Ca argintul cel curat,
Ca Dumnezeu ce l-a lăsat.

Descântec de deochiu

- Pasăre albă,
Cudalbă,
Din piatră în piatră a călcat !
Pasărea dacă pica,
5 Piatra se despica.
Despica ochii moroiului.
Despica ochii strigoiului.
De-o fi (cutare)
Deochiat de vânt,
10 Sa pice,
Să se ducă
In coade'e mărilor,
La fetele zânelor,
Că ele l'așteptă
15 Cu mese întinse
Cu pahare puse.
Să rămâie (cutare)
Curat, luminat,
Ca steaua de sus,
20 Ca roua de jos,
Ca poala Maicăi Precista !
-

Descântec de deochiu

- Pasăre albă,
Cudalbă,
Nu linge bobocii tăi,
Ci linge pe (cutare)
5 De deochiu,
Dintre ochi,
De junghiu,
De țepi,
De cuțite,
10 Din inimă,
Din rinichi,
Din creerii capului,
Din fața obrazului,
De-o fi deochiat de voinic,
15 Să-i cadă chica,
Să se mire lumea!
Să nu se mai mire de (cutare)
Să rămâie curat, luminat,
Ca argintul strecurat.
20 Dela mine descântecul,
Dela Dumnezeu leacul.

Din gura moașei Colia Vintilă-Bereșci-Satul Nou-Fălciu.

Descântec de deochiu

- Pasăre măiastră,
În cer a sburat
Și a luat:
Trei picături de vin,
5 Trei de venin,
Și trei de lapte.
Cu laptele l-am săturat,
Cu vinul l-am înbătat,
Cu veninul ochii i-a crăpat
10 Celui ce a deochiat.
Dacă o fi deochiat de bărbat,
Să-i crape boășele,
Să-i meargă puhoaiele.
Dacă o fi deochiat de femeie,
15 Să-i crape țâțele,
Să-i curgă laptele,
Să fie de mirare
La mic și la mare.
Dacă o fi deochiat de fată mare,
20 Să-i cadă cosița
Să-i rămâie tidva goală,
S'o ardă soarele,
Să fie de mirare
La mic și la mare.
25 De o fi deochiat de câmp,
Să-i ardă soarele iarba,
Să moară vitele de foame.
De-o fi deochiat de codru,
Să-l ardă soarele,
30 Să-i cadă frunzele,

- Să-i fugă păsările.
Să fie de mirare și jale.
De-o fi deochiat de apă,
Să-i sece isvoarele,
35 Și toate vinișoarele,
Să rămâie vadurile,
Să se vadă pietrele.
De-o fi deochiat de flăcău
Să-i cadă dinții,
40 Să-i curgă balele,
Să fie râsul flăcăilor.
Dac-o fi deochiat de vânt
Să-i crape calul.
Iar (cutare) să rămâie,
45 Curat, luminat,
Ca argintul strecurat,
Ca Maica Domnului din ceriu,
Ce l-a lăsat.
-

Descântec de deochiu

Duminecă de dimineață s'a sculat,
Fața albă ș'a spălat,
La icoane s'a'nchinat
Ș-apoi s'a uitat

5 Spre răsărit,
 Spre asfințit,
 Spre miază-zi,
 Spre miază-noapte

Și a văzut că veneau

10 Nouă pocituri,
 Nouă cataroi,
 Nouă strigoi,
 Noua moroi,
 Noua deochietori,

15 Cu nouă cuțite,
 Cu nouă topoare,
 Cu nouă săbii.

Iar Maica Domnului i-a întrebat

Și i-a întu nat :

20 — Unde vă duceți voi
 Nouă pocituri,
 Nouă cataroi,
 Nouă strigoi.

 Nouă moroi,
35 Nouă deochietori,
 Cu nouă cuțite,
 Cu nouă topoare,
 Cu nouă săbii ?

— Ne ducem la (cutare)

30 — Nu vă duceți la (cutare)

- Ci vă duceți la coadele mărilor
La fetele smeilor,
Că ele v-așteaptă
Cu mesele'n tinse,
35 Cu făclii aprinse,
Știe și să vă aștearnă
Și să vă deștearnă.
Și sunt fete grase
Și foarte frumoase,
40 Pentru voi alese.
Sângele să le beți,
Carnea să le-o străpungeți.
Iar (cutare) să rămâie
Curat și luminat
45 Cum Dumnezeu l-a fapt
Dela mine descântecul
Și dela Dumnezeu leacul.

Din gura descântătoarei Ghenteș Ștefanla-Târnăvița-! Iunedoara.

Descântec de deochiu

- Pasăre albă,
Cudalbă,
In cer ai sburat,
In piatră ai picat ;
5 Să nu crape pîatra,
Ci să crape ochii
Cui a deochiat pe (cutare).
De a deochiat vîntul,
Să-i crape calul.
10 De a deochiat codrul,
Să-i pice frunza.
De a deochiat bărbat,
Să-i crape boașele,
Să-i curgă udul.
15 De a deochiat femeie,
Să-i crape țâțele,
Să-i curgă laptele.
De a deochiat fată,
Să-i cadă cosițele,
20 Să rămâie chelie.
Dacă a deochiat popă,
Să-i cază barba,
Și (cutare) să rămâie curat, luminat,
Ca Maica din cer, care l-a lăsat
25 Și ca soarele din senin
Dela mine leacul. Amin.

Descântec de deochiu

- Pasăre albă,
Cudalbă,
Sus ai sburaț,
Jos ai picat.
- 5 Ai picat de foc,
Focul s'a stins.
Ai picat pe apă,
Apa a secat.
Ai picat pe glod,
- 10 Glodul s'a uscat.
Ai picat pe piatră,
Piatra în trei s'a despicaț,
Trei picături de sânge au picat.
Să crape ochii cui a deochiat pe (cutare)
- 15 De o fi deochiat
De bărbat negru, necuraț,
Să-i crape boășele,
Să-i curgă pișatul,
Să-l rădă tot satul !
- 20 De o fi deochiat de femeie neagră, necurață,
Să-i crape țâțele,
Să-i curgă laptele,
Să-i moară copilul de foame,
Să fie la lume de mirare !
- 25 De o fi deochiat
De fată mare, neagră, necurață,
Să-i cadă cosițele,
Să plângă după dânselle !
Sub o richiță răsădită,
- 30 Șede-a o fată logodită.

Cu cămașa ghivizită,
De nouă surori cusută,
Cu foc aprinsă;
Cu apă stinsă;
35 Așa să se stingă deochiul
Și răul dela (cutare).
Să rămâie curat, luminat,
Ca argintul cel curat.

Din gura descântătoarei Elena Ionescu-Bacău.

Descântec de deochiu

- Pasăre albă,
In coadă cudalbă,
Sboară în sus,
Pică în jos,
- 5 Pică'n piatră nestemată,
Piatra plesni în patru,
Plesni-r-ar ochii moroiului
Și ai strigoiului,
Ai moroaicăi
- 10 Și-ai strigoaicăi.
De o fi deochiat (cutare) de fată mare,
Să-i cadă cosițele,
Să se rădă fetele,
Să se mire lumea de ea ;
- 15 Cum s'a mirat ea de (cutare) !
De o fi deochiat de codru,
Să-l calce bruma,
Să-i pice frunza,
Să-i pieie umbra.
- 20 Dacă o fi deochiat de soare,
Să-i pieie rațele.
Dacă o fi deochiat de gard,
Să-i cadă parii,
Dacă o fi deochiat de bărbat
- 25 Negru și necurat,
Să-i plesnească boășele,
Să-i curgă pișatul,
Să se mire satul !
Să rămâie (cutare)
- 30 Curat, luminat,
Ca argintul strecurat.
Leac să fie dela Maica Precista.
Și descântul dela mine.

Descântec de deochiu

- Des de dimineață,
Pe rouă, pe ceață,
Apucai
Și purcesei,
5 Pe o cale
Pe-o cărare,
Și mă 'ntâlnii
Cu morăiul,
Cu strigoiul,
10 Cu moroaica,
Cu sfrigoaica.
Mâna 'n brâu îmi puseră,
Oasele îmi frânseră,
Sângele îmi turburară
15 La boală mă aruncară.
Cu călduri
Și cu friguri,
Cu tremurat
Și cu beșicat.
20 Tacî (cutare) nu te văieta,
Nu te înpăimânta !
Că de mâna dreaptă te-oiu lua
La Ruxanda descântătoarea te-oiu ducea,
Ea este cu descântecul Maicăi Precistei,
52 Și cu leacul dela Dumnezeu. Amin.

Din gura descântătoarei Frosa Manea-Târgoviște.

Descântec de deochiu

- A fost o fată de domn
Cu un ochiu de apă,
Și cu unul de foc,
Ș'a sărit cel de apă
5 Ș'a stâns pe cel de foc.
Așa să se stingă deochiul,
Dela (cutare).
Să rămâie curat, luminat
Ca argintul strecurat,
10 Ca steaua de sus,
Ca roua de jos,
Ca poala Maicăi Precista.
Dela mine descântecul
Și dela Dumnezeu leacul.
Amin.
-

Descântec de deochiu

- Fugi deochiu,
Dintre ochi,
Că nu ești cu patru ochi,
Ci ești cu doi
- 5 Ca și noi.
Fugi deochiu,
Dintre ochi,
Din fața obrazului,
Din zgârciul nasului,
- 10 Din creerii capului,
Din coșul trupului,
Să rămâe (cutare)
Curat, luminat,
Ca roua câmpului,
- 15 Ca steaua cerului,
Ca argintul cel curat.
Ca Dumnezeu ce l-a lăsat.
-

Descântec de deochiu pentru vite

- Sculatu-m'am Marți dimineață,
Pornit-am înaintea vacilor,
Să pasc iarbă nepăscută,
Cu roua nescuturată.
- 5 Întâlnitu-mă
Și 'n pământ trântitu-mă,
Deochetoarele,
Și pocitoarele,
Părul sbârlitu-mi-o.
- 10 Unghiile descăptuși-tu-mi-o,
Laptele luatu-mi-o,
La pământ lăsatu-mi-o !
Eu am făcut glas mare din cer pân' la pământ
Și nimeni în lume nu m'a auzit.
- 15 Numai Maica Sfânta Maria
Din poalele cerului șezând
La mine de grabă s'a pogorât.
— Ce te plângi
Și te orăcăiezi ? (cutare vacă, viorea, plăvoia)
- 20 — Cum nu m'oiu plânge
Și nu m'oiu orăcăi ?
Dacă sculatu-m'am Marți dimineață
Și m'am mânecat, pe rouă, pe ceață,
Grasă și frumoasă,
- 25 Înaintea vacilor,
Înaintea tuturor dobitoacelor,
Ca să pasc iarbă nepăscută,
Cu roua nescuturată.
Întâlnitu-m'au
- 30 Și izbitu-m'au,

- Deochietoarele,
Fermecătoarele
Și pocitoarele.
Părul sbârlitu-mi-o,
35 Unghiile descăptușitu-mi-o,
Laptele luat-mi-o,
La pământ lăsat-mi-o,
Dar Maica Sfântă Maria zicea :
— Tu taci și nu plângea
40 Și nu te orăcăia,
Și du-te la Tănase descântătorul,
Că el cu mâna dreaptă ți-o descânta,
Părul ți s-o polei,
Laptele la loc ți-o veni,
45 Tot răul ți l-o lua,
Peste Marea Neagră l'o arunca !
Unde cocoș negru nu cântă,
Unde câine negru nu latră.
Toată deochietura să pieie
50 Și să răspieie,
Să rămâie (cutare vacă, viorea, plăvoia)
Curată, luminată,
Ca Dumnezeu din cer ce-a lăsat-o.

Din gura descântătoarei Nănescu Ruxandra, Huși-Fălciu.

Descântec de deochiu

- Vine ciuta dela munte,
Lingându-și puii pe frunte.
Ii linge de pestriceii
Și de frumușei.
- 5 Și eu pe (cutare) ling
 De deochi,
 Dintre ochi.
- Cât a sta vântul în gard,
Atât să stea deochiul în cap
- 10 Și să fugă prin sat,
 Ca un câine turbat,
 Cu coada înviforată,
 Cu gura căscată
 Și unde o cadea,
- 15 Acolo s'o frângea,
 Acolo o muri,
 Acolo s'o risipi
 Și pe (cutare)
 Să-l lase luminat,
- 20 Ca Dumnezeu ce l-a lăsat.

Din gura descântătoarei Pachîța Rostu, Drânceni-Fălciu.

Descântec de deochiu

- Purcese (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
- 5 Se 'ntâlni cu trei fântâni :
 Una de vin,
 Una de pelin
 Și una de mir.
- Cine-a băut mir, s'a miruit,
10 Cine-a băut vin, s'a îmbătat,
Cine-a băut pelin, a crăpat ;
Așa să-i crape ochii cui l-a deochiat.
Dac'o fi deochiat de bărbat,
Să-i sece luminile,
- 15 Să-i curgă lacrămile.
Dac'o fi deochiat de flăcău,
Să-i moară ibovnica.
Dac'o fi deochiat de babă,
Să-i crape călcâiele.
- 20 Dac'o fi deochiat de băiat,
Să-i cază dinții.
Dac'o fi deochiat de fată mare,
Să-i cază cozile.
Dac'o fi deochiat de pădure,
- 25 Să-i cază frunza.
Dac'o fi deochiat de câmp
Să i-se usuce iarba.
Să rămâie (cutare)
Curat, luminat,
- 30 Ca Dumnezeu ce l-a lăsat.

Descânțec de deochiu

- Pasăre albă,
Cudalbă,
Din cer ai picat,
Pe pământ ai călcat,
5 Trei picături din coadă au căzut,
Una de apă,
Și una de vin,
Și una de otravă.
Cine au băut apă, s'au săturat,
10 Cine au băut vin, s'au îmbătat,
Cine au băut otravă, au crăpat.
Așa să crape ochii aceluia care a deochiat
Și (cutare) să rămâie
Curat și luminat
15 Ca Dumnezeu ce l-a dat,
Și maică-sa ce l-a fap.

Din gura femeii Stancu Ilincea, Buzău.

Descântec de deochiu

- Voi deochieturilor,
Voi pociturilor,
Voi întâlniturilor,
Voi deochiu,
5 Dintre ochi,
Să piei,
Să răspiei,
Să ieși
Din fața obrazului,
10 Din creerii capului,
Din toate încheieturile,
Din toate ciolănelele
Și să vă duceți la Lerul Impărat,
Unde-i bine de durat,
15 Acolo s'a scuturat.
Voi deocheturilor,
Voi pociturilor,
Voi întâlniturilor,
Acolo v-ați scuturat.
20 Pasăre albă,
Cudalbă,
Trei picături de sânge au picat,
Cine a deochiat,
Ochii i-au crăpat.
25 De-o fi deochiat de bărbat, necurat,
Să-i crape boășele,
Să-i curgă pișatul,
Să-l rădă tot satul !
De-o fi deochiat de fată mare, necurată,
30 Să-i cază pletele,

Să răză măritatele ;
De-o fi deochiat de femeie necurată,
Să-i crape țâțele,
Să-i curgă laptele,
35 Să-i moară copilul de foame !
Iar (cutare)
Să rămâie curat, luminat
Ca aurul cel curat,

Descântec de deochiu

- Sub o salcie rășădită,
Șeade-o fată despletită,
Cu un ochiu de foc
Și unul de apă.
- 5 Ochiul de foc,
Nu stinge pe cel de apă,
Și cel de apă
Stinge pe cel de foc ;
Și nu stinge focul
- 10 Ci toate deocheturile,
Toate pociturile,
Toate întâlniturile,
Toate aruncăturile
Și (cutare) să rămâie
- 15 Curat,
Luminat,
Ca argintul strecurat,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut
Și l-a zidit. Aș, in.

Din gura babel Marla Timoftei, Molnești-Bacău.

Descântec de deochiu

- De-i fi de deochiu,
De pocitură,
De săgetătură,
De strigare,
5 De întunchinătură,
De deochiul cel mare,
Să pieie și să răspieie.
Sub o tufă de corn,
Șeade o fată de domn,
10 Cu un ochiu de foc,
Și cu unul de ploaie,
Cel de ploaie nu stinge pe cel de foc,
Ci stinge de deochiul,
Pocitura,
15 Săgetătura,
Intunchinătura,
Strigarea,
Și căscarea,
Toate ragnele
20 Și toate boalele (cutăruia)
Din creerii capului,
Din coșul trupului,
Din lumina ochilor,
Din melciurile urechilor,
25 Din grumazul gâtului,
Din furca pieptului
Și (cutare) să rămâie curat, luminat
Ca steaua cerului,
Ca roua câmpului,
30 Ca poala Maicăi Domnului.

Din gura descântătoarei Trifan Maria, R.-Sărat.

A se compara cu Gr. G. Tocilescu pag. 1532.

Descântec de deochiu

- Pasăre albă
Cudalbă,
Pică ici, pică colea
Pică 'n vârf de petricea.
5 Pasărea dacă pica,
Piatra că se despica.
Despică ochii strigoiului,
Despică ochii moroiului,
Despică ochii horoiului,
10 Despică ochii rămnitorului,
Despică ochii deochietorului,
Despică ochii săgetătorului,
Despică ochii leului !
Pe-ai strigoaicei,
15 Pe-ai moroaicei,
Pe-ai boroaicei,
Pe-ai leoaicei,
Pe-ai săgetătoarei,
Pe-ai rămnitoarei,
20 Pe-ai deochietoarei.
Ș'a rămas (cutare)
Curat, luminat,
Ca din cer picat,
Cum Dumnezeu l-a lăsat.

Din gura descântătoarei Trifan Maria, R.-Sărat.

DE DESFĂCUT

Descântec de desfăcut

- La cap,
Comănac,
La inimă,
Inimă de vidră,
5 La picioare,
Picioare de păun.
Cocoșul făcu ou roș,
Gospodi comina,
Sarea făcu strepezii,
10 Gospodi comina,
Cine n'are cruce,
Să nu vie la cruce.
Cine n'are cruce,
Să fugă de cruce.
15 Cine n'are cruce,
Să nu treacă peste cruce.
Fugi sabie diavolească,
Că vine sabie îngerească.
Cinci săbii ascuțite,
20 Câte cinci sunt rămășițe,
Să taie pe necuratul,
Să taie pe blestematul.
Fugi, diavole,
Fugi spurcatule,
25 Fugi, din capul omului,
Din trupul voinicului ;
Că nu este locul tău,
Bată-mi-te-ar Dumnezeu,
El este al crucei,
30 Și al tămâiei,
Crăpi, drace,

- Că n'ai ce face,
Că de n'oiu plesni,
Eu te-oiu biciui
35 Cu frânghie în șease,
Cu tămâie să-ți miroase,
Cel nebotezat,
Ieși din inima (cutăruia)
De ce-ai intrat ?
40 Că eu cu crucea te-oiu boteza,
Cu tămâie te-oiu tămâia,
Cu apă mare te-oiu spăla,
Și pe (cutare) l-oiu curăța,
Ieși drace,
45 Că n'ai ce face !
-

Descântec de desfăcut

- Cine mi-a făcut,
Și cine mi-a dat,
Să fiu la lume urâtă
Și posomorâtă.
- 5 Cine mi-a făcut c'o mână,
Eu îmi desfac cu două,
Cine mi-a făcut cu două,
Eu îmi desfac cu trei,
Cine mi-a făcut cu trei,
- 10 Eu îmi desfac cu patru,
Cine mi-a făcut cu patru,
Eu îmi desfac cu cinci,
Cine mi-a făcut cu cinci,
Eu îmi desfac cu șase,
- 15 Cine mi-a făcut cu șase,
Eu îmi desfac cu șapte,
Cine mi-a făcut cu șapte,
Eu îmi desfac cu opt,
Cine mi-a făcut cu opt,
- 20 Eu îmi desfac cu nouă,
Cu mâinile amândouă,
Cine mi-a făcut cu nouă,
Eu îmi desfac cu zece.
Și din zece nu mai trece.
- 25 Cine mi-a făcut,
Și cine mi-a dat
li trinit înapoi înfocat,
Și de mii de ori chiperat,
Pe capul cui mi-a făcut
- 30 Și pe capul cui mi-a dat ;

Că eu nu le-am fost,
Cu nimic vinovat.
Cine mi-a făcut
Cine mi-a dat
35 Să umble din vad în vad,
Până la al nouălea vad.
Să se facă câine turbat
Să se ducă pe capul cui mi-o dat.
Unde l'o găsi,
40 Unde l'o 'ntâlni,
Jos, din picioare, să-l trântescă,
De gură să-l amuțescă.
Ochii să-i pocnească,
In fereastră să se trântescă
45 In ușă să se buhnească,
Din vite să păgubească,
Și la pat să viețuiască.

Descăntec de desfăcut

- M'am sculat și m'am sumecat,
Marți de dimineață
Pe rouă, pe ceață,
Cu bărbatul meu,
5 Cu copiii mei,
Cu toată casa mea,
Și m'a luat,
Nouăzecișinouă femei dușmane.
Cu fături,
10 Cu daturi,
Cu ură,
Cu blestemăție,
Și cu ticăloșie
Și eu m'am dus la nouă isvoare,
15 Și apă din isvor am luat,
Și acasă am plecat
Și bine m'am spălat
Și bine m'am curățat,
De toate daturile,
20 De toate urile,
De toate gurile,
De toate ticăloșiile,
De toate blestemățiile,
De toate aruncăturile,
25 De toate svârcoliturile,
Și m'am luat,
Ș'am plecat,
Și m'am dus
Și la biserică am ajuns,
30 Cu toți copiii mei

Și cu bărbatul meu.

Spălați,

Curați,

Luminați.

- 35 Și toate megieșițe'e,
Și toate cunoscutele,
Și toate drumețele
Pe garduri se ridicau,
La noi să uitau,
- 40 Și se întrebau :
— Cine-s ? Crai,
Ori împărați ?
— Nici nu-s crai,
Nici împărați,
- 45 Ci sunt eu,
Cu bărbatul meu,
Cu copiii mei.
La biserică de ajungeam,
Biserica încuiată o găsim,
- 50 Maica Precista din ceriu ne vedea,
La noi în fugă venea,
Și la dascăl se ducea
Cheia bisericei o cerea,
Biserica o descuia.
- 55 Și 'n biserică dac'am intrat
Pe scară de argint m'a înălțat,
Trâmbiță 'n mâna dreaptă mi-a dat
Și eu din trâmbiță am trâmbițat,
Și de o fi dela duze
- 60 Să se ducă pe codri și pustietăți
Și nici acolo să nu rămâneți,
Ci mai bine să vă duceți,
Unde popă nu toacă,
Unde cocoș nu cântă.
- 65 Unde nimeni nu locuiește.
Iar de-o fi dela mână de om
În grabă, să vă duceți,
Ușile să-i clănțăniți,
Ferestrele să-i dârdăniți,
- 70 Și în casa lor să locuiți.

In cofa cu apă,
In sacul cu sare,
Acolo să trăiți,
Acolo să văcuiți,
75 Iar (cutare) să rămâie
Curat și luminat
Ca steaua de sus,
Ca roua de jos,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut,
80 Ca Domnului ce l-a născut,
Ca raza soarelui din senin,
Dela mine leacul. Amin.

Descântec de desfăcut

- Duminecă dimineața,
M'am sculat,
Pe față că m'am spălat,
Cu haine de dragoste m'am îmbrăcat,
5 Cu încălțări de dragoste m'am încălțat
Și la biserică am plecat.
Când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
M'am întâlnit
10 Și m'au oprit
Frații cu surorile,
Verii cu verile,
Cumnații cu cumnatete,
Cumetrii cu cumetrele,
15 Dușmanii cu dușmancele.
De haina de dragoste m'au desbrăcat,
In haine de urât m'au îmbrăcat,
De colțuni de dragoste m'au descălțat
Din urmă mi-au luat,
20 Peste cap de urât mi-au aruncat
Cu fapt,
Cu dat,
Cu strigare,
Cu urâtul ăl mare.
25 Dar la biserică tot m'am dus.
Când la biserică am ajuns,
Ușile mi-s'au închis,
Făcliile mi s'au stins,
Dascălii n'au mai cetit,
30 Preoții sfânta slujbă n'au mai slujit,

- Icoanele cu dosul s'au întors,
Și toată lumea cu dosul s'a întors,
Eu am început a mă țipa
Și a mă văicărea,
35 Și nimeni din lume nu m'a văzut,
Nimeni nu m'a auzit,
Numai Maica Domnului,
Din înaltul cerului.
M'a văzut,
40 M'a auzit,
La mine s'a scoborât
Și din gură m'a întrebat :
— Ce plângi (cutare)
Ce te văicărezi ?
45 — Cum n'oiu plângea,
Și nu m'oiu văicăra,
Că eu Duminecă dumineafa
M'am sculat
Pe față că m'am spălat,
50 Cu haine de dragoste m'am îmbrăcat,
Cu încălțăminte de dragoste m'am încălțat,
Și la biserică eu am plecat.
Când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
55 M'au întâlnit,
Și m'au oprit
Frații cu surorile
Verii cu verile
Cumnații cu cumnatele
60 Cumetrii cu cumetrele,
Vecinii cu vecinele,
Dușmanii cu dușmancele,
De haine de dragoste m'au desbrăcat,
In haine de urât m'au îmbrăcat,
65 De colțuni de dragoste, m'au descălțat.
Și cu încălțăminte de urât m'au încălțat,
Din urmă mi-a luat,
Peste cap cu urât mi-au aruncat.
Cu fapt,
70 Cu dat,

- Cu strigare,
Cu urâtul ăl mare.
Dar la biserică tot m'am dus,
Când la biserică am ajuns,
75 Ușile mi-s'au închis,
Făcliile mi-s'au stins,
Dascălii n'au mai citit,
Preoții n'au mai slujit.
Dar Maica Precista grăia :
80 — Taci (cutare) nu plângea,
Și nu te văicăra,
Că eu de mâna dreaptă te-oiu lua,
Pe cărarea lui Adam oiul pleca,
La fântâna lui Iordan oiul ajungea,
85 Cu apă neîncepută te-oiu spăla.
Cu mătură de biserică te-oiu mătura,
Și nici așa nu te-oiu lăsa.
De hainele cele de urât te-oiu desbrăca,
Și cu haine de dragoste te-oiu îmbrăca,
90 De încălțăminte de urât te-oiu descălța.
Cu încălțăminte de dragoste te-oiu încălța.
Pe cal alb te-oiu așeza,
Cunună de aur pe cap ți-oiu pune,
Doi luceferi
95 Pe cei doi umerei,
Luna în spate
Și soarele'n piept.
Și la biserică când te-oiu ducea,
Ușile ți se vor deschide,
100 Făcliile ți se vor aprinde,
Dascălii în strană or cânta,
Preoții sfânta slujbă or slujia,
Icoanele cu fața la tine se vor întorcea.
Și toată lumea la tine s'o uita,
105 La vorbele tale
Și la toate ale tale,
Și nici așa nu te-oiu lăsa,
Și ți-oiu lua
Faptul,
110 Datul,

Strigatul,
Urâtul,
Pârâciunea,
Toată pâra,
115 Toată mâră,
Toată gâră,
Toată ura,
Și, le-oiu face cu ciuc uscat,
Și le-oiu pune pe cal de olac,
120 Și le-oiu trimite din sat în sat,
Să găsească pe cel vinovat.
De pe cal să sară pe casă,
De pe casă, să-i cadă pe masă,
Și din masă,
125 Să-i între în oasă,
Și d-acolo să nu mai iasă.

Din gura descântătoarei Marla Sfetea, Cahul.

DE DOPRICĂ

Descântec de doprică

- A purces Sfântul Gheorghe
Și Sfântul Petru,
La biserică,
S'au rugat,
5 S'au închinat
Ș-au venit acasă,
Ș-au tăiat vaca mare
Ș-au făcut o masă mare
Și o comandare,
10 Ș-au chemat toate bubele
Și toate ranele
Și toate mâncărimile.
I-a chemat la masa cea mare
Și la comandare.
15 I-a hrănit,
I-a poftit,
I-a ospătat.
Numai pe doprică și pe marin
Nu i-a chemat.
20 Doprică prin de deochiu,
Doprică prin săgetătură,
Doprică prin scârb,
Doprică prin spaimă,
Doprică prin atac.
25 Eu din gură oiu descânta-o,
Cu cutea oiu sfârâma-o,
La Maica Domnului m'oiu ruga,
Și pe doprica dela (cutare) oiu lua
Din cap,
30 Din piept,

Din spinare,
Din mâini,
Din pânțece,
Din picioare,
35 Din toate ciolanele,
Din toate încheieturile,
Din toate sfârcurile,
Pe doprică și pe marin,
Dela (cutare) oiu lva,
40 Peste Marea Neagră le-oiu arunca,
Acolo să pieie,
Acolo să răspieie
Ca spuma de mare,
Ca roua de soare,
45 (Cutare) să rămâie
Curat și luminat
Ca raza soarelui de senin,
Dela mine leacul. Amin.

Din gura descântătoarei Maranda Sandu, Arsura-Fălciu.

DE DRAGOSTE

Descântec de dragoste

- Plecai în luncă,
In Sfânta Duminecă,
Pe poteca necălcată,
Pe roua nescuturată,
5 Plecai pe drumul mare,
Spre soare răsare,
Pe potecă călcând,
Dragostea adunând,
Și'ncepui să plâng,
10 Și să mă frâng,
De făcături,
De dături,
De urâciuni,
De fermecături,
15 De aruncături,
De întâlnituri,
Nimenea nu m'auzia,
Nici nu mă vedea.
Maica Precista,
20 Și Sfânta Duminica,
Din cer mă auzia,
Scară de argint arunca,
Pe scări de argint se cobora,
La mine că venia,
25 Și din gură mă întreba :
— (Cutare) ce plângi,
Ce te frângi ?
— Cum nu aş plângea,
Și m'aş frângea,
30 Maica Precista,

- Și Sfânta Duminica.
Că plecai în luncă,
În Sfânta Duminecă,
Pe poteca necălcată,
35 Pe roua nescuturată,
Plecai pe drumul mare,
Spre soare răsare,
Pe potecă călcând,
Dragoste adunând,
40 Și'ncepui să plâng
Și să mă frâng.
De făcături,
De daturi,
De urâciuni,
45 De fermecături,
De aruncături,
De întâlnituri.
Maica Precista zicea :
— (Cutare) nu plângea
50 Și nu te frângea,
Că eu te-oiu ducea
La fântâna lui Adam,
La pârăul lui Iordan,
Te-oiu spăla
55 Și bine te-oiu curăța
De dat,
De fapt,
De aruncat,
De fermecat,
60 De izbit,
De întâlnit.
Maica Precista
De mână mă lua
Și cu mine pleca,
65 La fântâna lui Adam,
La pârăul lui Iordan.
Acolo de ajungea,
În șghiab de aur mă băga,
Apoi din puț că scotea,
70 Și mă spăla

- Pe față
Pe brațe,
Pe dalba peliță,
Pe mândra guriță,
75 Și-mi lua din cap
Carne de țap.
Din sprâncene,
Pene rele,
Din spinare,
80 Funduri de căldare.
De pe trup,
Peri de lup,
Din picioare,
Copite de căprioare.
85 Nici p-asta nu mă lăsară,
Altă dragoste adunară,
Pe sfântul Gheorghe chemară,
— Sfinte Gheorghe degrab'
Vino la (cutare) bolnav,
90 Și cu biciul tău plesnește
Și după el gonește,
Toate făcăturile,
Toate urâciunile,
Toate fermecăturile,
95 Toate hulile,
Toate gâlcevile,
Toate certurile,
Toate aruncăturile,
Toate daturile,
100 Și le pornește,
Și le gonește,
Din pat în pat,
Din vad în vad,
Pe capul cui l-a dat,
105 Că n'a fost el vinovat
Și nu e nici un păcat.
Și-l spală,
Și-l curăță
De toate făcăturile,
110 De toate urâciunile,

- De toate hulile,
De toate gâlcevile,
De toate certurile,
De toate aruncăturile,
115 De toate daturile,
Și să-i pui în cap
Luna cu stelele,
Soarele cu razele.
In cei doi umeri
120 Luceferi, luceferi,
Să se uite lumea, la ei,
Cum se uită la doi îngeri
Și cum să 'nalță soarele
Peste toate dealurile,
125 Peste toate văile,
Peste toate câmpiile,
Așa să se înalțe
Peste toți copacii,
Peste toți oamenii,
130 Peste toate fetele,
Peste toate femeile,
Și peste toate ibovnicele,
Și cum luminează luna
Prin toate luncile,
135 Prin toate crângurile,
Prin toate câmpiile,
Prin toate casele,
Prin toate locurile,
Așa să lumineze (cutare)
140 Printre toți copiii,
Printre toți oamenii,
Printre toate fetele,
Printre toate femeile,
Printre toate ibovnicele,
145 Cea mai frumoasă,
Cea mai aleasă,
Și cea mai dragăstoasă,
Cea mai numită,
Cea mai vestită,
150 Și cea mai iubită.

- Nici p-aia nu mă lăsară,
Altă dragoste adunară,
Dela nouăzecișinouă grădini,
Cu mii și sute de vișini,
155 Dela nouăzecișinouă mirese,
Cu cârpe scumpe și alese,
Dela nouăzecișinouă fete frumoase,
Cu cârpe scumpe de mătase,
Dela nouăzecișinouă de mume,
160 Cu inimi miloase și bune,
Dela nouăzecișinouă oi cu miei,
Dela nouăzecișinouă vaci cu viței,
Cum aleargă oaia la miei,
Și vaca la viței,
165 Așa să alerge lumea la (cutare)
Cine i-o vedea statul,
Să zică că e împăratul,
Cine i-o auzi gornul,
Să zică că e domnul,
170 Cîna i-o vedea trupul,
Să zică că e episcopul,
Cine l-o vedea,
Să nu-l poată uita,
Că e băiat fălos
175 Tare și frumos.
-

Descântec de dragoste

- Plecai p-o cale,
Plecai p-o cărare,
Mă 'ntâlnii c-o ciută mare,
Ciuta era aprinsă,
5 Ciuta era încinsă.
— Unde te du-i ciută aprinsă ?
— Mă duc să aprind nouăzecișinouă de păcurari,
Mă duc s-aprind nouăzecișinouă de țigani,
Mă duc s-aprind nouăzecișinouă dușmani !
10 — Inapoi, ciută aprinsă,
Inapoi, ciută încinsă,
Nu aprinde nouăzecișinouă păcurari,
Nu aprinde nouăzecișinouă țigani,
Nu aprinde nouăzecișinouă dușmani,
15 Cî aprinde inima lui (cutare)
In loc să nu mai stea,
Până când nu m'o vedea,
Și pe mine nu m'o lua.

Din gura descântătoarei Tasia Cărare, Huși-Fălciu.

Descântec de dragoste

- Brâu cu nouă coturi,
Fă-te șearpe cu nouă colțuri,
Cu nouă aripi sburătoare,
Cu nouă picioare sburătoare,
5 Cu nouă ciocuri ciocnitoare,
La ibovnicul meu (cutare) să te grăbești
Și în grabă să-l găsești,
Cu aripile să-l lovești,
Cu ciocul să-l ciocănești,
10 Și la mine să-l pornești,
Prin pădure, fără șine,
Prin sate, fără rușine.
Eu mișc lacul,
Lacul pe dracul
15 Și dracul pe (cutare),
Cu picioarele să-l sdrobești,
Cu ciocurile să-l ciocănești,
Cu aripile să-l lovești,
In mâini și'n urechi,
20 In gene și'n sprâncene.
Ori unde va merge,
Ori unde va trece,
Ori unde va călca,
Să nu poată sta.
25 Până pe mine nu m'a vedea,
Până pe mine nu m'o lua.
Că eu sunt ursitoarea lui ursită
De către Dumnezeu lăsată.
-

Descântec de dragoste

- Răsari, soare, frăţioare,
Cu nouăzecişinouă de răzişoare,
Nu răsari pe dealuri cu viile,
Pe ogoare cu grâiele,
5 Pe câmpuri cu ierbile,
Nu răsari pe munţi,
Nu răsari pe colţi,
Nu răsări pe iavoliţă grasă,
Să nu răsări pe straie frumoase,
10 Nu răsari pe tamslâc de boi,
Nu răsări pe turma de oi,
 Şi răsai
 Şi iar răsai
 Pe mersul meu,
15 Pe statul meu,
 Pe vorbele mele,
 Pe sprâncenele mele,
 Pe vederile mele,
 Pe buzele mele,
20 Pe dragostile mele.
Cu nouă raze îmi coprinde mersul,
Cu nouă raze îmi coprinde dragostile,
Cu nouă raze îmi coprinde şalele,
Cu nouă raze îmi coprinde sprâncenele,
25 Cu nouă raze îmi coprinde vederile,
Cu nouă raze îmi coprinde mâinile,
Cu nouă raze îmi coprinde picioarele,
Cu nouă raze îmi coprinde vorba,
Cu nouă raze îmi coprinde casa,
30 Cu nouă raze îmi coprinde masa,

Cum ești tu, sfinte soare, de luminos,
Și cum ești de mândru și de frumos,
Așa să fiu și eu de frumoasă,
Grasă, mândră și mult voioasă,
35 La toți mirenii,
La toți poporenii
Și la toată lumea,
Dar mai ales la (cutare).

Din gura descântătoarei Pivniceru Ioana, Bârlad.

DE DUCĂ-SE-PE-PUSTII

Descânțec de ducă-se pe pustii

- Cocoană mare,
Eu te rog
Și te poftesc,
Că ești mai mare,
5 Și mai folositoare.
De ți-o fi dat de rău,
Eu te întorc la bine.
Și de sănătate,
De ți-o fi dat de boală,
10 De ți-o fi dat de nebuneală,
De ți-o fi dat de cântec,
De ți-o fi dat de ducere,
Eu te întorc de bine și sănătate,
Eu cu pâine te-am ospătat,
15 Cu vin te-am cinstit,
Și de sănătatea (cutăruia) te-am dăruit.

Din gura femelei Boboc Maria, Podoleni-Fălciu

DE INTÂMPINAT
SAU FRIGARE

Descântec de frigare la femeii lehuze

- S'a sculat (cutare)
Luni de dimineață,
Cu zâmbetul pe față
Grasă și frumoasă,
5 Mândră și voioasă,
La drum a pornit,
Și s'a întâlnit
Cu cele nouă fete ursitoare,
De piept a luat-o,
10 În pământ a trântit-o,
Surgerea i-au oprit-o,
Și mintea i-a rățăcit-o,
Jos la drum o a lăsat
Și p-aci că au plecat,
15 Iar (cutare) începea,
A plânge, a se văicăra
Și a se olecăia.
Nimenea nu o vedea,
Nimeni nu o auzia
20 Fără Maica Precista
Singură a auzit-o,
Singură că a văzut-o,
Și la (cutare) a pornit-o,
Și de grabă a întrebat-o :
25 — Ce plângi (cutare),
Ce te văicărezi,
Ce te olecăiezi ?
— Cum nu oiu plânge,
Cum nu m'oiu văicăra,
30 Cum nu m'oiu olecăia,
Că eu m'am sculat,
Luni de dimineață,

- Cu zâmbetul pe față,
Grasă și frumoasă,
35 Mândră și voioasă,
La drum m'am pornit,
Și m'am întâlnit,
Cele nouă fecioare,
Cele nouă ursitoare,
40 La piept luatu-m-o,
La pământ trântitu-m-o,
Scurgerea opritu-mi-o,
Mintea rătăcitu-mi-o.
Dar Maica Precista zicea :
45 — Taci (cutare) nu plângea,
Și nu te mai olecăia,
Și du-te în grabă
La (cutare) descântătoare
Că ea bine știe a descânta,
50 De tot raul te-o curăța.
Iar eu cum am auzit
Focul de grabă am aprins,
Frigarea am înroșit,
În apă neîncepută o am stins,
55 Și din gură am zis :
Nu înfig frigarea în apă,
Și nici în ceapă,
Ci în inima ursitorilor
Și a fermecătorilor,
60 Inima să le pocnească,
Sângele să le țâșnească,
Mintea să le rătăcească,
Simțul sa le parăsească.
Iar (cutare) să se lecuiască
65 Și să rămâie
Curată, luminată,
Ca apa din Iordan luată,
Ca cofa nouă spălată,
Ca Dumnezeu ce-a dăruit-o,
70 Ca Maica Domnului ce-a născut-o,
Dela Dumnezeu leacul,
Dela mine descântecul. Amin.

Descântec de stins·frigarea la femei

- Ho, vacă roșă,
Baroșă.
La (cutare) nu veni,
Casa nu i-o pustii,
5 Bărbatul nu îl vădovi,
Copiii nu îi sărăci,
Podul nu îi pustii.
Du-te în coadele mărilor,
Și în casele smeilor,
10 Unde câine negru nu latră,
Unde vacă neagră nu rage,
Cocoș negru nu cântă,
Fată mare cosiță nu'mpletește,
Popă care nu cetește,
15 Acolo să piei,
Acolo să răspiei,
La (cutare) să nu mai fi.
-

Descântec de frigare

- A purces (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare
- 5 Nu ştiu cine i-a făcut de frigare.
Cine i-a făcut cu fus de letcă,
Cine i-a făcut cu acu'n perină,
Cine i-a făcut cu găina neagră la părau,
Cine i-a făcut cu sfredelul,
- 10 Cine i-a făcut cu coasa,
Cine i-a făcut cu cuţit găsit.
Cine i-a făcut cu brâul de stele,
Cine i-a făcut cu mătură dela casa părăsită,
Cine i-a făcut cu şgură dela cuşniţa părăsită,
- 15 Cine i-a făcut cu piatră trăsniţă dela hotar,
Cine i-a făcut cu pământ dela mormânt.
Eu îi sting frigarea
Şi nouăzecişinouă de fiară.
Iar ceea-ce i-a făcut
- 20 Să rămâie broască râioasă,
Scroafă puturoasă,
Căţea viermănoasă,
Şi să se usuce cum se usucă broasca,
In miezul verii de faţa soarelui,
- 25 Iar (cutare) să rămâie
Curat şi luminat,
Ca roua crângului,
Ca steaua cerului,
Ca poala Maicăi Domnului.
- 30 Amin... Amin...
Adam Amin!
Dela mine descântecul,
Dela Dumnezeu leacul.

Descântec de întâmpinat sau de Frigare la bărbați

- leși, ursită, din pământ,
De sub pământ,
Din vatră,
De sub vatră,
5 Din picioare,
De sub picioare.
Din limbă,
10 De sub limbă,
Din ochi,
De sub ochi.
Din nas,
De sub nas,
15 Din sprâncene,
De sub sprâncene.
Din păr,
De sub păr,
Din spate,
20 De sub spate.
Din inimă,
De sub inimă.
Din plămâi,
De sub plămâi.
25 Din mațe,
De sub mațe.
Din maiuri,
De sub maiuri.
Din toate cărnurile,
30 Din toate vinișoarele,
Din toate ciolanele.

- Eu (cutare) cu mâna dreaptă oiu descânta,
Peste Marea Neagră oiu arunca
Acolo să pieie,
35 Acolo să răspieie,
Și la (cutare) să nu mai fie.
De-o fi de lucru urât,
De-o fi de întâlnit,
De-o fi de înțepat,
40 De-o fi de aruncat,
De-o fi de însurat,
De-o fi de mână de om dat,
Să se ducă în coarnele cerbilor,
În urechile ciutelor,
45 În dinții balenelor,
Unde șeade pietrile
Acolo să mâneze,
Acolo să insereze,
Acolo să văcuiască,
50 Acolo să se sălășluidască,
Să rămâie (cutare)
Curat, luminat,
Ca roua din crâng,
Ca raza din senin,
55 Dela Dumnezeu leacul, Amin.

Din gura descântătoarei Popa Teodora, Nadiș-Bacău

DE GÂLCI

Descântec de gâlci

- Feciorul Mălinei Călinei
Avea nouă feciori.
Sâmbăta i-a făcut,
Sâmbăta la oaste i-a plecat.
- 5 Au plecat nouă
Și s'au întors opt,
Au plecat opt,
Și s'au întors șapte,
Au plecat șapte,
- 10 Ș'au venit șase,
Au plecat șase,
Ș'au venit cinci,
Au plecat cinci,
Ș'au venit patru,
- 15 Au plecat patru,
Ș'au venit trei,
Au plecat trei,
Ș'au venit doi,
Au plecat doi,
- 20 Ș'a venit unul.
A plecat unul,
Și n'a mai venit nici unul.
Cum nu se știe ce s'a făcut
Feciorii Mălinei Călinei,
- 25 Așa să nu se știe ce s'au făcut,
Cu gâlcile lui (cutare).

Din gura descântătoarei Baba Frangulea, Mahalaua Corni, Huși-Fălciu.

Descântec de gâlci

Au venit doi hulubi la prag

Ș'au cerut colac de grâu

Ș-un pahar de vin.

Eu nu i-am dat

5 Nici colac de grâu,

Și nici pahar de vin.

I-am dat gâlcile dela (cutare)

Ei în plisc le-au luat,

Peste Marea Neagră le-au aruncat

10 Ca acolo să pieie,

Acolo să răspieie,

Ca spuma de mare,

Ca roua de soare,

Ca stupidul în pământ.

15 Să rămâie, (cutare)

Curat și luminat

Ca Maica Domnului ce l-a lăsat

Și Dumnezeu ce l-a dat.

Descântec de gălci

Au plecat gălcile să pască,
Trei mătuși să le păzească :

Una oarbă,
Una șchioapă,

5 Una surdă.

Lupii le înspăimântară,
Cea surdă nu auzi,
Cea oarbă nu văzu,
Cea șchioapă nu putu să fugă.

10 Lupii le speriară,
Din vârf se uscară,
Din rădăcină secară.
Gălcile cât merele,
Gălcile cât prunele,

15 Gălcile cât perele,
Gălcile cât boabele de pleavă.

Plevele sburară,
Gălcile secară.
Din zece în nouă,

20 Din nouă în opt,
Din opt în șapte,
Din șapte în șase,
Din șase în cinci,
Din cinci în patru,

25 Din patru în trei,
Din trei în două,
Din două în una,
Din una în nici una,

Să nu mai rămâie gălcă de leac

- 30 Nici cât un bob de mac.
 Să rămâie (cutare)
 Curat și luminat
 Ca aurul și argintul strecurat,
 Ca Dumnezeu ce l-a lăsat
35 Și Maica Domnului ce l-a dat.
 Amin.

Din gura moașei Luntre Vasilca, Găzărie, Bacău.

Descântec de gâlci

- Au venit nouă vulturi,
Ș-au luat nouă gâlcuri,
Au venit opt vulturi,
Ș-au luat opt gâlcuri,
5 Au venit șapte vulturi,
Ș-au luat șapte gâlcuri,
Au venit șase vulturi,
Ș-au luat șase gâlcuri,
Au venit cinci vulturi,
10 Ș-au luat cinci gâlcuri,
Au venit patru vulturi,
Ș-au luat patru gâlcuri.
Au venit trei vulturi,
Ș-au luat trei gâlcuri,
15 Au venit doi vulturi,
Ș-au luat două gâlcuri,
A venit un vultur,
 Cu ghiarele roase,
 Cu aripile întoarse
20 Ș-a luat gâlca ce a mai rămas,
Ș-a rămas (cutare)
Curat și luminat,
 Ca steaua de sus,
 Ca roua de jos,
25 Ca poala Maicăi Domnului,
Leac și babei colac.
-

Descântec de gălci

- Se caută nouă grăunți de păpușoi
Și s'au găsit de noi amândoi.
Noi grăunțele le-am luat
Și la (cutare) noi am plecat
5 Și l-am găsit în pat zăcând,
 Cu gâtul bobolit,
 Cu gura sluțită,
 Cu limba pârlită,
 Cu beregata înfundată,
10 De nouă draci astupată.
 Iar noi la ei am strigat,
 Cu cuvântul am amenințat zicând :
 Voi, nouă draci,
 Noi de lucru vă vom da,
15 Și pe (cutare) îl veți lăsa,
 Și el va rămânea
 Curat și luminat,
 Ca Dumnezeu ce l-a lăsat
 Și maica-sa ce l-a dat.

Din gura femelei Postelnicu Pachța, R.-Sărat.

DE GÜŞTER

Descântec de gușter

- Gâlcilor,
Motofâlcilor,
Apucarăți potecele,
Ca să pașteți găștele,
5 Și puserăți să le păzească
Și să le îngrijească
Un orb, un surd
Și un mut,
Și lupii veni,
10 Orbul nu văzu,
Surdul nu auzi,
Mutul nu strigă.
Lupii nu le mâncară,
Ci le morfecară,
15 Gâlcile de vârf se plecară,
Din rădăcină se uscară,
Dela gâtul lui (cutare) secară,
Ș'a rămas curat, luminat,
Ca argintul strecurat
20 Descântecul dela mine,
Leacul dela Dumnezeu.

Din gura descântătoare! Lemnaru Ivana-Ghermănești-Fălciu

DE JUNGHU

Descântec de junghiu

- Stăi, junghiu,
Să te leg,
Să te vereg.
Să-ți dau truda cânepii ;
5 Să te ar,
Să te răsar,
Să te seamăn.
Să te răs-seamăn.
Să te greblez,
10 Să te răs-greblez,
Să te vărez,
Să te dughez,
Să te răs-dughez ;
Să te meliț,
15 Să te răs-meliț,
Să te raghel,
Să te răs-raghel,
Să te perii,
Să te răs-perii.
20 Stăi, junghiu,
Să te leg,
Să te vereg,
Să te torc,
Să te răs-torc,
25 Să te ragel.
Să te răs-ragel,
Să te rășchii,
Să te răs-rășchii,
Să te fierb,
30 Să te răs-fierb,

- Să te urzesc,
Să te răs-urzesc,
Să te țăs,
Să te răs-țăs.
- 35 Să te ghilesc,
Să te răs-ghilesc,
Să te croiesc,
Să te răs-croiesc,
Să te coc,
- 40 Să te răs-coc.
Stăi, junghiu,
Să te leg,
Să te vereg,
Să-ți dau truda cânepii ;
- 45 Să te port,
Să te răs-port,
Să te rup,
Să te răs-rup,
Să te rupi, junghiule, dela (cutare).

Din gura moșneagului Cogan Tănase-Berezeni-Fălcu.

Descântec de junghiu

- Cuțit ascuțit,
De nouă popi slujit,
De nouă popi cununați,
De voinic ești purtat,
5 Tu mi-l dai cu două,
Eu ți-l dau cu trei,
Tu mi-l dai cu trei,
Eu ți-l dau cu patru,
Tu mi-l dai cu patru,
10 Eu ți-l dau cu cinci,
Tu mi-l dai cu cinci,
Eu ți-l dau cu șase,
Tu mi-l dai cu șase,
Eu ți-l dau cu șapte.
15 Tu mi-l dai cu șapte,
Eu ți-l dau cu opt,
Tu mi-l dai cu opt,
Eu ți-l dau cu nouă,
Tu mi-l dai cu nouă,
20 Eu ți-l dau cu zece,
Că din zece nu mai trece,
Și junghiul dela (cutare) trece.
-

Descântec de junghiu

- Fugi, bou roș,
Tu împungi c'un corn
Și eu te'mpung cu două.
Pleacă un om mare, roș,
5 Cu un plug mare, roș,
Cu doi boi mari, roșii
Și ară grâu mare, roș,
Să duseră să cumpere seceri roșii
Și-l pusă cu spicu'n jos
10 Și cu rădăcina'n sus.
Dela (cutare) să iasă
Toate junghiurile,
Toate durerile,
Toate înșăpăturile,
15 Toate înbolditurile.
Toate fiiturile,
De vânturi turbate,
Peste nouă mări să fie aruncate,
Să rămâie (cutare), curat, luminat,
20 Ca argintul strecurat,
Dela mine descântat,
Dela Dumnezeu leac.

Din gura moașei Manoliu Anastasia-Giurgiu.

Descăntec de junghiu

- A plecat Impăratul,
Să facă oaste nouă,
De oameni, de jădani,
De Tătari și de Țigani:
- 5 De toate națiile.
Iar pe junghiu nu l-a poftit,
Și nici că l-a invitat.
Așa că el rău s'a mâniat,
Rău s'a înfuriat,
- 10 Pe cuțit a încălecat.
Cuțitul s'a 'necat,
Junghiul dela (cutare) a secat;
Și-a rămas curat, luminat,
Ca argintul strecurat,
- 15 Ca Dumnezeu ce l-a fapt.
Și Maica Domnului ce l-a dat.
-

Descântec de junghiu

- Fugi, junghiu,
Că te 'njunghiu,
Fugi din creerii capului,
Din fața obrazului,
5 Fugi, junghiu,
Că te 'njunghiu,
Din sfârcul nasului,
Din auzul urechilor.
Fugi, junghiu,
10 Că te 'njunghiu,
Din fălci, din măsele,
Din mii de mii de ciolănele,
Din andrelele gâtului,
De sub capul pieptului.
15 Fugi, junghiu,
Că te 'njunghiu,
Din țâțe, din plămâni,
Din inimă, de sub inimă,
Din rinichi, de sub rinichi.
20 Din mațe, de sub mațe,
Din mâini, din picioare,
Din mii de mii de oscioare.
Că eu cu cuțitul te-oiu tăia,
Cu ață de cânepă te-oiu lega,
25 Peste nouăzecișinouă de mări te-oiu arunca,
Acolo în veci să lăcuiești
Acolo în veci să văcuiești,
Pela (cutare) să nu mai pălești.
Să rămâie curat, luminat,
30 Ca mă-sa ce l-a făcut,
Ca ziua ce l-a născut.

Descânțec de junghiu

- După cum omul cu noroc,
Sămănând sămânța pe loc,
Iasă sămânță de vară,
Peste cea de primăvară ;
- 5 Așa să iasă junghiul
Din toate oscioarele,
Din toate măduvile,
Din cap,
Din mâini,
- 10 Din picioare,
Din tot trupul
Și (cutare) să rămâie,
Curat, luminat,
Ca raza soarelui,
- 15 Ca roua câmpului.
Dela mine descânțecul
Și dela Dumnezeu leacul.

Din gura descântătoarei Stabu Marinca, T.-Severin.

DE LEGATUL JUNGHIULUI

Descântec de legatul junghiului

- S'a dus la arat
Ș'a arat
Ș'a semănat
Câneapă de vară
5 Ș'a cules-o
Ș'a topit-o
Ș'a bătut-o
Ș'a melițat-o
Ș'a răghilat-o
10 Ș'a chieptănat-o
Ș'a făcut-o caiere
Ș'a pus-o 'n furcă
Ș'o tors-o
Ș'o rișchiet-o
15 Ș'o fiert-o
Ș'a depănat-o
Ș'o urzit-o
Ș'o întins-o
Ș'o țesut-o
20 Ș'o făcut-o pânză
Ș'o ghilit-o
Ș'o strâns-o
Ș'o croit-o
Ș'o cusut-o
25 Ș'o făcut-o cămașă
Ș'o purtat-o
Și cum nu se alege nimic de cămașă!
Așa să nu se aleagă nimic de junghiul (cutăruia).

DE LIMBRICI

Descântec de limbrici

- S'au purces nouă fete curate,
 Cu mânecile suflecate,
 Cu poalele ridicate,
 Cu nouă seceri,
 5 Cu nouă mături,
 Cu nouă cofițe,
 — Unde ați purces,
 Voi nouă fete curate,
 Cu mânecile suflecate ?
 10 — Noi, nouă fete curate,
 Cu mânecile suflecate,
 Cu poalele ridicate,
 Cu nouă seceri,
 Cu nouă mături,
 15 Cu nouă cofițe,
 Am purces la grâul cel alb.
 Cu secerile să-l secerăm,
 Cu măturile să-l măturăm,
 Cu nouă cofițe de apă să-l udăm.
 20 — Nu vă duceți la grâul alb,
 Ci vă duceți la limbricii (cutăruia)
 Cu secerile să-i secerăți,
 Cu măturile să-i măturați,
 Și cu cofițele cu apă să-i spălați ;
 25 Și peste Marea Neagră să-i dați.
 Acolo să pieie,
 Ca spuma de mare,
 Ca roua de soare.
 Și (cutare) să rămâie
 30 Curat și luminat
 Ca argintul strecurat,
 Dela mine descântecul,
 Dela Dumnezeu leacul.

Din gura moașei Prundoiu Elena-Huși-Fălciu.

DE LIPITURĂ

Descântec de lipitură

- Purcese (cutare)
 Pe cale, pe cărare,
 Grasă și frumoasă,
 Mândră și voioasă,
 5 Dar la mijloc de cale,
 O întâlnitu-o
 Frica înfrică,
 Spaima înspăimântată,
 În coarne luat-o,
 10 În sus ridicatu-o,
 În pământ trântitu-o,
 Carnea mosocatu-i-o
 Părul mucigăitu-i-o,
 Ochii păienjenitu-i-o,
 15 Sângele sorbitu-i-o
 Fața luat-o-i-o,
 Ea sau el plângea,
 Și se văicăra
 Și nimeni nu l-a văzut,
 20 Și nimeni nu l-a auzit,
 Numai Maica Domnului,
 De sub poalele cerului,
 L-a văzut,
 L-a auzit,
 25 Pe scări de argint s'a scoborât,
 În jelț de aur s'a așezat,
 De mână că l-a luat,
 Și din gură l-a întrebat:
 — Ce plângi (cutare)
 30 Ce te văicărezi?
 — Cum nu oi plângea,
 Cum nu m'oi văicărea,

- Maica Domnului
Din înaltul cerului ;
35 Că eu m'am sculat
Marți de dimineață,
Și plecai pe cale,
Pe cărare,
Grasă și frumoasă,
40 Mândră și voioasă,
Iar la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
M'am întâlnit cu
Frica înfricăță,
45 Spaima înspăimântată,
In coarne luat-m'a,
In sus asvârlitu-m'a,
Jos, la pământ trântitu-m'a,
Carnea mosocatu-mi-a,
50 Părul mucigăitu-mi-a,
Ochii păienjenitu-mi-a,
Sângele sorbitu-mi-a,
Fața luat-mi-a,
Jos în drum lăsat-m'a !
55 Dar Maica Domnului zicea :
— Taci (cutare) nu mai plângea,
Nu te mai văicăra că eu,
Ceasul rău și lipitura,
Cu mătura le-oiu mătura,
60 Cu biciul le-oiu biciui,
Cu cuțitul le-oiu bucăți,
Cu mâna ți-le-oiu lua
Și bine le-oiu aduna,
Din coș scoate-voiu,
65 Din inimă,
De sub inimă,
Din bojoci,
De sub bojoci,
Din rânză,
70 De sub rânză.
Din maiu,
De sub maiu.

- Din splină,
De sub splină.
75 Din pânțece,
De sub pânțece.
Din mâini și picioare,
Din mii de mii de oscioare.
Din mii de mii de vinișoare,
80 Din creerii capului,
Din găoacele ochilor,
Din sfârcul nasului,
Din fața obrazului,
Din auzul urechilor,
85 Din dinți și măsele,
Din cele mai mici ciolănele,
Eu cu ață roșie le-oiu lega,
Peste mările negre le-oiu arunca,
Unde cocoși nu cântă,
90 Unde popa nu toacă,
Fata mare cosită nu'mpletește,
Cucul nu cântă,
Vaca nu rage,
Calul nu nechează,
95 Cloșca nu scurmă,
Acolo să pieie,
Acolo să răspieie,
Ca spuma pe mare,
Ca roua de soare,
100 Ca colbul de vânt,
Ca stupitul în pământ.
Iar eu (cutare) descântătoare,
Cu gura am descântat
Și (cutare) să rămâie curat
105 Și luminat,
Ca steaua de sus,
Ca roua de jos,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut,
Și Maica Domnului ce l-a născut.
-

Descântec de lipitură

- Plecat-au nouă flăcăi curați,
Neînsurați, necununați,
Pe nouă cai încălecați,
Cu nouă bice înfocate
5 Cu nouă cuțite tăioase,
Cu nouă săbii săbioase,
Nimeni din lume nu-i vedea,
Numai Maica Domnului,
10 Din înaltul cerului,
Singură că i-a văzut,
I-a văzut, i-a auzit.
Scară de aur și-a făcut
În cârjă de argint s'a sprijinit,
15 Pe scară de argint s'a scoborât,
Înainte le-a ieșit,
Și din gura-i sfântă le-a vorbit :
— Unde ați plecat, voi,
Nouă flăcăi curați,
20 Neînsurați, necununați,
Pe nouă cai încălecați,
Cu nouă bice 'nfocate,
Cu nouă cuțite tăioase,
Cu nouă săbii săbioase ?
25 — Noi, nouă flăcăi curați,
Neînsurați, necununați,
Pe nouă cai încălecați,
Cu nouă bice înfocate,
Cu nouă cuțite tăioase,
30 Cu nouă săbii săbioase,
Am plecat să colindăm,

- Am plecat să vână
Pe ceas rău cu lipitură,
Pe ceas rău cu 'ntâlnitură,
35 Pe ceas rău cu-aruncătură,
Pe ceas rău cu speriet,
Pe ceas rău cu sburători,
Și pe lucrul cel rău.
 Și-l cătăm,
40 Și-l vână,
Prin toate pădurile,
Prin toate pustietățile,
Prin toate ponoarele,
Prin toate surpăturile,
45 Prin toate râpile,
Prin toate văile,
Prin toate adânciturile,
Prin toți câmpii,
Pe toate drumurile,
50 Pe toate cărările,
Pe toate potecile,
Prin toate răspântiile,
Prin toate luminișurile,
Și nicăieri nu-l găsim,
55 Să-l vână
Și să-l prindem !
— Voi, aștei nouă flăcăi curați,
 Neînsurați,
 Necununați,
60 Pe nouă cai încălecați,
Cu nouă bice 'nfocate,
Cu nouă cuțite tăioase,
Cu nouă săbii săbioase,
Voi, nu vă duceți,
65 Să-l căutați,
Și să-l vânați,
Prin toate pădurile,
Prin toate pustietățile,
Prin toate ponoarele,
70 Prin toate surpăturile,
Prin toate apele,

- Pe toate câmpiile,
Pe toate drumurile,
Pe toate cărările,
75 Prin toate răspântiile,
Pe toate potecile,
Prin toate luminişurile,
Ci vă duceţi la (cutare),
 Să-l căutaţi,
80 Şi să-l aflaţi,
 Cu mătase roşie să-l spânzuraţi,
 Cu biciu de foc să-l plesniţi,
 Cu cuţitele să-l tăiaţi,
 Cu săbiile să-l săbiati,
85 Cu greblele să-l greblaţi,
 Cu măturile să-l măturaţi,
 Din creerii capului,
 Din sfârçul nasului,
 Din cubelcii ochilor,
90 Din auzul urechilor,
 Din grumazii gâtului.
 Din piept,
 De sub piept,
 Din spinare,
95 De sub spinare.
 Din mâini
 De sub mâini.
 Din coaste,
 De sub coaste.
100 Din inimă,
 De sub inimă.
 Din maier,
 De sub maier.
 Din plămâni,
105 De sub plămâni.
 Din rărunchi,
 De sub rărunchi.
 Din splină,
 De sub splină.
110 Din rânză,
 De sub rânză.

- 115 Din mațe,
 De sub mațe.
 Din matcă,
 De sub matcă.
 Din prag,
 De sub prag.
 Din stîngii,
 De sub stîngii.
- 120 Din genunchi,
 De sub genunchi.
 Din pulpe,
 De sub pulpe.
 Din glezne,
125 De sub glezne.
 Din căpute,
 De sub căpute.
 Din tălpi,
 De sub tălpi.
- 130 Iar eu descântătoarea am descântat,
 Cu mîna toată lipitura am luat,
 Peste nouăzecișinouă mări o am aruncat.
 Acolo să pieie,
 Acolo să răspieie,
- 135 Ca apa de soare,
 Ca spumă de mare.
 Și la (cutare) să nu rămâie de leac,
 Nici cât un fir de mac
 Și (cutare) să aibe leac.
- 140 Amin... Amin...
 Adam Amin !
 Descântecul dela mine,
 Și leacul dela Maica Domnului.

Din gura descântătoarei Axente Paraschiva, Vaslui.

DE MUMA PĂDURII

Descântec de Muma Pădurei

- Tu, mama pădurei,
Și urâta lunei!
Colțato
Și strigoaico,
5 Eu te strig
Tu să-mi răspunzi.
Eu îți dau plânsul copilului,
Tu să-mi dai hodină,
Să poată dormi,
10 Să se poată liniști,
Cum dorm păsările'n tine,
Așa să doarmă copilul la mine,
Cum să aciuiează vitele'n sat,
Porcii'n coteață la culcat,
15 Oamenii în sat,
Păsările
În cuiburele;
Așa să se liniștească,
Așa să se potolească,
20 Să dea înapoi, să crească,
Și să iasă toate florile,
Și toate boalele
Din trupul (cutăruia).

Din gura descântătoarei Șhinea Mița-Focșani.

DE MANA VACILOR

Descântec de întors Mana Vacilor

- S-a sculat,
S-a mănecat,
Și s'a sânecat
Dis de dimineață
5 Pe rouă, pe ceață,
Și s'a dus Joiana
La câmpii verzi,
La câmpii de mătăasă,
Ca să fie grasă
10 Și frumoasă.
Iată s'a întâlnit
Cu fermecătoarele,
Cu pocitoarele,
Cu vrăjitoarele,
15 Cu săgetătoarele,
De păr a sburlit-o,
Coarnele ciuntatu-i-o,
Ochii păienjenitu-i-o,
Coadă scurtatu-i-o,
20 Laptele luat-u-i-o.
Iar ea s'a întâlnit
Cu Maica Domnului,
Din poarta raiului,
Ș'a întrebat-o :
25 — Tu, Joiană,
Ce buncăluiești ?
Ce răcnești ?
— Cum n'aș buncălui,
Cum n'aș răcni,
30 Maica Domnului !

- Că'ntr'o bună dimineață
M'am sculat
M'am sânecat,
M'am mânecat,
35 Pe rouă, pe ceață,
La câmpii de mătăasă,
Și m'a întâlnit
Fermecătoarele,
Pocitoarele,
40 Săgetătoarele,
Vrăjitoarele,
Părul zburlitu-mi-o,
Coarnele ciuntitu-mi-o
Ochii păienjenitu-mi-o,
45 Coadă scurtatu-mi-o,
Laptele luatu-mi-ol
Dar Maica Domnului
O mângăia
Și-i zicea :
50 — Tu, Joiano,
Nu buncălu,
Nu răcni,
Eu ochii ți-oiu despăienjeni,
Părul ți l-oiu netezi,
55 Coarnele ți-le-oiu adăogi,
Coadă ți-oiu prelungi.
Și-oiu trimite pe fata zână
Cu Sfântul Gheorghe împreună
Și ți-oiu căta mana ta
60 Prin toate cămările,
Prin toate beciurile,
Prin toate pivnițele.
In grabă Sfântul Gheorghe a alergat
Și mana vacii a aflat
65 Intr'un fund de beciu înfundat
Cu nouăzecișinouă cercuri cercuită,
Cu nouăzecișinouă de lacăte încuiată.
Sfântul Gheorghe
Cu securea a dat,
70 Cercurile a sfărâmat,

- Lacătele a stricat
Și mana a luat-o.
Și Maicii Domnului a dat-o,
Maica Domnului mana o lua
75 Și la Joiana o puneă.
Și Joiana se făcea
Mult mai grasă,
Și mult mai frumoasă,
Mult mai bună
80 Și mult mai blajină,
Ea nu mai răcni,
Ea nu mai băncăluț,
Și lăsa vițelul să sugă,
Și stăpânul s'o mulgă.
85 Căci Maica Domnului
E isvorul laptelui
Și tuturor bunățăților.
Descântecul dela mine,
Leacul dela Maica Domnului,
90 Că orișicine au alergat
De Maica Domnului au fost ajutați.
Să alergăm la ea cu credință
Și să-i mulțămim pentru daruri și folosință.
-

Descântec de adusul laptelui la vacă

- leşi foc, la foc,
leşi foc înfocat,
Vin laptele vacii mele la loc din sat,
Cât îi de Maica Domnului dat.
5 Să rămâie Joiانا luminată
 Şi lăptată,
Ca Dumnezeu ce-a lăsat-o,
Să crape ochii cari a deochiat-o !
Dela mine descântecul,
10 Dela Dumnezeu leacul.
 Amin !

Din gura descântătoarei Gemenea Mândica, Ploeşti

DE MĂRIN

Descântec de Mărin

- Mărin verde,
Mărin galben,
Mărin prin de deochiu,
Mărin prin săgetătură,
5 Mărin prin pocitură,
Mărin cât un fir de orz,
Mărin cât un grăunte de păpușoiu,
Mărin cât un fir de cimbru,
Mărin cât un fir de grâu,
10 Mărin cât un fir de mac,
Eu din gură am descântat,
La Maica Domnului m'am rugat,
In patru s'a despicat.
Mărin casă pe piatră ș-a făcut,
15 Casa s'a risipit,
Mărinul a pierit,
Iar (cutare) a rămas
Curat și luminat,
Ca aurul, ca argintul strecurat.
20 Ca Maica din cer ce l-a lăsat,
Ca Dumnezeu ce l-a dat.
Ca soarele din senin.
Amin.

Din gura descântătoarei Eftene Elena, R.-Vâlcea.

DE MĂTRICE

Descăntec de mătrice

- Purce-s'au nouă fete curate,
Cu nouă rochii 'mbrăcate,
Cu mânecile suflecate,
Cu poale ridicate.
- 5 Cu nouă sape,
 Cu nouă măturiți,
Cu nouă cofiți de apă să-l stropiți.
 Vă duceți la (cutare)
 Să-l căutați de
- 10 Mătrice verde,
 Mătrice roșie,
 Mătrice albă,
Mătrice prin de deochiu,
Mătrice prin săgetătură,
- 15 Mătrice prin pocitură,
Mătrice prin scârbă,
Mătrice prin spaimă,
Mătrice de nouăzecișinouă neamuri,
Mătrice prin nouăzecișinouă leacuri,
- 20 Mătrice de nouăzecișinouă feluri.
 Cu sapele să-l săpați,
 Cu măturile îl măturați,
Cu cofițele de apă îl stropiți,
Mătricea dela (cutare) s'o luați
- 25 Din toate mățișoarele,
Din toate măruntaiele.
 Din pânțece,
 Din prag,
Din toate încheieturile,
- 30 Din toate sfârcurile.

Mătricea dela (cutare) să luați,
Peste Marea Neagră s'o vindecați.

Acolo să pieie
Acolo să răspieie,
35 Ca spuma de mare,
Ca roua de soare.
Și deci (cutare)
Să fie luminat,
Să fie spălat
40 Și să fie curat,
Ca Maica din cer
Ce l-a lăsat,
Ca Dumnezeu,
Ce l-a fapt,
45 Ca soarele din senin.
Amin.

Descântec de mătrice

- Mătrice, mătrăgună,
Mătrice urâcioasă,
Capră neagră te făcuși,
În vârf de munte te suiși.
5 Nouă ciobani te văzură,
Fără ochi te zăriră.
Fără câini te goniră,
Fără picioare te alergară,
Fără mâini te prinseră,
10 Fără cuțit te tăiară,
Fără foc te fripseră,
Fără sare te sărară,
Fără oală te gătiră,
Fără gură te mâncară,
15 Fără dinți te mestecară,
Fără gătiță te înghițiră,
Fără burtă te deteră afară.
Mătrice, mătrăgună,
Nu te 'ntinde ca șarpele,
20 Nu te sbate ca peștele,
Nu sbiera ca caprele.
Că eu cu acul te-oiu înțepa.
Cu mătura te-oiu mătura,
În apă că te-oiu muia.
25 Și te fac nouă bucățele
Și te-arunc în nouă vâlcele,
Să te mănânce nouă cățele.
Dar nu te las nici pe atâta,
Să-ți facă cum a făcut celuia,
30 De a luat plată
Pe ițe și pe spată,
Descântec dela mine
Și leac dela Dumnezeu.

Din gura descântătoarei Dobra I. Safta, Arsura-Fălcu.

A se compara cu Gr. G. Tocilescu pag. 1577.

D E N Ă J I T

Descântec de Năjit.

- Au venit oameni negri,
Care n'aveau bărzi negri,
Ca să facă un plug negru,
Ca cu el să facă arătură neagră,
5 Toți acești oameni negri,
O pus în pământ negru,
Sămânțe de păpușoiu negru,
Ca să răsară păpușoiu negru,
Ca să crească păpușoiu negru,
10 Ca să-l sape cu sape negre,
Ca să facă păpușoiu negru,
Ca să-l culeagă oameni negri,
Ca să-l care cară negre,
Ce sunt trase de boi negri,
15 Ca să-l pue în coșare negre,
Ca să-l care cu coșuri negre,
Ca să-l bată oameni negri,
Să-l vânture cu lopeți negre,
Să-l puie în saci negri,
20 Să-l încarce cu lopeți negre,
Să-l ducă la moară neagră.
Nu sfărâma moara neagră,
Aste boabe negre,
Ci sfărâmă junghiurile
25 Și toate durerile,
Din dinții și măselele (cutăruia).
Că eu îți dau cu toiagul de argint,
Să te duci la gura cui te-a sorocit,
Și (cutare) rămâie,
30 Curat și luminat
Ca steaua cerului,
Ca roua câmpului,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut
Și maică-sa ce l-a născut.

Descântec de Năjit

- Unde-ai plecat, năjit viforat,
Năjit mare năzărat,
 Cu șașă,
 Cu vărșășă,
5 Cu vâjăitul ăl mare
 Cu toate dechisurile 'n spinare ?
 — Am plecat la (cutare)
 In fălcile lui,
 In dinții lui,
10 In gingiile lui,
 In măselele lui,
 Să fac bordeiu,
 Cu ferestrele'n soare.
Năjitule 'mputitule,
15 Năjitule clocitule,
 Nu te duce la (cutare)
 In dinții lui,
 In gingiile lui,
 In măselele lui,
20 In fălcile lui.
Năjitule, viforătule,
 Nu coace, nu răscoace,
 Nu scoate puroiu în sânge,
 Ci te potolește
25 Și te domolește,
 Din melciurile ochilor,
 Din umerii obrazului,
 Din sgârciul urechilor
 Din rădăcinile măselelor,
30 Din carnea gingiilor,

Și du-te în coadele mărilor,
In urechile balenilor,
Acolo te așteaptă fetele smeilor
Cu mesele întinse,
35 Cu făclii aprinse.
Acolo să bei,
Acolo să mănânci,
Acolo să trăiești,
40 Acolo să văcuiești,
Iar (cutare) să rămâie,
Curat, luminat,
Ca argintul strecurat.

Descântec de Năjit.

- Năjit,
Păcăjit,
Huium ca moară,
Huium de moară,
5 Nu umbla cu rășnița,
Nu lătra ca câinele,
Nu miorlăi ca mâțele,
Nu cânta ca cocoșii,
Nu cârâi ca găina,
10 Ieși dela (cutare)
Din auzul urechilor,
Din luminile ochilor,
Din fața obrazului,
Din creerii capului.
15 Ieși din os în carne
Din carne în piele,
Din piele afară,
Să rămâie (cutare)
Curat,
20 Luminat,
Ca Dumnezeu din cer ce l-a lăsat.
Iar boala să pieie,
Și să răspieie,
Ca spuma de mare,
25 Ca roua de soare.

Din gura descântătoarei Băznea Ioana, Tg. Frumos-Iași.

DE OLOGEALĂ

Descântec de ologeală

- Purcese (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Gras și frumos,
Tânăr și sănătos,
5 Dar' pela mijloc de cale,
A ajuns la biserica Zânelor.
Zânele când a văzut-o,
La ea au alergat,
În brațe au luat-o,
10 Și sus au asvârlit-o,
La pământ au trântit-o,
Sângele i-a supt,
Fața i-a îngălbenit,
Părul din cap i l-a smuls,
15 Ochii i-au păienjenit,
De picioare l-au ologit,
De mâini l-au ciuntit.
Jos ca pe-un butuc l-au lăsat,
Și p-aci au plecat.
20 El a început a plângea,
Și a se văicăra,
Nimeni nu l-a auzit,
Nimeni nu l-a văzut,
Numai Maica Precista,
25 Singură că îl vedea,
Singură că-l auzia,
Și din poarta raiului,
Din înaltul cerului,
Scară de argint a făcut
30 La dânsul s'a scoborât,

- De mână că l-a luat
Și din gură l-a întrebat :
— Ce plângi, (cutare)
Ce te văicărezi ?
- 35 — Cum n'aș plângea
Cum nu m'aș văicăra,
Maica Precista,
Că eu am purces
Pe cale, pe cărare,
- 40 Gras și frumos,
Tânăr și sănătos,
Și pela mijloc de cale,
Am ajuns la biserica Zânelor
În sus m'a asvârlit
- 45 În pământ m'au trântit,
Sângele suptu-mi-o,
Părul smulsu-mi-o,
Fața îngălbenitu-mi-o,
Ochii păienjenitu-mi-o,
- 50 Picioarele ologitu-mi-o
Măinile ciuntitu-mi-o,
Jos ca pe-un butuc lăsatu-mi-o,
Dar Maica Precista zicea :
— Taci (cutare)
- 55 Nu plângea,
Nu te văicăra,
Eu cu haine roze,
Te-oiu înbrăca
Cu steblă de peliniță
- 60 Oiu face o măturiță
Și te-oiu curăța,
Și te-oiu mătura,
Zânele s'or depărta,
Pahar de vin alb ți-oiu da
- 65 Și toate cele la locul lor ți-or veni.
Fața ți-oiu rumeni,
Ochii ți-oiu despăienjeni
Părul din cap ți l-oiu lungi,
Picioarele ți le-oiu desologi,
- 70 De mâni te-oiu desciumgi.

Și tu să rămâi,
Curat și luminat,
Ca argintul strecurat
Ca Dumnezeu ce te-a făcut
75 Ca Maica Domnului ce te-a născut,
Descântecul dela mine,
Și leacul dela Dumnezeu.

Din gura femeiei Năstase Catinca, Fieni-Dâmbovița.

DE ORBALT

Descântec de orbaț

- Trecu orbațul la arat,
Trase o brazdă neagră, prea neagră,
Cu boi negri, prea negri,
Sămănat-au mălai negru, prea negru,
5 Răsărit-au mălai negru, prea negru,
Secerat-au cu seceră neagră, prea neagră,
Făcut-au snopi negri, prea negri,
Pusu-l-au în carul negru, prea negru,
Adusu-l-au acasă negru, prea negru,
10 Pusu-l-au la o fățarie neagră, prea neagră,
Treieratu-l-au cu cai negri, prea negri,
Vânturatu-l-au cu lopeți negre, prea negre,
Măturatu-l-au cu mături negre, prea negre.
Așa se vânture
15 Și să se măture
Orbațul dela (cutare).
Pornit-au la moară neagră, prea neagră,
Mâncat-au făină neagră, prea neagră,
Pornit-au acasă neagră, prea neagră,
20 Clocotea apă într'o oală neagră, prea neagră,
Așa să clocotească orbațul din capul omului.
Să rămâie (cutare) curat, luminat
Ca Dumnezeu ce l-a lăsat
Și Maica Domnului ce l-a dat.
-

Descântec de orbalț

- Purce-s'a omul mare,
Cu toporul mare,
Să taie copacul mare.
— Unde-ai purces, om mare
- 5 Cu toporul mare,
La pădurea mare,
Să tai copacul mare ?
— Eu mă duc la pădurea mare,
Ca să tai un copac mare.
- 10 — Nu te duce la pădurea mare,
Să tai copacul mare ;
Că nu-i nici un folos,
Ci du-te la (cutare)
Să-i tai orbalțul prin de deochiu,
- 15 Orbalțul prin pocitură,
Orbalțul prin săgetătură,
Orbalțul prin scârbă,
Orbalț prin răceală,
Orbalț prin osteneală,
- 20 Orbalț prin căldură,
Orbalț prin sete,
Orbalț prin nouăzecișinouă neamuri,
Orbalț prin nouăzecișinouă leacuri,
Orbalț prin nouăzecișinouă feluri.
- 25 Cu toporul să-l toporești
Din creerii capului,
Din sfârcul nasului,
Din capul pieptului
Din umerii obrazului,
- 30 Din dinți în dinți,

Din măsele în măsele,
Din toate sfârcurile,
Din toate ciolănelele,
Din toate încheieturile,
35 Din toate măduarele,
Și (cutare) să rămâie curat, luminat
Ca Maica Domnului din cer ce l-a dat
Și Dumnezeu ce l'a lăsat.

Descântec de orbal

- Purces-ău nouă frați,
Cu noua tați,
Cu nouă dalți,
Cu nouă topoare,
5 Cu nouă tesle,
Cu nouă sfredele,
Cu noua cuțitoaie,
Cu nouă sulițoaie.
— Unde vă duceți voi ?
- 10 Nouă frați,
Cu nouă tați,
Cu nouă dalți,
Cu nouă topoare,
Cu nouă tesle,
15 Cu nouă sfredele,
Cu nouă cuțitoaie,
Cu nouă sulițoaie ?
— Noi, nouă frați,
Cu nouă tați,
- 20 Cu nouă dalți,
Cu nouă topoare,
Cu nouă tesle,
Cu nouă sfredele,
Cu nouă cuțitoaie,
- 25 Cu nouă hârlețe,
Ne ducem la padurea mare,
Să tăiem un copac mare,
Să facem o corabie mare,
Să o dăm jos pe mare.
- 30 — Nu vă duceți,

- Nouă frați,
Cu nouă tați,
La pădurea mare,
Să tăiați copacul mare,
35 Să faceți o corabie mare,
S'o dați pe mare;
Ci vă duceți la (cutare),
Și-i luați orbalțul,
Din creerii capului,
40 Din auzul urechilor,
Din sfârcul nasului,
Din fața obrazului,
Din rădăcinile măselelor,
Din gingiile dinților,
45 Din vinele gâtului,
Din brațele mâinilor,
Din fluerile picioarelor,
Să luați orbalțul dela (cutare)
Cu topoarele să-l toporâți,
50 Cu bărzile să-l bărduiți,
Cu teslele să-l tesliți,
Cu ginurile să-l ginuiți,
Cu sfredele să-l sfredeliți,
Cu dălțile să-l dălțuiți,
55 Cu cuțitoaiele să-l cuțitoiți,
In vârf de sulite să-l luați,
Peste Marea Neagră să-l aruncați.
Acolo să pieie,
Acolo să răspieie,
60 Ca roua de soare,
Ca spuma de mare,
Descântec dela mine
Și leacul dela Dumnezeu.
-

Descântec de orbalț

- Au plecat,
Nouă fete curate,
Cu nouă straie albe 'mbrăcate,
Pe drumul Garobinului,
Să vază orzul de e copt.
Nimenea nu le-au văzut,
Nimenea nu le-au auzit,
Numai Maica Domnului,
Ce șade'n slava cerului.
- 10 Ea 'nainte le ieșea
Și așa le'ntreba :
— Voi, nouă fete, prea curate,
Cu nouă straie albe 'mbrăcate
Unde-ați purces așa grăbite
- 15 Și de nimeni nefugărite ?
— Noi nouă fete prea curate,
Cu nouă straie albe 'mbrăcate,
Am plecat pe drumul Garobinului
Să vedem orzul de e copt.
- 20 — Voi, nouă fete prea curate,
Cu nouă straie albe 'mbrăcate.
Cu nouă seceri îmbârligate,
Vă întoarceți la (cutare)
Că are orbalț în cap,
- 25 Că nici orzul nu-i copt,
Nici grâul nu-i în lapte,
 Ș'are să piară
 Ș'are să moară
De orbalț cu săgetătură,
- 30 De orbalț cu fulgerătură,

- De orbalț prin întâlnitură,
De orbalț prin răceală,
De orbalț prin fierbințeală,
Orbalț cu junghiuri mari,
35 Orbalț cu usturime.
Orbalț de nouăzecișinouă neamuri,
Voi, nouă fete prea curate,
Cu nouă straie albe 'mbrăcate,
Cu secerile să-l tăiați,
40 Din scăfârlia capului
Din auzul urechilor,
Din melcii ochilor,
Din sfârcul nasului,
Din fața obrazului,
45 Din fălci,
De sub fălci,
Din dinți,
De sub dinți,
Din toate încheieturile,
50 Din toate legăturile.
Voi, cu secerile să-l tăiați,
Cum s'a uscat cicoarea,
Din rădăcină până'n vârf
Așa să se usuce orbalțul dela (cutare).
55 Și el să rămâie curat, luminat,
Ca argintul cel curat,
Ca maică-sa ce l-a făcut,
Ca ziua ce l-a norocit.
60 Dela mine descântecul,
Dela Dumnezeu leacul,
Amin !
-

Descântec de orbalî. Brîncă

- Purceşe (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Gras şi frumos,
Şi la inimă voios,
5 Când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
Se'ntâlîni cu orbalîul,
L-a injunghiat,
L-a săgetat,
10 Prin urechi,
Prin măsele,
Prin ochi,
Jos la trîntit,
Oasele i le-a strivit.
15 El plîngea şi se văicăra
Şi nimeni nu auzia,
Numai Maica Domnului
Din poarta raiului,
La (cutare) se scobora,
20 De mână o lua,
Şi din gură o'ntreba :
— Ce plîngi (cutare)
Ce te văicărezi ?
— Cum n'oiu plîngea,
25 Şi nu m'oiu văicăra,
Că eu purces-am,
Pe cale, pe cărare,
Grasă
Şi frumoasă,
30 Când la mijloc de cale,

- La mijloc de cărare,
M'am întâlnit cu orbalțul,
Cu necuratul.
M'a înjunghiat
- 35 Și m'a săgetat,
 Prin urechi,
 Prin măsele,
 Prin ochi,
 Jos trântitu-m'a,
40 Simțirile strivitu-m'a.
 Dar Maica Domnului zicea :
 — Taci (cutare)
 Nu plângea,
 Nu te văicăra
- 45 Ci du-te iute și degrabă
 La (cutare)
 Descântătoare,
 Că ea bine știe a descânta,
 Orbalțul ți l-o lua !
- 50 Orbalț prin săgetătură,
 Orbalț prin pocitură,
 Orbalț prin strigoi,
 Orbalț prin ceas rău,
 Orbalț prin vânt greu,
- 55 Orbalțul ți-l-o lua
 Peste mări l-o arunca,
 De tot răul te-o curăța
 Și tu oi u rămânea,
 Curat și luminat
- 60 Ca argintul strecurat.
 Ca steau de sus,
 Ca roua de jos,
 Ca raza soarelui,
 Ca privirea Domnului.

Din gura descântătoarei Radu Elena, Târgoviște.

Descântec de orbalț

- Orbalț înfocat,
Orbalț spurcat,
Orbalț negru,
Orbalț gividiu,
5 Orbalț stacojiu.
Ieși, că cu toporul te-oiu topori
Cu cuțitul te-oiu tăia,
Peste nouă mări te-oiu arunca.
Acolo să pici,
10 Acolo să răspici,
Ca spuma de mare,
Ca roua de soare,
Și (cutare) să rămâie
Curat și luminat,
15 Ca argintul cel curat,
Ca mă-sa ce l-a făcut
Și ziua ce l-a născut.
Dela mine descântecul,
Dela Dumnezeu leacul.
-

Descântec de orbalț

- Am tras o brazdă neagră, prea neagră,
Cu boi negri, prea negri,
Cu plug negru, prea negru,
Șămănat-o mălai negru, prea negru,
5 Răsărit-o mălai negru, prea negru,
Seceratu-l'o cu săcere neagră, prea neagră.
Aduso-l'o în car negru, prea negru.
Puso-l'o în fățară neagră, prea neagră,
Vânturatu-l'o cu mătură neagră, prea neagră.
10 Iar vânturatu-l-o cu mătură neagră, prea neagră ;
Așa să se vânture
Și să se măture,
Orbalțul și roșeața
Din capul (cutăruia).
15 Pornitu-l-au la moară neagră, prea neagră,
Măcinatu-l-au la moara neagră, prea neagră,
Pornitu-l-au acasă,
Clocotitu-l-au cu oala ;
Așa să clocotească
20 Și să se risipească
Orbalțul și roșeața
Din capul (cutăruia).
-

Descântec de orbalț

- Purcese nouă popi,
Din nouă popoare,
Cu nouă bărzi
Cu nouă topoare,
5 Cu nouă ghinuri,
Cu nouă cuțitoaie,
Cu nouă sfredele.
Cu nouă cuțite ascuțite.
Nimeni nu i-a văzut,
10 Nimeni nu i-a auzit,
Numai Maica Domnului,
Din înaltul cerului.
Ea din cer i-a auzit
Și cu ochii i-a văzut,
15 La ei pe scara de aur s'a scoborât,
Pe toiag de argint s'a sprijinit
Și i-a întrebat :
— Unde mergeți, nouă popi,
Din nouă popoare,
20 Cu nouă bărzi,
Cu nouă topoare,
Cu nouă ghinuri,
Cu nouă cuțitoaie,
Cu nouă sfredele,
25 Cu nouă cuțite ascuțite ?
— Ne ducem la un codru mare,
Să tăiem un copac mare,
Să facem o casă mare.
— Nu vă duceți la codru mare,
30 Și nu tăiați un copac mare,

- Să faceți o casă mare ;
Ci duceți-vă la (cutare)
Și-l curățiți de orbalț.
Cu topoarele să-l tăiați,
35 Cu bărzile să-l bărduiți,
Cu ghinurile să-l ghinuiți,
Cu sfredelele să-l sfredeluiți,
Cu cuțitoaiele să-l cuțităiți.
Din creerii capului,
40 Cu cuțitele să-l scoateți,
Din melcii ochilor,
Din auzul urechilor,
Din rădăcinile măselelor.
— Noi, nouă popi,
45 Din nouă popoare,
Ne ducem să tăiem
Și să săcătuim orbalțul,
Din vârful dinților,
Din creerii capului,
50 Din rădăcina auzului.
Din luminile ochilor,
Cu mătura l-om mătura,
Și'n mare ștrop l-om arunca.
Acolo să piară,
55 Acolo să răspiară,
Și (cutare) să rămâie,
Curat și luminat
Ca mă-sa ce l-a făcut
Și steaua ce l-a născut.
60 Descântecul meu
Ș'al Maicăi Domnului.
Amin,

Din gura descântătorului Trifan Tănase-Ploiești.

Descântec de orbalț

- Trase o brazdă neagră, prea neagră,
Cu boi negri prea negri
Cu cai negri prea negri
Cu frânghia neagră, prea neagră,
5 Târâitu-l-o cu mătura neagră, prea neagră,
Vânturatu-l-o cu lopeți negre, prea negre,
Incărcatu-l-o cu baniță neagră, prea neagră,
Pusu-l-o în sac negru, prea negru,
Măcinațu-l-o cu moară neagră, prea neagră,
10 Cu pietrele negre, prea negre,
Acasă la ciao negru, prea negru,
Pus-a făină neagră, prea neagră,
Clocotit-a apă neagră, prea neagră ;
Cum clocotește ciaoșul la flacăra focului,
15 Așa să clocotească orbațul din capul omului.
Eu, Tănase, cu mâna dreaptă oiș descânta
Peste Marea Neagră oiș arunca
Orbațul, săgetătura,
Usturimea, isbitura,
Ferbînțelea, întâlnitura,
20 Durerea, fulgerătura,
Acolo să piei,
Acolo să răspiei,
Unde cocoș nu cântă
Unde câine nu latră,
25 Unde popă nu toacă,
Unde fată mare nu'mpletește cociță.
Să rămâie (cutare),
Curat, luminat,
Ca steaua de sus,
30 Ca roua de jos,
Ca poala Maicăi Domnului.
Dela mine descântatul,
Și dela Dumnezeu leacul,
Amin.

Descântec de orbalț

- Purce'so (cȳtare)
Pe cale, pe cărare,
Când la mijloc de cale,
S'a 'ntâlñit cu nouă oameni,
- 5 Cu nouă sape,
Cu nouă lopeți,
Cu nouă hârleți,
Cu nouă săgeți,
Cu nouă mături,
- 10 Și i-a 'ntrebat :
— Unde vă duceți,
Voi, nouă oameni,
Cu nouă sape,
Cu nouă lopeți,
- 15 Cu nouă hârleți,
Cu nouă săgeți,
Cu nouă mături ?
— Noi, nouă oameni,
Cu nouă sape,
- 20 Cu nouă lopeți,
Cu nouă hârleți,
Cu nouă săgeți,
Cu nouă mături,
Ne ducem să săpăm fundul mării.
- 25 — Nur vă duceți, să săpați fundul mării,
Și vă duceți să săpați orbalțul (cutăruia),
Din creerii capului,
Din melciurile ochilor,
Din fundul urechilor,
- 30 Din rădăcinile maselelor,

- Din grumazul gâtului,
Din coșul pieptului.
Cu sapa îl săpați,
Cu hârlețu 'l hârlețiți.
35 Cu toporul îl tăieți,
Cu cuțitul îl mărunțiți,
Cu mătura-l măturați,
Peste Marea Neagră 'l aruncați.
Orbalț orbălcit,
40 Orbalț plictisit,
Orbalț prin de deochi,
Orbalț umflăcios,
Orbalț spărgăcios,
Orbalț cu săgetătură,
45 Orbalț cu pocitură,
leși din ciolane 'n carne,
Din carne 'n piele,
Să rămâie (cutare),
Curat, luminaț,
50 Ca Dumnezeu ce l-a lăsat
Ca maică-sa ce l-a fapt.
-

Descântec de orbalț

- Au pornit pe cale,
Pe cale, pe cărare,
Trei frați,
Trei cumnați,
5 Trei veri primari,
Cu nouă bărzi,
Cu nouă topoare,
Cu nouă sfredele,
Și s'au dus
10 La o pădure mare,
Să taie un copac mare,
Să facă o biserică mare,
Cu nouă uși, cu nouă altare.
Nimeni nu i-a văzut,
15 Nimeni nu i-a auzit,
Nimeni nu i-a întâlnit,
Numai Maica Domnului,
Din înaltul cerului,
I-a văzut, i-a întâlnit,
20 Și i-a întrebat :
— Unde va duceți, voi,
Trei frați,
Trei cumnați,
Trei veri primari,
25 Cu nouă bărzi,
Cu nouă topoare,
Cu nouă sfredele ?
— Noi, trei frați,
Trei cumnați,

- 30 Trei veri primari,
 Cu nouă bărzi,
 Cu nouă topoare,
 Cu nouă sfredele,
 Ne ducem la pădurea mare,
35 Să tăiem un copac mare,
 Să facem o biserică mare,
 Cu nouă uși, cu nouă altare.
 — Nu vă duceți la pădurea mare,
 Să tăiați copacul mare,
40 Să faceți o biserică mare,
 Cu nouă uși, cu nouă altare.
 Ci vă duceți la (cutare)
 Și-i tăiați, orbalțul de deochiu,
45 Orbalțul de rahnă,
 Orbalț prin săgetătură,
 Orbalț prin căldură,
 Orbalț prin răceală,
 Orbalț prin amețeală,
50 Orbalț prin oboseală,
 Orbalț prin nouăzecișinouă feluri,
 Orbalț prin nouăzecișinouă neamuri.
 Il tăiați,
 Din mâini,
55 Din picioare,
 Din piept,
 Din șale,
 Din toate măruntaiele,
 Din toate încheieturile,
60 Din toate vinișoarele,
 Din vârful nasului,
 Din fața obrazului,
 Din creerii capului,
 Din vederile ochilor,
65 Din auzul urechilor,
 Iar eu cu toporul l-am tăiat,
 Cu barda l-am bărduit,
 Cu sfredelul l-am sfredelit,
 Și dela (cutare) l-am luat
 Și 'n Marea Neagră l-am aruncat.

- 70 Acolo să pieie,
 Acolo să răspieie.
 Acolo să lăcuiască,
 Acolo să văcuiască,
 Și (cutare) să rămâie,
75 Curat și luminat,
 Ca argintul strecurat,
 Că eu l-am descântat
 Și leac Maica Domnului i-a dat.
-

Descântec de orbalț

O purces nouă frați,
Făcuți de nouă tați,
Pe cale,
Pe cărare.

- 5 Cu nouă topoare,
Cu nouă bărzi,
Cu nouă hârlețe,
Cu nouă sfredele,
Cu nouă lopeți,
10 Cu nouă cuțitoaie,
Cu nouă linguri,
Cu nouă beschii,
Cu nouă sape.
Nimeni în lume nu-i vedea,
15 Nimeni în lume nu-i întreba,
Numai Maica Domnului,
Din poarta cerului,
In toiag de argint să sprijinea
Și la dâșii venia,
20 Și-i întreba :
— Unde vă duceți voi, nouă frați,
Făcuți de nouă tați,
Cu nouă topoare,
Cu nouă bărzi,
25 Cu nouă hârlețe,
Cu nouă sfredele,
Cu nouă lopeți,
Cu nouă cuțitoaie,
Cu nouă linguri,
30 Cu nouă beschii,

- Cu nouă sape ?
— Ne ducem la dealul mării,
Să rănim tina și glodul.
— Nu vă duceți la dealul mării,
35 Să-i răniți tina și glodul,
Ci duceți-vă la (cutare)
Să-i răniți orbalțul !
Cu hârlețul îl săpați,
Cu lopata îl spulberați,
40 Cu toporul îl tăiați,
Cu barda îl bărduiți,
Cu sfredelul sfredeliți,
Cu cuțitoaia-l cuțitoiți,
Cu cuțitul înjunghieți
45 Și dela (cutare) îl risipiți,
Din ochi,
Din sprâncene,
Din andrelele gâtului,
Din creerii capului,
50 Din fața obrazului,
Din sfârcușul nasului,
Din inimă,
De sub inimă,
Din bojoci,
55 De sub bojoci ;
Din toate încheieturile,
Din toate măruntaiele,
Să pieie,
Să răspieie,
60 (Cutare) să rămâie curat
Luminat
Ca spuma de mare,
Ca roua de soare.
Descântecul meu,
65 Leacul dela Dumnezeu.
-

Descântec de orbalț

- Am plecat,
Pe cale, pe cărare,
Și la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
- 5 Am întâlnit om negru, ponegru.
 Cu trei topoare,
 Cu trei bărzi,
 Cu trei tesle,
 Cu trei cuțitoaie,
- 10 Cu trei sfredele.
— Om negru, ponegru,
 Unde mergi,
 Unde te duci,
 Cu trei topoare,
- 15 Cu trei bărzi,
 Cu trei tesle,
 Cu trei cuțitoaie,
 Cu trei sfredele ?
- Mă duc la pădurea neagră, poneagră,
- 20 Să taiu un copac negru, ponegru,
Să fac casă neagră, poneagră,
Să fac masă neagră, poneagră,
Să fac scaun negru, ponegru.
- Tu om negru, ponegru,
- 25 Cu trei topoare,
 Cu trei bărzi,
 Cu trei tesle,
 Cu trei cuțitoaie
 Cu trei sfredele.
- 30 Să nu te duci acolo,

- Ci te du la (cutare)
Și-i taie orbalțul,
Cu toporul să-l toporești,
Cu barda să-l cioplești,
35 Cu tesla să-l tesluiești,
Cu dalta să-l dăltuiești,
Cu cuțitoaia să-l cuțitoiești,
Cu sfredelul să-l sfredelești,
Din melcii capului,
40 Din fața obrazului,
Din sfârcul nasului,
Din spate,
Din oasele toate,
Din mâini,
45 Din plămâi,
De sub plămâi,
Din frunte,
De sub frunte
Să rămâie (cutare)
50 Curat, luminat,
Ca Maica Domnului ce l-a fapt.
-

Descântec de orbalț

- Au plecat nouă frați,
Cu nouă dălți,
Cu nouă dinți de piepteni de lână,
Cu nouă bărzi,
5 La mărul roș,
Să-l taie,
Să-l sece,
Din viță,
Din sămânță,
10 Maica Sfânta Maria,
Din cer îi vedea
Pe scară de argint se scobora
Și-i întreba :
— Unde vă duceți,
15 Voi, nouă frați,
Cu nouă dălți,
Cu nouă dinți de piepteni de lână,
Cu nouă bărzi ?
— Noi, nouă frați,
20 Cu nouă dălți
Cu nouă piepteni de lână,
Cu nouă bărzi,
Ne ducem la mărul roș,
Să-l tăiem,
25 Să-l secăm,
Să-l uscăm,
Din viță,
Din sămânță.
— Nu vă duceți la măr roș,
30 Ci vă duceți la (cutare)

- C'are orbalț în cap,
Acolo să vă alegeți,
Acolo să vă așezați,
Cuvântul meu cu porunca lui Dumnezeu
- 35 Să-mi ascultați,
Cu toată inima să lucrați.
Cu toporul să dați,
Orbalțul să-l uscați,
Cu barda să-l bărduiți,
- 40 Cu dinții de piepten de lână să-l înțepați,
Și orbalțul să-l secați,
Și să-l scoateți
Din ciolane în carne,
Din carne în piele,
- 45 Din piele în vârful părului,
Din vârful părului,
În poala pământului,
În rădăcina pelinului.
Orbalț cu an,
- 50 Orbalț cu jumătate de an,
Orbalț cu luna,
Orbalț cu săptămâna,
Orbalț cu ziua,
Orbalț cu ceasul,
- 55 Orbalț cu minutul.
Să piei,
Să răspiei,
Ca spuma de mare,
Ca raza de soare,
- 60 Să nu rămâi de leac,
Nici cât un bob de mac.
Să rămâie (cutare)
Curat, luminat,
Ca raza soarelui,
- 65 Ca roua câmpului,
Dela mine descântecul,
Dela Dumnezeu leacul.
Leac și babii colac.
-

Descântec de orbalț

- Am luat un topor negru, ponegru,
Și m'am dus la pădurea neagră, poneagră,
Ș'am tăiat un copac negru, ponegru,
Ș'am făcut un plug negru, ponegru,
5 Și m'am dus la câmp negru, ponegru,
Ș'am arat pământ negru, ponegru
Ș'am semănat păpușoi negri, ponegri,
Și s'au făcut păpușoi negri, ponegri
Și am luat păpușoi negri, ponegri,
10 Și m'am dus la râșnița neagră, poneagră,
Și am făcut făină neagra, poneagră,
Și am luat făină neagră, poneagră,
Și am descântat lui (cutare)
De orbalț,
15 De roșeață,
De orbalț,
De nouăzecișinouă de feluri,
Să rămâie (cutare)
Curat, luminat,
20 Ca Maica Domnului ce l-a lăsat.
Leac... Leac...
Și babii un pitac.
-

Descântec de iscat

- La cap,
Cap de comănac,
La inimă,
Inimă de vidră,
5 La picioare,
Picioare de gligan.
Cocoșul,
Făcu oul roșu,
Gospodi comino,
10 Sarea făcu strepezi,
Gospodi comino,
Cine n'are cruce,
Să nu vie la cruce,
Cine n'are cruce,
15 Să fugă de cruce.
Cine n'are cruce,
Să nu treacă peste cruce.
Fugi, sabie diavolească,
Că vine sabie îngerească
20 Cinci săbii ascuțite,
Câte cinci sunt rămășițe,
Să taie necuratul,
Să taie blestematul,
Să taie întunecatul,
25 Fugi din capul omului,
Fugi din trupul voinicului,
C-aici nu e locul tău,
Bată-mi-te Dumnezeu,
Ci este al crucii
30 Și al tămâii.

Plesnește, drace,
Că n'ai ce face.
Că de n'ai plesni,
Eu te-oiu biciui,
35 Cu biciu de mătase,
Cu frânghie 'n șase,
Cu tămâie să-ți miroase.
Cu crucea te-oiu boteza,
Cu apă mare te-oiu spăla,
40 Cu tămâie te-oiu tămâia.
Ieși, drace,
Că n'ai ce face !

Din gura descântătoarei Zeumie Elisabeta, Ungheni-Mureș

DE RÂIE

Descântec de râie

- Râie râioasă,
Ieși dela (cutare)
Din oase,
Din os în carne,
5 Din carne în piele,
Din piele în vânt.
Din vânt în pământ,
De unde ai venit.
Râie românească,
10 Râie țigănească,
Râie ovreiască,
Râie căprească,
Râie căiașcă,
Râie mătească,
15 Râie țească,
Râie câinească,
Ieși din oase,
Din oase în carne,
Din carne în piele,
20 Din piele în vânt,
Din vânt în pământ,
De unde ai venit,
Și să te potolești
Și să te ostoești
25 Cum să potolește
Și cum să ostoește
Porcii în strat,
Oamenii în pat,
Gâștele din găgăit,
30 Rațele din măcăit,

- Găinile din cârcăit,
Și să se potolească
Și să se contenească
Și să se ostoiască
- 35 Toată mângărimea,
Toată usturimea,
Și să rămâie (cutare)
Curat și luminat,
Ca rouă câmpului,
- 40 Ca steaua cerului,
Ca raza soarelui,
Dela mine descântecul.
Dela Dumnezeu leacul. Amin.

Din gura moașei Sofronie Elena, Târgoviște.

DE PLĂMĂDIREA INIMEI

Descântec de plămădirea inimel

- Cioc... boc,
Cioc... boc,
— Ce ciocănești ?
Ce bocănești ?
5 — Nu ciocănesc,
Nu bocănesc,
Inima lui (cutare) plămădesc,
Cum să plămădește
Fagurile de miere,
10 Cum să plămădește
Aluatul în căpestere,
Cum să plămădește
Merele în măr,
Cum să plămădește
15 Perele în păr,
Cum să plămădește
Varza în grădină,
Cum să plămădește
Oul în găină.
20 Așa să plămădește
Inima lui (cutare)
Să rămâie curat,
Să rămâie luminat
Cum Dumnezeu l-a lăsat
25 Și maică-sa l-a fapt.

Din gura descântătoare a Cersei Maria, Românești-Dâmbovița.

DE POCITURĂ

Descântec de pocitură

- Plecat-a (cutare) grasă,
Și frumoasă,
Pe cale,
Pe cărare,
- 5 Să muncească,
Și să se hrănească.
Și la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
Intâlnitu-o
- 10 Nouăzecișinouă de bărbați,
Cu nouăzecișinouă de arme înarmați :
Cu nouăzecișinouă de femei desvelite,
Cu nouăzecișinouă de fete despletite,
Cu nouăzecișinouă de frigări,
- 15 Cu nouăzecișinouă de pocituri,
Cu nouăzecișinouă deochitori.
Intâlnitu-o,
Pocitu-o,
Frigăritu-o,
- 20 Deochiatu-o.
Ea a început a țipa
Și a se văicăra.
Nimeni nu o vedea,
Nimeni nu o auzia,
- 25 Numai Maica Domnului
Din înaltul cerului
O văzut-o,
Și o auzit-o
Pe scară de aur se cobora,
- 30 De mâna dreaptă o lua,

- Și din gură o 'ntreba :
— (Cutare) Ce plângi,
Ce te vaiete ?
— Cum nu aş plângea,
- 35 Și nu m'ași văieta :
Că eu am plecat grasă,
 Și frumoasă,
 Pe cale,
 Pe cărare,
- 40 Să muncesc,
Să mă hrănesc,
Și la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
M'am întâlnit
- 45 Cu nouăzecișinouă de bărbați,
Cu nouăzecișinouă de arme înarmați,
Cu nouăzecișinouă de femei desvelite,
Cu nouăzecișinouă de fete despletite,
Cu nouăzecișinouă de frigări,
- 50 Cu nouăzecișinouă de pocituri,
Cu nouăzecișinouă de deochietori.
 M'o 'ntâlnit,
 M'o pocit,
 M'o înțepat,
- 55 M'o însăgetat,
 M'o deochiat
Prin creerii capului,
Prin melciurile ochilor,
Prin auzul urechilor,
- 60 Prin sfârçușul nasului,
Prin umerii obrazilor,
Prin rădăcinile dinților,
Prin vinele gâtului,
Prin toate mădulările trupului.
- 65 — Taci și nu mai plânge,
Și nu te mai văieta,
Și du-te la (cutare),
Că ea te va căuta,
Că ea te va descânta.

- 70 Cu dreapta ți-o lua
 Și tu oiu rămânea,
 Curată, luminată,
 Ca roua nescuturată,
 Ca poala Maicăi Precistei.
- 75 Descântecul meu
 Și leacul dela Dumnezeu.

Din gura descântătoarei Radu Elena, Panclu-Putna.

DE PUHOIALĂ

Descântec de puholală

- Plecat-a (cutare),
Pe cale, pe cărare,
Gras și frumos,
Mândru și voios,
5 Și s'a întâlnit
Cu doamna zânelor.
Cu varga peste ochi l-a isbit,
Și ochii i-a puhoit,
Fața i-a îngălbenit,
10 (Cutare) pe loc a stat
Și s'a văicărat,
Maica Domnului l-a 'ntrebat :
— Ce plângi (cutare),
Ce te văicărezi,
15 Ce te olecăiezi ?
— Cum n'ași plânge,
Și nu m'aș văicăra
Și nu m'aș olecăia,
Maica Domnului,
20 Din înaltul cerului,
Că eu am purces,
Pe cale, pe cărare,
Gras și frumos,
Mândru și voios
25 Și m'am întâlnit
Cu doamna zânelor,
Cu varga de fier peste ochi m'a isbit,
Și ochii mi-a puhoit
Fața mi-a îngălbenit.
30 — Taci, (cutare) nu plângea,

Nu te olecăia,
Și nu te văicăra
Și du-te la (cutare)
Descântătoare.

- 35 Ea varga'n mâna dreaptă o lua,
Pe doamna zânelor o alunga,
De mâna dreaptă te-o lua,
La fântâna lui Iordan te-o ducea,
Unde te-o înălța,
40 Pe tronul vederei te-o așeza,
Cu apă neîncepută te-o spăla,
Cu mâneca cămeșei te-o ștergea.
Iar (cutare) a rămas,
Curat și luminat,
45 Cum Dumnezeu l-a lăsat.

Din gura descântătoarei Dumitru Anica, Valea-lui-Bosie-Fălciu.

DE PURECI

Descânțec de pureci

Am înfipt cuțitul în pâine,
Cum a strâns peștii la leasă,
Așa să fugă purecii din casă.
Fugiți și vă răspândiți
5 Și pe-aici să nu mai fiți.

Din gura descântătoarei Sfetea Marla-Cahui

DE ROȘEAȚĂ

Descântec de roșeață

Purcese (cutare)

În Sfânta Marți de dimineață

Pe rouă, pé ceață,

Gras și frumos,

Bun și sănătos

5 Și la mijloc de cale,

La mijloc de cărare,

Întâlnitu-l-o

Roșeața roșie,

10 Roșeața verde,

Roseața neagră.

Roșeața de nouzecișinouă de feluri,

Roșeață prin pocitură,

Roșeață prin săgetătură,

15 Roșeață cu cel pierit,

Roșeață usturoasă,

Roșeață junghiuroasă,

Roșeață dureroasă.

Și a început a-l durea,

20 A-l înjunghia,

A-l ustura,

A-l mânca,

Și a-l beșica.

El a început a plângea,

25 Și tare a se văicărea,

Dar nimenea nu-l auzia,

Nimenea nu-l vedea,

Numai Maica Domnului

Din înaltul cerului

30 L-a văzut,

- L-a auzit
Și milă i-s'a făcut,
Jos că s'a scoborât
De mână că l-a luat
35 Și din gură l-a 'ntrebat :
— Ce te orăcăiești,
Ce te văicărezi (cutare)?
— Cum nu m'aș orăcăi
Și cum nu m'aș văicăra,
40 Maica Domnului,
Din înaltul cerului !
Că eu am purces astăzi,
Marți de dimineață,
Pe rouă, pe ceață,
45 Pe cale, pe cărare,
Gras și frumos,
Bun și sănătos
Și la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
50 Întâlnitu-m-o
Roșeața roșie,
Roșeața verde,
Roșeața neagră,
Roșeață prin pocitură,
55 Roșeață prin săgetătură.
Roșeață cu cel pierit,
Roșeață usturoasă,
Roșeață junghiuroasă,
Roșeață dureroasă,
60 Și a început a mă dura,
A mă înjunghia,
A mă ustura,
A mă mânca,
Și a mă bășica.
65 Și Maica Domnului
Il asculta
Și așa îi spunea :
— (Cutare), nu te văicări,
Nici nu te orăcăi,
70 Ci curând și degrabă vei alerga

- La (cutare) descântătoare te vei ducea,
Cu descântecul ți-o descânta,
Cu miere te va ungea,
Cu petic roșu te-o înveli,
75 Foc ți-o da și te-o pârlă.
Fugi roșeață junghiuroasă,
Fugi roșeață usturoasă,
Fugi roșeață beșicoasă,
Fugi roșeață dureroasă ;
80 Că eu cu miere te-oiu ungea,
Cu fierul te-oiu frigea,
Cu fum te-oiu afuma,
Rădacina ți-o seca,
Și (cutare) va rămânea,
85 Curat și luminat
Ca argintul strecurat.

Din gura descântătoarei Busuc Ioana, Petroșița-Dâmbovița.

Descântec de roșeață

- Au plecat nouă oameni,
Din nouă sate,
Cu nouă sape,
Cu nouă hârlețe,
5 Cu nouă limbi,
Cu nouă măhuri,
Cu nouă trăistii,
Pe drumul roș, păroș,
Nimeni nu i-a văzut,
10 Nimeni nu i-a auzit,
Numai Maica Sfânta Maria,
Maica lui Dumnezeu,
Degrabă că i-a chemat
Și i-a întreat :
- 15 — Unde vă duceți, voi
Nouă oameni,
Din nouă sate,
Cu nouă sape,
Cu nouă hârlețe,
20 Cu nouă limbi,
Cu nouă măhuri,
Cu nouă trăistii ?
De ce v'ați mânecat,
De ce v'ați sânecat ?
- 25 — Noi, Maică Sfântă Marie,
Noi cu drept îți spunem ție :
Ne ducem pe drumul roș, păroș,
La mărul roș, păroș,
Să-l curățim de uscăciune,
30 Să-l curățim de șecăciune,

- Nu vă duceți voi,
 Nouă oameni din nouă sate,
 Cu nouă sape,
 Cu nouă hârlețe,
 35 Cu nouă limbi,
 Cu nouă trăistii,
 Pe drumul roș, păroș,
 La mărul roș, păroș,
 Ci vă întoarceți la (cutare)
 40 Că are roșată proșată
 Și are să piară,
 Și are să moară.
 Voi cu miere să-l ungeți,
 Cu padește de in să-l ardeți,
 45 Cu foarfecile s-o tăiați,
 Cu hârlețile s-o hârlețiți,
 Cu mătura s-o măturați,
 Cu târnurile s-o târnuiți,
 Cu trăstiile s-o cărați,
 50 Cu limbile s-o limbiți,
 Cu năframa să o ștergeți.
 Roșată neagră,
 Roșată vânăță,
 Roșată rănită,
 55 Roșată plesnită,
 Roșată jercuită,
 Roșată umflăcioasă,
 Roșată usturoasă,
 Roșată buburoasă,
 60 Roșată roșcată,
 Roșată de nouăzecișinouă feluri,
 Să piei,
 Și să răspiei,
 Din creerii capului,
 65 Din fața obrazului,
 Din sfârcul nasului,
 Din inimă,
 Din splină,
 Din rânză,
 70 Din plămâi,

Din picioare,
Din mâni,
Din toate încheieturile,
Din toate măruntaiele,
75 Să rămâie (cutare)
Curat și luminat,
Ca Dumnezeu Sfântul ce l-a lăsat,
Descântecul dela mine,
Și leacul dela Dumnezeu.

Descântec de roșeață

- Purces-ar omul roș, prea roș,
Din casă roșie, prea roșie,
Pe drumul roș, prea roș,
La baltă roșie, prea roșie,
5 A prins pește roș, prea roș,
L-a pus în traistă roșie, prea roșie,
A purces la drumul roș, prea roș,
A venit acasă roșie, prea roșie,
Cu peștele roș, prea roș,
10 A căutat borșul roș, prea roș,
S'a pus oală roșie, prea roșie,
S'a făcut zeamă roșie, prea roșie
S'a luat făină roșie, prea roșie,
S'a cerut făină roșie, prea roșie,
15 S'a pus apă de mămăligă roșie, prea roșie,
In ceaunul roș, prea roș,
In pirosiul roș, prea roș,
S'a făcut mămăligă roșie, prea roșie,
Și-a chemat toate cumătrile,
20 Și toți mahalagii,
Și toți vecinii,
Și toți frații,
Și toți cumnații,
La zeamă de pește,
25 Și la mămăligă,
I-a pofțit,
I-a hrănit,
I-a cinstit.
Numai pe roșeață
30 N'a pofțit-o,

- N'a hrănit-o,
N'a cinstit-o,
Ea tare s'a mâniat,
Și din vârf s'a uscat,
35 Din rădăcină a secat.
Roșeață prin scârbă,
Roșeață prin spaimă,
Roșeață prin nouăzecișinouă feluri,
Să ieși dela (cutare)
40 Din creerii capului,
Din grumazii gâtului,
Din fața obrazului,
Din sfârcul nasului,
Din auzul urechilor,
45 Din văzul ochilor,
Din andrelele gâtului,
Din mâini, din spinare,
Din șale, din picioare.
Roșeața dela (cutare) am luat,
50 Peste nouă mări o am aruncat,
Acolo să piară,
Acolo să răspiară,
Ca spuma de mare,
Ca roua de soare,
55 Și (cutare) să rămâie
Curat și luminat
Ca Maica din cer ce l-a lăsat
Și Dumnezeu ce l-a fapt,
Ca soarele din senin,
60 Dela Dumnezeu leacul,
Amin.

Din gura desc. Dumitra Stanca, Călimănești, R.-Vâlcea.

Descântec de roșeață

- Ș'a sculat omul roș, poroș,
 Cu carul roș, poroș,
 Cu boii roși, poroși,
 Cu proșapul roș, poroș,
5 Ș'a luat un topor roș, poroș,
 Și s'a dus la pădure roș, poroș,
 Ș'a tăiat lemne roși, poroși,
 Ș'a venit acasă roș, poroș,
 Și s'a dus la târg roș, poroș,
10 Ș'a cumpărat earne roș, poroș,
 Ș'a cumpărat oale roș, poroș,
 Ș'a venit, a venit acasă roș, poroș,
 Și-a făcut focul roș, poroș,
 Și s'a dus la apă roș, poroș,
15 Cu cōfa roș, poroș,
 Și a adus apă roș, poroș,
 Și-a pus apa în ceaun roș, poroș
 Și-a pus pe foc roș, poroș.
 Ș'a lua' găleata roș, poroș,
20 Ș'a pus țărățe roș, poroș,
 Ș'a umplut borșul roș, poroș,
 Ș'a pus borșul pe foc roș, poroș,
 Ș'a luat carnea roș, poroș,
 Ș'a luat cuțit roș, poroș,
25 Ș'a hăcuit carnea roș, poroș,
 Ș'a făcut mâncare roș, poroș,
 Ș'a pus de mămăligă roș, poroș,
 Ș'a făcut mămăligă roș, poroș,
 Ș'a luat fundul roș, poroș,
30 Ș'a turnat-o pe fund roș, poroș,

- Ş'a pus lingurile roş, poroş,
Ş'a pus scaunile roş, poroş,
Ş'a făcut masă mare
Ş'a chemat tot rodul,
35 Şi tot sinodul,
Ş'a chemat şi pe cei cu roşeaţă,
Când au gustat,
Roşeaţa a crăpat,
Când a sorbit,
40 Roşeaţa a pierit.
Fugi roşeaţă neagră,
Fugi roşeaţă roşă,
Fugi roşeaţă beşicată,
Fugi roşeaţă umflată,
45 Fugi roşeaţă crăpăcioasă,
Fugi roşeaţă urăcioasă,
Fugi roşeaţă de nouăzecişinouă feluri,
Fugi roşeaţa de nouăzecişinouă neamuri.
Tu să piei,
50 Şi să răspiei,
Din faţa obrazului,
De pe faţa trupului,
De pe faţa mâinilor,
Şi din buzile dinţilor,
55 Tu să piei,
Şi să răspiei,
Că roua de soare,
Ca spuma de mare !
Că eu cu miere te-oiu unge,
60 Cu foc te-oiu pârjoli,
Cu trestia te-oiu păli,
Şi dela (cutare) te-oiu goni,
Peste nouă mări,
Peste nouă ţări,
65 Unde câinii nu latră,
Cocoşul nu cântă,
Şi vântul nu suflă.
Acolo să trăieşti,
Acolo să văcuieşti,

- 70 Să rămâie (cutare)
Curat și luminat,
Ca steaua de sus,
Ca roua de jos,
Ca poala Maicăi Precista,
75 Dela mine descântecul,
Dela Dumnezeu leacul. Amin.

Din gura desc. Durău Elisaveta, Țigănia-R.-Vâlcea.

DE SĂGETĂTURĂ

Descântec de săgetătură

- Amin... Amin...
La cea umbră de alun,
Șeade Sfântul Petru
Și cu Sânt' Petroia
5 Și mănâncă pâine de grâu
Și bea vin din ulcior.
Numai iacă nouă strigoi
Și nouă strigoaice,
Cu sulite însulițate,
10 Cu penile împănate,
Cu corzile încordate,
Dar Sfântu Petru
Și cu Sfânt' Petroia,
Cum îi vedea
15 li opră și-i întreba :
— Voi, nouă strigoi,
Cu nouă strigoaice,
Cu sulite însulițate,
Cu penile împănate,
20 Cu corzile încordate,
Unde yă duceți ?
— Noi, nouă strigoi,
Cu nouă strigoaice,
Cu sulite însulițate,
25 Cu penile împănate,
Cu corzile încordate,
Ne ducem la (cutare)
Cu sulitele să-l însulițăm,
Cu corzile să-l încordăm.
30 — Voi, aști nouă strigoi,

- Și nouă strigoaice,
Cu sulii însulițate,
Cu penile împănate,
Cu corzile încordate,
35 Faceți înapoi,
Nu vă duceți la (cutare)
Cu sulile să-l însulițați,
Cu corzile să-l încordați,
Cu penile să-l împănați ;
40 Ci vă duceți peste Marea Neagră,
C-acolo e un pește mare,
Cu sângele de vin,
Ca carnea de miel,
Cu sulile să-l însulițați,
45 Cu penile să-l împănați,
Cu corzile să-l încordați,
Prin tot trupul,
Sângele să i-l beți,
Carnea să i-o mâncați
50 Inima să i-o luați.
Acolo să locuiți,
Acolo să văcuiți,
Înapoi să nu mai veniți,
Și pe (cutare) să-l lăsați,
55 Curat și luminat,
Cum Dumnezeu l-a lăsat.
Amin, amin,
Adam Amin !
Descântecul dela mine,
60 Leacul dela Dumnezeu.

Din gura femelei Boboc Maria-Podoleni-Fălciu.

Descăntec de săgetătură

- Purces-a (cutare),
Pe cale, pe cărare,
Când pe cale,
In cărare,
- 5 Iacă nouă draci,
Cu nouă drăcoalice,
Cu nouă săgeți înfocate,
Cu foc încălțate,
Cu foc încinse,
- 10 Cu foc aprinse,
Iute ca vântul,
Răsturnând pământul,
Pământul răsturnând,
Petrile sfărâmând.
- 15 De cap l-a luat,
La pământ l-a aruncat,
Sângele i-au supt,
Ciolanele i-au hăcuît,
Capul i-au dogit.
- 20 El a început a plângea:
A se văicăra și a se olecăia,
Nimeni pe lume n'a văzut,
Nimeni pe lume n'a auzit,
Numai Maica Domnului,
- 25 Din porțile cerului,
Pe scări de argint s'a scoborât
In jelț de aur s'a suît,
De mână că l-a luat
Și din gură l-a'ntrebat:
- 30 — Ce plângi (cutare)

- Ce te văicărezi,
Ce-te olecăiezi ?
— Cum n'oiu plânge,
Și nu m'oiu văicăra,
35 Maica Domnului,
Din porțile cerului,
Că eu am purces
Pe cale, pe cărare,
Și mi-a ieșit în cale,
40 Nouă draci, nouă drăcoaise,
Cu nouă săgeți înfocate,
Cu foc încălțate,
Cu foc încinse,
Cu foc aprinse,
45 lute ca vântul,
Răsturnând pământul,
Pământul răsturnând,
Pietrile sfărâmând,
De cap că m-a luat,
50 De pământ m'a aruncat,
Sângele mi-a supt,
Capul mi-a dogit,
Ciolanele mi-a hăcuit.
Dar Maica Domnului zicea :
55 — Taci, nu mai plângea,
Nu mai văicăra,
Ci du-te la (cutare) descântătoare,
Cu gura a cânta,
Cu limba a descânta,
60 De tot răul te-o curăța.
Iar eu cu gura am descântat
Cu mâna am adunat,
Toată săgetătura,
Toată izbitura,
65 Toată pocitura,
Toată făcătura,
Peste nouă hotare le-am aruncat,
În coadele mărilor a picat.
Acolo să lăcuiască,
70 Acolo să văcuiască,

- Acolo să pîieie,
Acolo să răspieie
Ca spuma de mare,
Ca roua de soare,
75 Ca stupitul în pămînt.
Iar (cutare) să rămăie,
Curat, lumînat,
Ca roua codrului,
Ca raza soarelui,
80 Ca Dumnezeu ce l-a lăsat,
Și Maica Domnului ce l-a dat.

Din gura desc. Ștan Mișai Ilina-Bârsana-Maramureș.

Descântec de săgetătură

- Purces-a (cutare,)
Pe cale, pe cărare,
Luni de dimineață,
Pe rouă, pe ceață,
5 In glas de cântători,
In vărsat de zori,
Cu cosițele pline de flori,
Gras și frumos,
Vesel și voios,
10 Când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
O babă șiovae,
Neșiovae
Cu săgeata'n dreapta,
15 Cu mătura'n stânga,
Cu deochiu între ochi,
Cu potca'n sân,
Cu săgeata l-a însăgetat,
Cu potca l-a pocit,
20 Cu deochiul l-a deochiat,
Prin mâini, prin picioare
Prin mii de mii de vinișoare,
Prin mii de mii de ciolănele,
Pin mii de mii de oscioare,
25 Prin vederile ochilor,
Prin auzul urechilor,
Prin sgârciul nasului,
Prin fața obrazului.
El începea a plânge,
30 A se olecăi ș'a se văicări,

- Dar nimeni nu l-a văzut,
Nimeni nu l-a auzit
Numai Maica Sfântă Maria,
L-a văzut,
35 L-a auzit
Și milă i-s'a făcut ;
Scară de aur a slobozit,
Pe scară de aur s'a scoborât,
In jelt de aur s'a pus,
40 In cârjă de argint s'a sprijinit.
La (cutare) a grăit
Și l-a întrebat ;
— Ce plângi (cutare),
Ce te văicărezi,
45 Ce te olecăești ?
— Cum nu m'oiu plânge,
Cum nu m'oiu olecăi
Și nu m'oiu văicăra,
Maica Domnului,
50 Din înaltul cerului.
Că eu am purcés,
Pe cale, pe cărare,
Luni de dimineață,
Pe rouă, pe ceață
55 In vărsat de zori,
In glas de cântători,
Cu cosițele pline de flori.
Și eram gras și frumos,
Vesel și voios,
60 Când pela mijloc de cale,
La mijloc de cărare
M'a întâlnit o habă șiovae,
Neșiovae,
Cu săgeata'n dreapta,
65 Cu mătura'n stânga,
Cu deochiu între ochi,
Cu potca'n sân,
Cu săgeata însăgetatu-m-a,
Cu potca pocitu-m-a,
70 Cu deochiul deochiatu-m-a,

- Prin mâini, prin picioare,
Prin mii de mii de vinișoare,
Prin mii de mii de ciolănele,
Prin mii de mii de oscioare,
75 Prin vederile ochilor,
Prin auzul urechilor,
Prin sgârciul nasului,
Prin fața obrazului.
Iar Maica Sfânta Maria zicea :
80 — Taci (cutare) nu plângea,
Și nu te mai văicăra,
Și du-te la (cutare)
Descântătoare,
Ea bine știe a descânta
85 Cu mâna ți-o descântă,
Cu săgeata l-o însăgeta,
Cu mătura l-o mătura,
Peste nouă mări l-o arunca.
Și tu (cutare) oiu rămânea,
90 Curat, luminat,
Ca argintul cel curat,
Ca ziua ce te-a făcut,
Ca Maica Domnului ce te-a născut.
Dela mine descântecul,
95 Dela Dumnezeu leacul.

Din gura descântătoarei Totca Ioana, Averești-Vaslui,

DE SCRÂNTITURĂ

Descântec de scrintitură

- A plecat Dumnezeu
Și cu Sfântul Petru,
Odată, pe cale,
Pe cărare,
5 Iar Sfântul Petru,
Tot în urmă rămânea
Căci calul nu prea mergea,
Atunci Dumnezeu îi striga:
— Hai, Sfinte Petre mai tare.
10 — Nu mai pot, Doamne,
Căci piciorul calului meu s'a scrintit.
Și piciorul lui (cutare) s'a îndreptat.
Dela mine descântecul,
Dela Dumnezeu leacul.

Din gura descântătoarei Clocan Mândica, Focșani.

DE SPERIAT

Descânțec de speriat

- A purces (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Gras și frumos,
Bun și sănătos,
5 Dar la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
L-a întâlnit omul mare,
Picioarele,
Ca rișchitoarele,
10 Măinile ca fusele,
Capul cât banița,
Cu barba d'un cot.
Din creștet l-a apucat,
La pământ l-a aruncat,
15 Carnea i-a mosocat,
Sângele i l-a luat,
Fața i-a îngălbenit,
Ciolanele i-a sucit.
Mare trudă și mișelie trupului a dat
20 Și în drum trântit l-a lăsat.
(Cutare) nici în seamă nu băga
La descântătoare alerga,
Și din vinul ista când gusta,
Sângele la loc se da.
25 Și trupul se înălbi,
Gura s'a desmorti,
Măinile s'a deslega,
Picioarele s'a despiedeca,
Ciolanele s'a îndrepta
30 Și mare sănătate la trup s'o băga.

- Ceas rău cu lipitură,
Ceas rău cu întâlnitură,
Ceas rău cu isbitură,
Spaimă spăimată,
35 Spaimă din spaimă,
Spaimă din fiară sălbatică,
Când din vinul ista oiú gusta
Lipitura dela tine o pica,
Spaima cu ceasul rău s'o depărta.
40 Că eu pe dânsul m'oiu arunca,
Și toată lipitura oiú aduna
Cu mâna dreaptă ôiu lua
În moară o voiú măcina
Peste Marea Neagră oiú arunca
45 În coada smârcurilor,
În urma șerpilor,
În coarnele ciutelor,
Acolo să pieie,
Acolo să răspieie,
50 Ca unda de mare,
Ca roua de soare,
Ca stupitul în pământ,
Iar (cutare) să rămâie
Curat, luminat,
55 Ca steaua cerului,
Ca roua câmpului,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut,
Ca Maica Domnului ce l-a născut.
Dela Dumnezeu leacul
60 Dela baba descântăcul.
Leac și babii colac.

Din gura descântătoarei Blvoi Niculîna, Vădeni-Gorj.

Descânțec de speriat

- Amin... Amin...
Adam amin !
Descânțec dela mine,
Leac dela Maica Domnului !
- 5 Purcesese (cufare)
 Pe cale,
 Pe cărare,
 Gras și frumos,
 Tânăr și sănătos.
- 10 Când la mijloc de cale,
 L-a întâlnit
 Negru speriat de seara,
 Negru speriat de miezul nopții,
 Negru speriat de faptul zilei
- 15 Cu opinci încălțat,
 Inhăimurat,
 Cu unghiile ca secerile,
 Cu ochii beliți,
 Cu dinții rânjiți,
- 20 În față i s'a arătat
 Și tare s'a înspăimântat :
 Fața i s'a îngălbenit
 Spinarea i s'a răcit,
 Ochii i s'a păienjenit,
- 25 Trupul i s'a întristat,
 Jos ca un butuc a picat,
 A început a plângea
 Și a se văicăra,
 Nimeni nu-l auzia,
- 30 Numai Maica Precista

- Scară de argint a făcut,
La dânsul s'a scoborât
Și de mână l-a luat
Și din gură l-a întrebat :
- 35 — Ce plângi (cutare)
Ce te văicărezi ?
— Cum n'oiu plângea
Și nu m'oiu văicăra,
Că eu purcesei astă dimineață
- 40 Pe rouă, pe ceață,
Gras și frumos,
Tânăr și sănătos.
Pela mijloc de cale
M'a întâlnit
- 45 Negrul speriat de cu seară,
Negrul speriat de miezul nopții,
Negrul speriat de faptul dimîn ții,
Cu opinci încălțat,
Inhăimurat,
- 50 Cu unghiile ca secerile,
In față mi s-a arătat,
Fața mi s'a 'ngălbenit,
Spinarea mi s'a racit,
Trupul mi s'a întristat,
- 55 Jos ca un butuc am picat.
Dar Maica Precista zicea :
— Taci nu mai plângea
Și nu te mai văicăra,
Că eu cu mâna ți-oiu lua :
- 60 Negrul speriat de cu seară,
Negrul speriat de miezul nopții,
Negrul speriat de faptul dîmineții,
Eu cu mâna ți-l-oiu lua
Peste nouăzecișinouă mări l-oiu arunca,
- 65 Cu nouăzecișinouă cușite le-oiu hăcui
Cu nouăzecișinouă bice le-oiu biciui,
Cu nouăzecișinouă mături, le-oiu mătura,
Peste nouăzecișinouă mari le-oiu arunca.
Acolo să pieie

- 70 Acolo să răspieie,
 Ca spuma de mare,
 Ca roua de soare,
 Ca argintul strecurat,
 Ca ziua ce l-a născut,
75 Ca Maica Domnului ce l-a făcut.

Din gura moașei Cârștolu Elena-Runcu - Dâmbovița.

Descântec de speriat

- A purces (cutare)
Pe cale,
Pe cărare,
Grasă și frumoasă,
5 Bună sănătoasă,
Când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
Groaza o au îngrozit,
Frica o au înfricoșat,
10 Ceas rău cu speriat,
Ochii i-a păienjenit,
Fața i-a îngălbenit,
Sângele i-o supt.
Nimenea nu a zărit-o,
15 Nimenea nu a văzut-o,
Numai Maica Domnului,
Din poarta cerului,
Ea a lăsat glas mare și sfânt,
Din cer până'n pământ.
20 Și a luat-o cele nouă zile de mână,
Și la pod a dus-o,
Și pe pod a întins-o,
Și s'a pus Dumnezeu la cap
Și cele nouă zile la picioare.
25 Și cele nouă zile au râs
Și Dumnezeu le-a zis :
— Ce râdeți voi, nouă zile de mine ?
— Dacă nu râdem, Doamne, de tine,
Ci râdem de (cutare)
30 C'a purces,

- Pe cale,
Pe cărare,
Pe drumul cel mare,
Și l-a întâlnit,
35 Ceas rău cu speriat.
— Ieși ceas rău,
Din piept,
Din spate,
Din fața obrazului,
40 Din sfârcul nasului,
Din vederea ochilor,
Din auzul urechilor,
Din toate măruntaiele,
Din tpate oscioarele.
45 Că eu cu sabia de lemn tăiatu-l-am,
Cu biciu de găsit plesnitu-l-am,
Cu cerc roșu legatu-l-am
Și'n raclă de fier încuiatu-l-am
Și în mare aruncatu-l-am
50 Și nici acolo, acolo
Unde cocoș nu cântă,
Unde popă nu toacă,
Unde fața mare cosiță nu 'mpletește,
Amin... Amin...
55 Ca soarele'n senin,
Ca apa'n cerul sfânt.
Descântecul dela mine
Leacul dela Dumnezeu.

Din gura descântătoarei Lemnaru Ioană, Ghermănești-Fălciu.

Descântec de speriat

- A purces (cutare),
Pe cale, pe cărare,
Grasă și frumoasă,
Bună sănătoasă,
5 Când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
Groaza m'a îngrozit,
Frica m'a înfricoșat,
Ceas rău m'a speriat,
10 Duh rău au înspăimântat,
De păr l-a luat,
De mână l-a scuturat,
În slavă suitu-l-a,
În pământ trântitu-l-a,
15 Oasele ruptu-i-a,
Fața îngălbenitu-i-a,
Sângele suptu-i-a,
Jos în drum lăsațu-l-a,
Și p-aci plecatu-a.
20 Nimenea nu a văzut,
Nimenea nu a auzit.
Numai Maica Domnului,
Sus din poarta cerului.
La (cutare) a alergat
25 Și din gură a întrebat :
— Ce plângi (cutare),
Ce te văicărezi,
Cu glas mare din cer
Și până'n pământ ?
30 — Cum nu m'oiu văicăra

- Și nu m'oiu olecăia,
Maica Domnului,
Din înaltul cerului,
Că eu am purces,
35 Pe cale, pe cărare,
Grasă și frumoasă,
Bună sănătoasă,
Dar la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
40 Groaza m'a îngrozit,
Frica m'a înfricoșat,
Ceas rău m'a speriat,
Duh rău m'a înfricoșat,
De păr că m'a luat
45 De mână m'a scuturat,
În slavă m'a asvârlit,
În pământ m'a trântit.
Oasele mi-a rupt,
Ochii mi-a păienjenit,
50 Fața mi-a îngălbenit,
Sângele mi-a supt,
Mort în drum m'a lăsat.
Și p-acî a plecat!
Ș'a luat-o cele nouă zile de mână,
55 Și la pod a dus-o,
Și pe pod a întins-o,
Și s'o pus Dumnezeu la cap,
Și cele nouă zile la picioare,
Dar cele nouă zile au răs
60 Și Dumnezeu le-a zis :
— Ce râdeți voi,
Cele nouă zile de mine ?
— Noi, nu râdem, Doamne, de tine,
Și râdem de (cutare),
65 C'a purces pe cale, pe cărare,
Pe drumul cel mare
Grasă și frumoasă,
Bună sănătoasă,
Și l-a întâlnit
70 Ceas rău cu speriat,

- Groaza cu îngrozit,
 Frica cu înfricoșat,
 Duhul rău cu ăl necurat,
 De păr luat-u-l-a,
 75 In pământ trântitu-l-a,
 Oasele frântu-i-a,
 Fața slușitu-i-a,
 Sângele suptu-i-a.
 Dar Dumnezeu răspundea :
 80 — Să se ducă la (cutare)
 Descântătoare.
 Că ea bine știe a căuta
 Și de speriat a descânta.
 Ieși ceas rău cu speriat,
 85 Din piept,
 Din spate,
 Din fața obrazului,
 Din sfârcul nasului,
 Din vederea ochilor,
 90 Din auzul urechilor,
 Că eu cu gura oiu căuta,
 Cu limba oiu descânta,
 Cu sabia de lemn tăiatu-le-am
 Cu biciu plesnitu-le-am,
 95 Cu mătura măturatu-le-am,
 Cu pumnii adunatu-le-am,
 Cu cerc roș legatu-le-am,
 In raclă de fier încuiatu-le-am,
 In mare aruncatu-le-am,
 100 Acolo să trăiască,
 Acolo să văcuiască,
 Unde popa nu toacă,
 Unde fată mare cosiță nu'mpletește,
 Unde topor nu ciocănește,
 105 Și (cutare) să rămâie
 Curat, luminat,
 Ca aurul și argintul strecurat,
 Amin... Amin...
 Ca soarele din senin
 110 Dela mine descântecul,
 Dela Dumnezeu leacul.

Descântec de sperlat

- Amin... Amin...
Adam Amin !
Descântecul meu,
Leacul dela Dumnezeu,
- 5 Purces-ar (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Gras și frumos,
Mândru și voios.
Și la mijloc de cale,
- 10 Și de cărare
Întâlnitu-m-a,
Spaima prin săgetătură,
Spaima prin pocitură,
Spaima prin ceasurele rele
- 15 Și pela miezul nopții,
M'a săgetat săgetătura,
M'a pocit pocitura,
M'au înspăimântat ceasurele rele.
Dar eu în seamă n'am băgat,
- 20 La biciu am alergat,
Biciul de brâu l-am luat
Spaima am alungat,
Cu pieptenii l-am pieptanat,
Cu peria l-am periat,
- 25 Cu mătura l-am măturat,
Cu apă mare l-am spălat,
Cu tămâie l-am tămâiat
Și (cutare) a rămas,
Curat, luminat,
- 30 Ca roua câmpului,
Ca steaua cerului,
Ca argintul strecurat,
Ca Dumnezeu ce l-a lăsat,
Și Maica Domnului ce l-a dat,
- 35 Leac și babii colac.
Amin !

Descântec de speriat

- leși bârsan negru,
Din spatele (cutăruia)
Că eu buzdugan de fier
In mână dreaptă oiă pune,
5 Să umble prin pădure fără sine,
Și prin casă fără frică,
Că eu cu biciul te-oiă băta,
Cu ață roșă te-oiă spânzura,
Cu cuțit te-oiă tăia,
10 Cu mătura te-oiă mătura,
In Marea Neagră te-oiă arunca
Și în poiata cu găinile,
Și în ocolul cu vitele,
Acolo să ședeți,
15 Acolo să locuiți,
Și în vorba lor,
Și în sălașul lor
Și dac-o fi dela Dumnezeu,
Să vă duceți pe codri, pe pustietăți.

Din gura femeiei Strungaru Ioana, Cetățuia-Bacău.

Descântec de speriat

Amin... Amin...
Adam... Amin!
Pornit-a (cutare)
Pe cale,
5 Pe cărare,
Grasă,
Și frumoasă.
La mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
10 Întâlnitu-o-a
Lipiturile,
Pociturile,
Săgetăturile,
Ceasurile cele rele,
15 Leul cu leoaica,
Dracul cu drăcoaica,
Strigoiul cu strigoaica,
De cap luat-u-o
În pământ trântitu-o,
20 Vârtutea luat-u-i-o,
Carnea mușcatu-i-o.
Sângele suptu-i-o,
Fața îngălbenitu-i-o.
Ea se orăcăia,
25 Să supăra,
Să speria,
Și amar plângea.
Iacă Maria Magdalena
O întreba :
30 Tu (cutare)

- Ce te olecăiești,
Ce te văicărești,
Ce te sparii,
Ce te superi ?
- 35 — Cum nu m'oiu supăra,
Cum nu m'oiu speria,
Cum nu m'oiu olecăi,
Cum nu m'oiu văicări,
Când am plecat d'acasă,
- 40 Grasă și frumoasă,
Dar pe la mijloc de cale,
Pela mijloc de cărare
M'au întâlnit
Întâlniturile,
- 45 Lipiturile,
Pociturile,
Săgetăturile,
Leul cu leoaica,
Dracul cu drăcoaica,
- 50 Strigoiul cu strigoaica,
De cap luatu-m-o,
În pământ trântitu-m-o.
Sângele suptu-m-o
Fața îngălbenitu-m-o,
- 55 Vărtutea luatu-m-o ;
— Taci (cutare)
Nu te speria,
Nu te văicăra,
Eu din gură oiu descânta,
- 60 Cu mătura le-oiu mătura,
Cu cuțitul le-oiu reteza,
Din fața obrazului,
Din sfârcul nasului,
Din piept,
- 65 De sub piept,
Din inimă,
De sub inimă,
Din coaste,
De sub coasie.
- 70 Din creerii capului,

- Din mădulările trupului.
In ață roșie le-oiu lega,
In cai de olac le-oiu arunca,
Cu biciu de foc le-oiu mâna,
75 Cu mâna dreaptă
Peste Marea Neagră le-oiu arunca,
Unde cocoș negru nu cântă,
Unde câine negru nu latră.
Să rămâie (cutare)
80 Curat și luminat,
Ca steaua de sus
Ca roua de jos,
Ca poala Maicăi Domnului.

Din gura descântătoarei Rotaru Maria, Runcu-Dâmbovița.

Descântec de speriat

- A purces (cutare)
Gras și frumos,
Bun și sănătos,
Pela jumătate-cale,
- 5 S'a întâlnit înainte
Cu nouă lei, nouă leoaice,
Nouă smei, nouă smeoaiice,
Nouă paralei, nouă paraleoaice,
Și nouă femei,
- 10 În luptă l-a luat,
În pământ l-a trântit,
Carnea i-a țigălit,
Sângele i l-a băut.
Nimenea nu l-a văzut,
- 15 Nimenea nu l-a auzit,
Numai Maica Domnului
Din poarta cerului,
La el s'a scoborât,
De mână dreaptă l-a luat,
- 20 Pe scări de argint l-a suit,
De tot răul l-a izbândit,
— Dar voi să ieșiți!
Și pe (cutare) să-l părăsiți,
Voi nouăzecișinouă sperioi
- 25 Cu nouăzecișinouă sperioaice,
Nouăzecișinouă lipitori,
Cu nouăzecișinouă lipitoroaice,
Nouăzecișinouă vătămăroi,
Cu nouăzecișinouă vătămăroaice,
- 30 Nouăzecișinouă de draci,

- Cu nouăzecişinouă de drăcoai,
Nouăzecişinouă de ceasuri rele,
Cu nouăzecişinouă de cesuroi,
Să vă duceţi la coadele mărilor,
35 La fetele smeilor,
Acolo v-aşteaptă
Bucate făcute,
Scaune aşternute,
Mese întinse,
40 Făclii aprinse,
Mese gătite,
Pahare umplute.
Acolo cocoş nu cântă,
Popă nu toacă,
45 Fată mare nu împleteşte cosiţă,
Femeie cârpă alba nu poartă,
Vacă neagră nu rage,
Mâţă neagră nu mieunăie,
Acolo să trăieşti,
50 Acolo să vieţuieşti,
Şi (cutare) să rămâie
Curat şi luminat,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut
Şi Maica Domnului ce i-a născut.
-

Descântec de speriat

- Plecat-a (cutare)
Pe cale, pe cărare
Și la mijloc de cale
L'a întâlnit duhul cel mare
- 5 Cu ceas rău și cu speriat,
 Cu gurile căscate,
 Cu limbile lăsate,
 Cu dinții rânjiți,
 Cu ochii sticliți,
10 Cu părul sbârilit.
- Sus săltatu-l-a,
 Jos trântitu-l-a,
 Fața îngălbenitu-o,
 Ochii păienjenitu-o,
- 15 Coastele ruptu-o,
 Sângele suptu-o,
 Tot trupul sluțitu-o,
 Iar eu descântătoarea,
 Cu gura oiu descânta,
- 20 Cu biciul de găsit oiu biciula,
 Cu sabie dela doi veri primari oiu tăia,
 Cu săgeata oiu săgeta,
 Cu cuțit de găsit oiu înjunghia,
 Cu mătură de găsit oiu mătura,
- 25 Peste nouăzecișinouă mări, oiu arunca.
 Duhul cel mare, ceasul cel rău,
 Groaza ce l-a îngrozit,
 Frica ce l-a înfricoșat,
 Spaima ce l-a înspăimântat,
- 30 Iar (cutare) să rămâie

Curat și luminat,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut
Și Maica Domnului ce l-a născut,
Dela mine descântecul,
35 Iar dela Dumnezeu leacul.
Amin.

Din gura decântătoarei Tudora Crucița, Huși-Fălciu.

Descântec de speriat

- Purces-a Mihail,
Purces-a Gavril,
Pe cale, pe cărare,
Dar la mijloc de cale,
5 La mijloc de cărare,
Maica Domnului i-a întâlnit
Și din gură i-a întrebat :
— Unde te duci Mihaile ?
— Unde te duci Gavriile ?
10 Dar ei îndată au răspuns :
— Noi Maica Domnului,
Din înaltul cerului,
Ne ducem să batem codrii
Să, scoatem răii.
15 Maica Domnului a zis :
— Nu te duce Mihaile
Și Gavriile,
Ca să bateți codrii,
Și să scoateți răii.
20 Duceți-vă la (cutare)
Și-i scoateți speriatul,
Din mâini,
Din picjoare,
Din piept, din spinare.
25 Din creerii capului,
Din sfârcul nasului,
Din umerii obrazului,
Din vederile ochilor,
Din auzul urechilor,
30 Din maiuri,

- Din măiurele,
Din rărunchi,
Din sută de oasc,
Din mii de noduri,
35 Cu mătura să-l măturați,
Peste nouăzecișinouă de hotare să-l aruncați,
Unde cocoș negru nu cântă,
Unde vacă neagră nu rage,
Acolo să pieie,
40 Acolo să răspieie,
Ca spuma pe mare,
Ca roua de soare,
(Cutare) să rămâie,
Curat și luminat,
45 Ca argintul strecurat,
Ca Dumnezeu ce l-a lăsat
Și maica-sa ce l-a făcut.

Din gura desc. Sfetea Maria-Cahul.

**DE STRÂNS, DE SAMCĂ
ȘI STRÂNSUL CEL MARE**

Descântec de strâns

- S'a sculat (cutare).
Marți dimineața
Cu ceață neridicăță,
Cu rouă nescuturată,
5 Ș-a plecat pe cale,
Pe cale, pe cărare,
Bun și sănătos,
Gras și frumos;
Și la inimă voios.
10 Când la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
L-au întâlnit,
Samca cu samcoiu,
Moroaia cu moroiu,
15 Strigoaica cu strigoiu,
Leul cu leoaica,
Smeul cu smeoaică,
Edrul cu edroaica.
De cap l-au luat,
20 Sus l-au ridicat,
Jos l-au trântit,
Sângele i-au supt,
Oasele i-au frânt,
Spinarea corojitu-i-au,
25 Pieptul ridicatu-i-au,
Ochii păienjenitu-i-au,
Fața îngălbenitu-i-au,
Carnea morsocatu-i-au,
Fără suflare lăsatu-l-au.
30 Ieși, strânsule,
Din toate mădulările,
Din toate oscioarele,

- Din toate vinişoarele,
Din rânză,
35 De sub rânză,
Din splină,
De sub splină,
Din maiu,
De sub maiu,
40 Din inimă,
De sub inimă,
Din rănunchi,
De sub rănunchi,
Din bojoci,
45 De sub bojoci,
Din unghii,
De sub unghii,
Din păr,
De sub păr.
50 Că eu te-oiu descânta,
Cu mâna te-oiu lua,
Cu acul te-oîu împunge,
Cu sineală te-oiu unge,
Peste nouă ţări,
55 Peste nouă mări
Te-oiu arunca,
C-acolo te aşteaptă,
Fata lui Ler Impărat,
Cu mesele întinse,
60 Cu făcliile aprinse,
Ți-o da a bea
Și a mânca.
Acolo strânsul curții să-și facă,
Acolo să locuiești,
65 Acolo să văcuiești ;
Și dela (cutare) să ieși
Și să nu rămâi de leac,
Nici cât un fir de mac.
Și el să rămâie
70 Curat, luminat,
Ca aurul și argintul strecurat.

Descânțec de strânsul cel mare

- S'a sculat (cutare)
Marți dimineață,
Ș'a purces pe cale,
Pe cale, pe cărare,
- 5 La dealul Rožantinului,
Și s'a întâlnit
Cu lupul, cu lupoica,
Smeul cu smeoica,
Samca cu samcóaica,
- 10 Jos că l-au trântit
Ciolanele l-au rupt,
Sângele i-au supt,
El a început a se plânge,
A se văicăra, ș'a se olecăia,
- 15 Nimenea nu-l auzia,
Nimenea nu-l vedea.
Fără Maica Precista,
Pe scări de argint se scobora
Și din gură o întreba :
- 20 — Ce plângi (cutare),
Ce te olecăiezi
Și te văicărezi,
Cu glas mare amărât,
Din cer până la pământ ?
- 25 — Cum n'oiu plânge,
Și nu m'oiu văicăra,
O, Maica Domnului,
Din înaltul cerului,
Că eu am purces
- 30 Marți dimineață,

- Pe cale, pe cărare,
Și la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
M'am întâlnit,
35 Cu lupul, cu lupoica,
Smeul cu smeoica,
Samca cu samcoaica,
Jos trântitu-m-a,
Ciolanele ruptu-mi-a,
40 Sângele suptu-mi-a.
— Taci (cutare) nu plângea,
Nici în seamă nu băga,
De mâna dreaptă te-oiu lua,
Strânsul cel mare ți-l-oiu mătura,
45 Din cap, din spinare,
Din mâini. din picioare,
Din orice vinișoare.
Și (cutare) să rămâie,
Curat, luminat
50 Ca roua codrului,
Ca raza soarelui,
Că eu l-am descântat,
Și Dumnezeu leac i-a dat.

Din gura descântătoarei Catinca Hămăceag, Epurenii-Fălciu,

Descânțec de samcă

- Plecară femeia (cutare)
Duminică la sfânta biserică,
Căci era zi de sărbătoare,
Cu pruncul a născătoare.
- 5 Și la mijloc de cale,
 La mijloc de cărare,
S'a întâlnit cu Satan ăl mare,
Călare pe un taur,
In mână cu biciu de balaur,
- 10 Cu biciul a pocnit
 Și trei draci au venit,
 Pe (cutare) au apucat,
 De mijloc o au luat,
 Sus au asvârlit-o,
- 15 In pământ au trântit-o,
 In deșert au izbit-o,
 Și copilul neîmplinit,
 Ea că l-a făcut,
 Și nimeni n'a văzut-ò,
- 20 Și nimeni n'a auzit-o,
 Numai Maica Domnului,
 Din înaltul cerului,
 Care 'ndată a venit
 Și la (cutare) femeie i-a poruncit
- 25 Degrabă la descântătoare să se ducă,
 Și carte pe piele i-a făcut
 Cu litru de sânge a iscălit,
 Pe Satan l-a afurisit,
 Ca din copil să iasă,
- 30 Și peste nouă mări să treacă,

Acolo să trăiască,
Acolo să-și văcuiască,
Iar copilul va crește,
Ca voinicul din poveste,
35 Frumos ca spuma laptelui,
Înalt ca bradul muntelui.

Din gura descântătoarei Elena Iancu, Tescani-Bacău.

Descânțec de strânsul cel mare

- Sculatu-s'a (cutare)
Joi de dimineață,
Pe rouă, pe ceață,
In răsăritul zorilor,
- 5 In glasul cântătorilor,
Și n'a apucat să plece din cas'
Ș'a venit un drac mare pe coș,
Din gură vărsa văpăi
Și din ochi scotea scânteii.
- 10 Pe (cutare) l-a căutat în casă,
L-a căutat lângă ușă,
L-a căutat pe după ușă,
L-a căutat în pat,
L-a căutat sub pat,
- 15 Unde l-a găsit,
In dinți l-a luat,
In pământ l-a trântit.
Sângele i-a secăt,
Spinarea i-a înghemuit,
- 20 Oasele i le-a frânt.
Mațele i le-a încurcat,
Vinele i-a spintecat,
Măinile i le-a legat,
Picioarele i le-a împiedicat,
- 25 Vederile i le-a luat,
Și le-a lăsat plângând
Și văicărind,
Cu glas mare din cer până'n pământ.
Dar nimeni nu l-a auzit,
- 30 Nimeni nu l-a văzut,

- Fără Maica Domnului
Din poarta cerului
L-a văzut, l-a auzit,
Pe scări de aur și de argint
35 Degrață că s'a coborât,
Ș'așa i-a vorbit:
— Ce plângi (cutare)?
Ce te olecăiești așa tare?
— Cum nu m'ași olecăi,
40 Și nu m'ași văicări,
Maica Domnului,
Din înaltul cerului,
Că eu Joi de dimineață
Pe rouă, pe ceață,
45 În vărsatul zorilor,
În glasul cântătorilor,
M'am sculat,
M'am îmbrăcat
Și n'am apucat să plec din cas'
50 Ș'a venit un drac mare pe coș,
Din gură văpăi vărsând,
Și din ochi scânteind.
Și m'a căutat în casă
M'a căutat lângă ușă,
55 M'a căutat după ușă,
M'a căutat în pat,
M'a căutat sub pat,
Unde m'a aflat,
În dinți m'a luat,
60 În sus m'a svârlit,
L-a pământ m'a trântit,
Sângele mi-a secat
Spinarea mi-a înghemuit,
Oasele mi le-a frânt,
65 Mațele mi le-a 'ncurcat,
Vinele mi-a spintecat,
Picioarele mi le-a legat,
Vederile mi le-a luat,
Mort la pământ m'a lăsat.
70 Atunci Maica Domnului a făcut vânătoare,

Și-a pornit după dracul cel mare.
In grabă că l-a prins,
Cu sulița l-a pătruns,
Cu biciul l-a bătut,
75 Cu muchia l-a zdrobit
Și (cutare) a rămas,
Gras și frumos,
Mândru și voios,
Curat și luminat,
80 Ca roua câmpului,
Ca raza soarelui.
Amin.

Din gura descântătoarei Hămăceag Catinca, Epurenii-Fâcliu.

Descântec de strânsul cel mare

- Purcese (cutare)
Pe cale, pe cărare,
Înainte ieșitu-i-au
Șapca și șapcoiu,
5 Striga cu strigoiu,
Potca cu potcoiu,
Dohitoarea cu dohitoriu,
Potcitoarea cu potcitoriu,
Cosma cu cosmoiu,
10 Cu gura căscată,
Cu dinții rânjiți,
Cu ochii sticliți,
În brațe luatu-l-au,
În slavă suitu-l-au,
15 În pământ trântitu-l-au,
Vârtutea secatu-i-a,
Carnea morsocatu-i-a,
Fața îngălbenitu-i-a,
Șalele încordatu i-a,
20 Coastele corojitu-i-a,
Maduva suptu-i-a,
Din toate mădulările,
Din toate încheieturile,
Mort în drum ca îl lăsa,
25 Și cu spini l-acoperia,
Nimenea n'a văzut,
Nimenea n'a auzit
Numai Maria,
Sfânta Maria,
30 A vedea a văzut,

- A auzi a auzit,
Jos din cer s'a coborât
Cu glas mare a întrebat
— (Cutare) ce te olecăiezi
35 Și ce te văicărezi?
— Cum nu m'aș olecăi,
Cum nu m'aș văicări,
C-am purces pe cale,
Pe cale, pe cărare,
40 Când am fost la mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
In cale întâlnitu-m-au,
Inainte ieșitu-mi-au
Sapca cu sapcoiu,
45 Striga cu strigoiu,
Potca cu potcoiu,
Dohitoarea cu dohitoriu,
Pocitoarea cu pocitoriu,
Cosma cu cosmoiu,
50 Cu gurile căscate,
Cu coadele 'nbăzoiate,
Cu dinții rânjiți,
Cu ochii sticliți,
In brațe luat-m-au,
55 In slavă asvârlitu-m-au,
In pământ trântitu-m-au,
Vârtutea secatu-mi-au,
Carnea morsocatu-mi-au,
Fața îngălbenitu-mi-au,
60 Șalele încordatu-mi-au,
Coastele corojitu-mi-au,
Măduva suptu-mi-au.
Atunci Sfânta Maria
Degrabă acasă se ducea,
65 Cinci cuțite că lua,
Și'n cuțite că pune,
Sapca și sapcoiu,
Potca și potcoiu,
Dohitoarea și dohitoriu,
70 Pocitoarea cu pocitoriu.

Cosma cu cosmoiu,
Peste nouă mări le aruncă,
Acolo să pieie
Acolo să răspieie,
75 Ca spuma de mare,
Să rămâie (cutare)
Curat și luminat,
Ca Dumnezeu ce l-a făcut
Ca maică-sa ce l-a născut.

Descânțec de strâns

- Au venit doi hulubi la prag,
Ș'au cerut colac de grâu
Ș'un pahar de vin,
Eu nu le-am dat,
5 Nici colac de grâu,
Nici pahar de vin
Și le-am dat strânsul,
Dela (cutare),
Strânsul prin dedeochiu,
10 Strânsul prin săgetătură,
Strânsul prin pocitură,
Strâns prin răceală,
Strâns prin fierbințeală,
Strâns prin căldură,
15 Strânsul ăl mare,
Strânsul ăl mic,
Strânsul cu donița,
Strânsul cu sâncuța,
Ei în plisc că l-au luat,
20 În rânză l-au rumegaț,
Peste Marea Neagră au sburat
Ș-acolo l-au aruncat,
Acolo să pieie,
Acolo să răspieie,
25 Ca spuma de mare,
Ca roua de soare,
Ca pulberea de vânt,
Ca stupitul în pământ,
Să rămâie (cutare)
30 Curat, luminat,
Ca Maica din cer ce l-a lăsat,
Și Dumnezeu Sfântul ce l-a dat,
Ca raza soarelui din senin.
Dela Dumnezeu leacul.
35 Amin.

Descântec de strâns și samcă

- Purces-au (cutare)
Dela casa lui,
Dela masa lui,
Pe cale, pe cărare,
5 Bun sănătos,
Gras și frumos,
La mijloc de cale,
La mijloc de cărare,
La întâlnit,
10 Și l-a pălit
Mitru cu mitroaica,
Leul cu leoaica,
Strânsul cu strânsoarea,
Samca cu samcoaica,
15 Moartea cu moroaica,
Diavolul cu diavoloaica,
Jos l-a trântit,
Fața i-a îngălbenit,
Ochii i-a împăienjenit,
20 Căutătura i-a stricat,
Pieptul i-a ridicat,
Andrelele i-a încordat,
Sângele i-a turburat,
Oasele i-a sfărâmat,
25 În strat de moarte l-a lăsat,
Chinuitu-l-a,
Năcăjitu-l-a,
Până când i-a rămas
Măinile ca paie,
30 Picioarele ca fusele.

- Ea a început a se sbătea,
A plânge și-a se văicăra,
Cu glas mare până'n cer,
Cu lacrimi până'n pământ.
- 35 Nimeni nu l-a auzit,
Nimeni nu l-a văzut,
Numai Maica Domnului,
Din înaltul cerului,
Din mijlocul raiului,
- 40 L-a văzut,
L-a auzit
Și milă i-s'a făcut.
Pe scări de aur s'a scoborât,
Și la (cutare) a venit,
- 45 De mână l-a ridicat,
Și din gură l-a 'ntrebat:
— Ce plângi (cutare)
Ce te văicărezi ?
— Cum nu moi u plângea,
- 50 Și nu m'oiu văicăra,
Că eu am purces,
Dela casa mea,
Dela masa mea,
Bun și sănătos,
- 55 Gras și frumos,
La jumătate cale,
La jumătate cărare,
M'a întâlnit
Și m'a pălit,
- 60 Mitru cu mitroaia,
Leul cu leoaia,
Strânsul cu strânsoaia,
Samca cu samcoaica,
Moartea cu moroaia
- 65 Diavolul cu diavoloaica,
Jos m'a trântit
Fața mi-a îngălbenit,
Ochii mi-a împăienjenit,
Căutătura mi-a atricat,
- 70 Pieptul mi-a ridicat,

- Andrelele mi-a încordat,
 Sângele mi-a sfărâmat,
 În strat de moarte m'a lăsat,
 Chinuitul m'a chinuit,
 75 Năcăjitul m'a năcăjit,
 Până ce am rămas
 Cu mâinile ca paie,le,
 Cu picioarele ca fusele.
 Taci (cutare) nu plângea,
 80 Și nu te mai văicărea,-
 Ci du-te la descântătoarea Stanca,
 Și de tot răul te-o curăța.
 Iar eu descântătoarea,
 85 Nici în seamă nu oiu băga
 De mâna dreaptă te-oiu lua
 Cu gura oiu descânta,
 La Maica Domnului m'oiu ruga
 Strânsul cu samca
 90 Din coșul tău le-oiu lua,
 Și le-oi ducea,
 Unde cocoșul nu cântă,
 Unde vacile nu rage,
 Unde câine nu hămăește,
 95 Unde topor nu ciocănește,
 Unde popă nu citește,
 Acolo să aibă,
 Locaș de locuit,
 Masă de mesit,
 100 Pahar de cinstit,
 Și cu (cutare) să n'aibă treabă
 De astăzi înainte,
 Cum nu ai treabă,
 Cu sfânta cruce,
 105 Cu sfânta tămâie
 Și (cutare) să aibă.
 A pornit de azi înainte
 Pe pită și pe sare
 Și pe darul sfinției tale,
 110 Dumnezeu să trimită sănătate
 C-asta-i mai bună decât toate,

DE SUPUS

Descăntec de supus

- Sculatu-m'am Sâmbătă dimineața,
In vărsatul zorilor,
In glasul cântătorilor,
Ș'am purces pe cale,
5 Pe cale, pe cărare,
Nouă munți înalți,
Inalți și minunați,
Nouă sulii ridicați,
Purcesei și'ntâlnii
10 Nouă femei cu nouă copii.
Copiii țipa,
Sufletul li se usca
De gustul țatei,
De dorul maicei.
15 Așa să se supună (cutare)
Și să umble după (cutare)
Eu în sulii i-am însulițat,
In pământ i-am trântit,
Pământul s'a aprins,
20 Nouă munți minunați,
Nouă sulii ridicați,
Purcesei și'ntâlnii,
Nouă iepe cu nouă mânji,
Mânjii nechezau
25 Sufletele li-se uscau
De jalea maicilor,
De focul țâțelor,
Cum umblă iapa după mânz
Și mânzul după iapă
30 Așa să se supună (cutare)

- Și să umble după (cutare)
Eu în sulii i-am ridicat,
În pământ i-am trântit,
Pământul s'a aprins.
- 35 Eu inimile luatu-le-am,
Și în saria asta legatu-le-am,
Nouă munți minunați,
Nouă sulii ridicați
Purcesei și'ntâlnii
- 40 Nouă viței cu nouă vaci.
Vițeei sbierau,
Sufletele li-se uscau
De gustul țâței,
De dorul maicei.
- 45 Cum umblă vaca după vițel,
Și vițelul după vacă răgînd,
Așa să umble (cutare)
După (cutare).
Eu în saria asta legatu-i-am,
- 50 În sulii însulițatu-i-am,
În nourî asvârlitu-i-am,
În pământ trântitu-i-am.
Dela Dumnezeu leacul,
Dela mine descântecul.

Din gura descântătoarei Clobana Speranța, Cahul

Descântec de supus

- O purces pe drum
Nouă ciute înçiutate,
Cu foc îmbrăcate,
Cu foc încălțate,
5 Cu foc încinse,
Cu foc aprinse,
O purces să ardă,
Câmpurile înflorite
Și codrurile înverzite,
10 Nimenea nu le vedea,
Nimenea nu le auzia,
Nimenea nu le înțelegea,
Făr' de Maica Domnului
Din înaltul cerului.
15 Singurică le vedea,
Singură le auzia,
Pe scări de aur se scobora,
Și la dânsul că venia
Și-a 'ntreba le-ă întrebat:
20 — Voi, nouă ciute înçiutate,
Cu foc îmbrăcate,
Cu foc încălțate,
Cu foc încinse,
Cu foc aprinse,
25 Unde vă duceți?
— Noi, nouă ciute înçiutate,
Cu foc îmbrăcate,
Cu foc încălțate,
Cu foc încinse,
30 Cu foc aprinse,

- Ne ducem să ardem
Câmpurile cu iarbă
Și codrurile cu frunză.
— Voi, nouă ciute înciutate,
35 Cu foc încălțate,
 Cu foc încinse,
 Cu foc aprinse,
Lăsați câmpurile să otăvească
Și codrurile să înfrunzească,
40 Și duceți-vă și intrați
 În inima lui (cutare),
 Și a întregii lui familii
 Și la toți câți m'or vedea
 Și m'or cunoștea,
45 Să le ardeți inima,
 Cum arde focul în vatră,
 Și cum sfârâie fierul în apă
 Așa să sfârâie inima lui (cutare)
 Și a întregii familii,
50 Ș'a celor ce m'ar vedea
 Și m'or cunoștea,
 Și să nu mai stea,
 Până nu m'o vedea
 Și de nevastă nu m'o lua.

Din gura femelei Lupașcu Ioana, Leova—Cahul.

DE ȘEARPE

Descânțec de șearpe

- Plecat-a (cutare)
Pe vale, pe cărare,
Prin livada cu florile,
Prin lunca cu ierburile,
5 Prin pădurea cu frunzele,
Pe drum l-a întâlnit,
Șearpele otrăvit,
Șearpele încolăcit,
Șearpele solzos,
10 Șearpele fioros.
Cu gura l-a mușcat,
Cu limba l-a 'nțepat,
Cu dinții l-a înveninat,
Și (cutare) a plâns
15 Și s'a văietat
Și nimeni nu l-a văzut,
Și nimeni nu l-a auzit,
Fără numai vârful alunului
Roda pământului
20 Și rădăcina cornului,
Care înainte i-au ieșit
Și cu glas l-au întrebat :
— Ce plângi (cutare)
Ce te văicărești,
25 Ce te olecăiești ?
— Cum n'aș plângea
Și cum nu m'aș văicărea,
Că eu am plecat,
Pe cale, pe cărare,
30 Prin livezi cu flori,

- Prin lunca cu ierburi,
Prin pădurea cu frunzele,
Și m'a întâlnit
Șearpele otrăvit,
35 Șearpele încolăcit,
Șearpele solzos,
Șearpele fioros,
Cu gura m'a mușcat
Cu limba m'a nșepat,
40 Cu dinșii m'a înveninat.
— Taci, nu plângea,
Și nu te văicăra,
Că noi leacul ți l-om da.
Dela mine descântecul,
45 Dela Dumnezeu leacul,
Să rămâie (cutare)
Curat și luminat
Ca argintul strecurat,
Ca steaua de sus,
50 Ca roua de jos,
Ca Dumnezeu ce l-a dat,
Ca maică-sa ce l-a fapt,
Leac... leac...
Și babii colac.

Din gura moașei Cercel Maria, Romanai-Dâmbovița.

Descântec de șearpe

Dediță,
 Pestriță,
 Mușcă peliță
 Și pelița carnea,
 5 Și carnea os
 Iar osul varsă venin jos.

Din gura moașei Cercei Maria, Romanai-Dâmbovița,

Descântec de șearpe

Ediță,
 Trestiață,
 Apucă-te de peliță,
 Pelița de carne,
 5 Carnea de os,
 Să fie de folos.
 Cine a adus vestea
 Să bea apa.
 Eu cu gura oiui descânta,
 10 Cu mâna veninul oiui aduna,
 Peste Marea Neagră l-oiu arunca.
 Să rămâie (cutare)
 Curat și luminat,
 Ca Dumnezeu din cer ce l-a lăsat.

Se va compara cu Dem. Teodorescu, pag. 395 și Gr. Tocilescu, pag. 1517, 1518, 1550.

Descântec de șearpe

- Pasăre albă,
Cudalbă,
Cu trup pestrițat,
Cu sânge înveninat,
5 Cu ochii iuți ca săgeata,
Cu pielea rece ca ghiața,
Du-te la (cutare)
Și soarbe-i veninul
Și alină-i chinul,
10 Că eu cu nuiua te-oiu bătea,
Pelița ți-oiu crăpa,
Capul ți-oiu crăpa,
Veninul ți-oiu seca,
Iar (cutare) să rămâie
15 Cu sângele curat
Ca argintul strecurat.
-

Descântec de șearpe

- Iliță,
Piliță,
Prinde de peliță,
Osul de pământ,
5 Broasca a sărit
Și șearpele a murit.
-

Descântec de șearpe

- Ediță,
Pestriță.
Din ceriu ai picat, —
Din ceriu în iarbă,
5 Din iarbă'n piele,
Din piele'n carne,
Din carne'n oase,
Din oase Dumnezeu îl scoase.
Și (cutare) rămase,
10 Curat, luminat,
Ca roua câmpului,
Ca steaua cerului,
Ca raza soarelui senin
Dela Dumnezeu leacul Amin.

Din gura descântătoarei Scurtu Ana, Strehala-Mehedinți.

DE TĂLAU

Descântec de tălău

- Marin roșu,
Marin albastru,
Marin portocaliu,
Marin vișiniu,
5 Marin verde,
Marin prin foame,
Marin prin sete,
Marin prin dedeochiu,
10 Marin prin rahmă,
Marin prin strigare,
Marin prin oftare,
Marin de douăzecișipatru neamuri,
Marin de nouăzecișinouă feluri,
15 Casă pe temelie de piatră ți-ai făcut,
Vântul a bătut,
Temelia s'a pornit,
Ptiiu... acum să piei,
Ptiiu... acum să răspiei,
20 Ca spuma de mare,
Ca rîua de soare,
Și (cutare) să rămâie,
Curat și luminat
Ca maica care l-a făcut,
25 Ca argintul de curat,
Ca Dumnezeu de luminat;
Căci eu l-am descântat,
Și leac Maica Domnului i-a dat.

DE TURBĂCIUNE

Descântec de turbăclune

Dacana,
Taftana,
Giurgian,
Clant,
5 Săi, Manole!

Din gura descântătoarei Radu Ioana, Panclu-Putna.

DE URSITĂ

Descântec de ursită

- Purcese nouă capre bălțate,
Cu foc îmbrăcate,
Cu foc încinse,
Cu foc coprinse.
- 5 — Unde-ați purces,
Nouă capre bălțate,
Cu foc îmbrăcate,
Cu foc încălțate,
Cu foc încinse,
- 10 Cu foc coprinse ?
— Noi, nouă capre bălțate,
Cu foc îmbrăcate,
Cu foc încălțate,
Cu foc încinse,
- 15 Cu foc coprinse,
Am purces,
Să ardem câmpurile
Cu ierburile,
Coadrele
- 20 Cu lemnele,
Tarlalele
Cu grânele
Și lanurile
Cu păpușoiurile.
- 25 Nu vă duceți
Să ardeți
Câmpurile
Cu ierburile,
Coadrele
- 30 Cu lemnele,

- Tarlalele
Cu grânele,
Și lanurile
Cu păpușoiurile l'
35 Ci vă duceți
La ursitorul meu,
Care de Dumnezeu e lăsat,
De oameni buni, îndemnat,
Cu letca, să-l borteliți,
40 Cu foc să-l ardeți,
Și să-l pârloliți,
Și din loc să-l urniți,
Și la mine să-l porniți,
Să-l aduceți,
45 Iute ca gândul,
Năprasnic ca vântul,
Prin păduri lupesc,
Prin sate tâlhăresc,
Prin pădure fără sine,
50 Prin sate fără rușine,
Eu aievea să-l văz bine.
Să-l cunosc,
Să-l visez,
Și de-o fi să trăim bine
55 Să mă visez cu el.
In capul mesei șezând
Vin bând,
Pâine albă mâncând,
Și de-o fi să trăim rău,
60 Să mă visez cu el
La foc șezând,
Cărbuni mâncând.

Din gura descântătoarei Dumitra Ion, Românești-Dâmbovița.

Descântec de ursită

- Gitilită,
Pârlită,
Und' te duci,
Infocată,
5 Și înbujorată,
De nouă meșteri lucrată ?
— Mă duc să ard
Târgurile și dughenile,
Și mănăstirile cu icoanele,
10 Câmpii cu ierbile,
Codrii cu lemnele,
Lanurile cu grâiele,
Fântânile cu isvoarele,
Să ne tăvălim,
15 Să ne răcorim.
— Nu vă duceți,
Să vă tăvăliți,
Să vă răcoriți,
Și ne ardeți
20 Târgurile cu dughenile,
Mănăstirile cu icoanele,
Câmpii cu ierbile,
Codrii cu lemnele,
Lanurile cu grâiele,
25 Fântânile cu isvoarele,
Ci vă duceți la ursitorul meu,
Care-i lăsat de Dumnezeu.
Dela Dumnezeu lăsat,
Și de oameni buni îndemnat,
30 Unde-l veți găsi

- Să nu-i dați nici a bea
Și nici a mânca,
Nici în loc a sta.
De l-oiu găsi
35 Cu ibovnicele lui,
Cu dragile lui,
Să-i dai ură,
Să le urască
Stupit să le stupească,
40 Palme să le pălmuiască,
Ură să le urască,
La ursitoarea lui să-l pornească,
În vis s'o viseze,
Bine s'o cunoască,
45 Aieva s'o vază,
Dintr'un pahar bând,
Din pâine mâncând,
La deal mergând,
De-o fi să trăim bine,
50 Să ne visăm
La deal mergând,
Flori adunând ;
De-o fi să trăim rău,
Să ne visăm arând
55 Și semănând ;
De-o fi și nu mă voiu mărita,
Să mă visez într'un car încărcat
Și de un gard rezemat.

Din gura descântătorului Mitache Toma, Epurenî-Fălciu.

Descântec de ursită

— Bună dimineața, lină fântână,
— Mulțămesc D-tale, fată bătrână,
Șezi.

N'am venit să șed.

5 Am venit să-mi dai hainele tale,
Să mă speli cu apa întoarsă,
Să par băieților frumoasă,

Să plac dănașilor,
Ca laptele pruncilor,
10 Să plac bărbaților,
Ca berea boșerilor.

Să fiu ca soarele când răsare,
Ca vișinul când înfloare,
Ca un păun înpeștriat

15 De toată lumea lăudat.
Mă uitai către soare răsare
Și văzui nouă cazane.

In cazan fierbea
Carnea scrisei mele,
20 A ursitei mele,
Dela ursitoare lăsată
Dela Dumnezeu dată.

O fierbea,
O chinuia,
25 O întorcea,
Zor îi da.

Până ce pe (cutare) făcea,
Și până la (cutare) pornea,
Până nu o vedea

30 Și până n'o lua,
Și cu ea se cununa
Și cu ea ferice trăia.

Descântec de ursită

Eu scutur parul,
Parul scutură nuielile,
Nuielile scutură pământul,
Pământul scutură lacul,
5 Lacul scutură pe dracul.
Dracul scutură pe ursitoarea lui (cutare)
O scutură, o snopește,
La pământ o trănestește,
Și pe drum o pornește,
10 Prin pădure, fără sine,
Prin sate, fără rușine,
In vis s'o visez,
Aidoma s'o văz.

Din gura descântătoarei Sfetea Maria, Cahul.

Descântec de ursită

- Voi, nouăzecișinouă drăcoaice,
Voi, nouăzecișinouă căprioare bălțate cu solzii de aur,
Voi pe fusul cel de letcă să încălecați
Și la ursitoarea mea să plecați
- 5 Și s'o încălecați,
Prin inimă s'o înfierbântați
Și s'o porniți
Și la mine s'o sosiți ;
Peste gard fără pârleaz
- 10 Și prin sat fără obraz.
De-ți găsi-o la masă bând
Și mâncând,
Cu doi flăcăi grași și frumoși,
Să-i pară că-s câini vermănoși.
- 15 — Voi, nouăzecișinouă de draci
Cu nouăzecișinouă de căprioare bălțate,
Unde vă duceți ?
— Ne ducem să dăm foc la șuri.
— Voi, nouăzecișinouă de draci
- 20 Cu nouăzecișinouă de căprioare bălțate,
Nu vă duceți să dați foc la șuri,
Ci vă duceți la ursitoarea lui (cutare)
Să-i dați foc prin picioare
Prin inimă, prin cap s-o înfierbântați
- 25 Și la el sau la ea s-o plecați,
Pe fusul cel de letcă s'o încălecați.
De-ți găsi-o în pat dormind
S'o sculați, somnul să nu-l prindă.
Și prin inimă s'o înfierbântați,
- 30 Și în grabă s'o porniți

Și cu ursitoarea la (cutare) să veniți.
De unde o fi,
De unde s'o găsi.
De peste dealuri,
35 De peste maluri,
De peste ape,
Și potoape,
S'o plecați,
Pe fusul cel de letcă s'o încălecați
40 Și la (cutare) să plecați
Ca vântul să porniți,
Ca gândul să sosiți.

Din gura descântătoarei Solomon Ana, Târgoviște.

DE UTMĂ

Descântec de utmă

Utmă, utmoaică,
Sai peste drugoaică,
Dacă n'oiu sări,
Aici n'oiu mai fi,
5 Dintr'un bou,
 Un ou ;
 Dintr'un ou,
 O alună ;
 Dintr'o alună,
10 O măslină ;
 Dintr'o măslină,
 Un fir de mac
 Și să nu fi nici de leac,
 Să rămâie (cutare)
15 Curat, luminat,
 Ca argintul strecurat.

Din gura descântătoarei Hămăceag Catinca, Epurenî-Fălciu.

Descântec de utmă

- Utmă utmurață,
Bubă înbuburață,
Nu te'ngânfa,
Nu te'nbujoara,
5 Că eu la Maica Domnului
M-oiu ruga,
Cu cutea te-oiu sfărâma,
Peste Marea Neagră te-oiu arunca.
S'a dus utma la mare .
10 Ș'a băut apă din mare,
Și a ieșit apoi afară,
Și s'a pălit la soare
Și a plesnit ca o cicoare.
Acolo a pierit,
15 Acolo a răspierit,
Ca spuma de mare,
Ca roua de soare.
Ca stupit în pământ,
Ca pulberea în vânt.
20 Să rămâie curat, luminat,
Ca Maica Domnului ce l-a lăsat.
Și Dumnezeu ce l-a fapt.
Ca soarele din senin.
Amin.
-

Descântec de utmă

- Utmă utmurață
Bubă învăpăiată,
Utmă prin de deochiu,
Utmă prin săgetătură,
5 Utmă prin pocitură,
Utmă utmurață,
Gâlcă îngâlcărată,
Nu te umfla,
Nu te îmbujora;
10 Carne macră nu mânca,
Os nu lepăda;
Că eu cu cutea te-oiu descânta'
Și la Maica Domnului m'oiu ruga,
Că utmă din vârf te vei usca
15 Și din rădăcină vei seca.
Utma s'a dus la isvor
Ș-a băut apă din urcior, burcior
Și s'a pălit cu burta la soare
Ș'a plesnit ca o cicoare.
20 Iar (cutare) să rămâie curat, luminat,
Ca Maica Domnului ce l-a dat
Și Dumnezeu ce l-a fapt.
-

Descântec de utmă

- Utmă,
Gutmă,
Fugi d-acolea,
Că te-ajunge cutea,
Te păleşte,
Te loveşte,
Până mi te prăpădeşte.
Utmă,
Gutmă,
- 10 Intră'n mare
Bea apă cu sare,
Culcă-te la soare
Şi crăpi ca o cicoare.
Să rămâie (cutare)
- 15 Curat, luminat,
Ca steaua de sus,
Ca roua de jos,
Ca poala Maicăi Domnului,
Dela mine descântecul,
- 20 Şi dela Dumnezeu leacul.
Amin.

Din gura desc. Imbrache Caterina-Ploieşti,

DE VĂTĂMĂTURĂ

Descântec de vătămătură

- Descântecul dela mine,
Leacul dela Dumnezeu !
Au plecat nouă fete pe drum
 Cu nouă sape,
5 Cu nouă hârlețe,
 Cu nouă mături,
 Cu nouă târnuri,
 Cu nouă legghi,
 Cu noua straie,
10 Pe drum roș, pe roși,
 La mărul rotat roș pre roși.
 Să-l taie de secăciune,
 Să-l taie de uscăciune.
 Dar nimeni nu l-a văzut,
15 Dar nimeni nu l-a auzit,
 Numai Maica Domnului,
 Din poarta raiului,
 Din înaltul cerului,
 Le-a văzut,
20 Le-a auzit,
 Pe scară de aur s'a scoborât,
 Pe jilț de argint s'a așezat,
 Și de grabă le-a întrebat :
 — Unde vă duceți voi,
25 Nouă fete,
 Cu noua straie,
 Cu nouă legghi,
 Cu nouă mături,
 Cu nouă hârlețe
30 Cu nouă sape,

Cu nouă târnuri ?
— Noi, Marie,
Sfântă Marie,
Drept ți-om spune,
35 Ne ducem pe drum roș, păroși,
La biserica roș, păroși,
La mărul rotat, roș păroși,
Să-l curățim de uscăciune,
Să-l curățim de secăciune.
40 -- Voi, nouă fete prea curate,
Cu nouă straie înbrăcate,
Cu nouă leghi,
Cu nouă mături,
Cu nouă târnuri,
45 Cu nouă sape,
Cu nouă hârlețe,
Lăsați codrul de curățit,
Ci vă înturnați la (cutare)
Că are vătămătură,
50 Are să piară,
Are să moară,
Are vătămătură,
Cu lipitură,
Cu pocitură,
55 Cu ceas rău,
Cu întâlnitură,
Cu săgetătură,
Vătămătură,
Prin ridicătură,
60 Vătămătură,
Prin mâncare,
Vătămătură,
Prin băutură,
Vătămătură,
65 Prin fugătură,
Vătămătură,
Prin culcare,
Vătămătură,
Prin călcătură,
70 Vătămătură,

- Cu bărbat,
Vătămătură prin facere de copii,
Vătămătură,
Prin pierzanie.
- 75 Atunci cele nouă fecioare curate,
Au pornit grăbace de'ndată,
Pe drum întâlnitu-o,
O ciută mută,
Mohorâtă.
- 80 Când a întâlnit-o,
In drum a trântit-o,
Gura i-a amuțit-o,
Picioarele i-a luat-o,
Măinile i le-a ciuntat,
- 85 Copiii i-a mâncat,
Locul i-a stricat,
Matcă cu vătămătură,
Mătice cu fulgerătură,
Mătice cu întâlnitură,
- 90 Mătice prin culcare cu bărbat,
Mătice prin facere de copii,
Mătice prin pierzanie,
Mătice fulgerată,
Mătice prin frică,
- 95 Mătice prin spaimă,
Mătice prin vătămătură,
Mătice cu ceas rău.
Eu cu gura oiu descânta,
Cu mătura te-oiu mătura,
- 100 Matca ți-oiu îndrepta,
Și de vătămătură oiu scăpa
Și tu vei rămânea
Curată și luminată,
Ca roua de pe flori,
- 105 Ca soarele fără nori.
Descântecul dela mine
Leacul dela Dumnezeu.
-

Descântec de vătămătură

- Vătămătură, vătămată,
Vătămătură surpată,
Vătămătură prin lipitură,
Vătămătură prin dedeochiu,
5 Vătămătură prin ceas rău,
Vătămătură prin foame,
Vătămătură prin mâncare prin sate,
Ieși dela (cutare)
Din crerii capului,
10 Din fața obrazului,
Din coaste, de sub coaste,
Din piept, de sub piept,
Din inimă, de sub inimă,
Din mațe, de sub mațe.
15 Ieși și te așează la locul tău,
Cum se așează vișelul în vacă,
Și mînzul în iapă,
Și mielul în oaie,
Și puiul în găoace.
20 Așa să te așezi și tu la locul tău
Și să rămâie (cutare)
Curat și luminat,
Ca Dumnezeu ce l-a lăsat,
Ca maică-sa ce l-a făcut.

Din gura femelei Ioana Spătaru, Roman.

DE VIERMI

Descântec de viermi

- Răsai soare și nu răsai,
Nici pe dealuri, nici pe văi,
Nici pe codri, nici pe păduri,
Nici pe cirezi, nici pe herghelii,
5 Nici pe grăie, nici pe darze,
Și răsai pe viermii lui (cutare).
Soarele a răsărit,
Viermii au plesnit,
Soarele sus s'a nălțat,
10 Viermii jos au picat.
Să rămâie (cutare)
Curat și luminat,
Ca argintul strecurat,
Ca roua de pe floare,
15 Ca soarele când răsare.

Din gura femeiei Stanca Buna, Câmpulung-Muscel.

Descântec de viermi

- Bună dimineața, Buzule,
Mulțămesc dumitale (cutare)
— Ce umbli ? Ce cauți ?
Am venit să te rog,
5 Că masă mare o să fac,
Să chem toate bubele,
Toate sgârieturile,
Și toți viermii,
Dela toate rănilor.
10 Numai viermii dela (cutare)
Nici să-i chiem,
Nici să-i poftesc.
Ei așa c'au auzit
Masă mare c'am făcut
15 Și a pofți nu i-am pofțit,
Ei tare s'au supărat,
Că pe ei nu i-am chiebat,
Din rădăcină s'au secăt,
Din vârf s'au uscat,
20 Rana s'a strâns,
Viermii s'au dus,
Rana s'a uscat,
Viermii au picat,
Și (cutare) a rămas,
25 Curat și luminat,
Ca argintul strecurat,
Ca roua de pe floare,
Ca raza sfântului soare.

Din gura femelei Doîna Niculae, Câmpulung—Muscel.

Descântec de viermi

- Bună dimineața, scaiu voinicesc,
 - Mulțămesc dumitale, Ioane frumos.
 - Dar ce umbli, ce cauți?
 - Am venit să-mi îndreptezi
- 5 Pe scroafa bălaia,
De nu mi-oiu îndrepta-o,
Pe toți vă taiu.

Din gura desc. Ecaterina Burghilea, Drânceni-Fălciu.

Tabla de materii

DESCÂNTEOE

	<u>Pag.</u>
1. De albeață	7
2. De argintul viu	21
3. De beșica cea rea	25
4. De baghiță	29
5. De dănsale	33
6. De beție	37
7. De buba cea rea	41
8. De bube dulci	45
9. De bubă neagră	49
10. De brâncă	61
11. De cairlăc	65
12. De cârțiță	69
13. De ceas rău	73
14. De cei răi	79
15. De cel perit	89
16. De deochiu	99
17. De desfăcut	125
18. De doprică	139
19. De dragoste	139
20. De ducă-se-pe-pustii	143
21. De frigare	159
22. De întâmpinat sau frigare	159
23. De gălci	167
24. De gușter	175
25. De junghiu	179
26. De legatul junghiului	189
27. De limbrici	193
28. De lipitură	197
29. De muma pădurii	207
30. De mana vacilor	211
31. De Mărin	217
32. De mătrice	221

	<u>Pag.</u>
33. De năjit	227
34. De ologeală	233
35. De orbalț	239
36. De râie	269
37. De plămădirea inimei	273
38. De pocitură	277
39. De puhăială	283
40. De pureci	287
41. De roșeață	291
42. De săgetătură	305
43. De scrântitură	315
44. De speriat	119
45. De strâns, de samcă și strânsul cel mare	343
46. De supus	361
47. De șearpe	367
48. De tălău	375
49. De turbăciune	379
50. De ursită	383
51. De utmă	393
52. De vătămătură	399
53. De viermi	405

Această lucrare s'a tipărit în Imprimeriile „Văcărești”
sub îngrijirea maestrului

GHEORGHE CRÂNGARU

ajutat fiind de

Tudorache Ionescu și Marin Stegărescu.
